

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István és Jakab István
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Ikotity István, Mirkóczki Ádám*

Az ülésnap megnyitása.....	21879
----------------------------	-------

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvénynek, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvénynek a járásbíróság törvénykezési helyének létrehozása érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	21879
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	21879

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	21881
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	21882
Dr. Rubovszky György , a KDNP képviselőcsoportja részéről	21884
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	21885
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről	21888
Dr. Vas Imre (Fidesz)	21893
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	21894
Dr. Schiffer András (LMP).....	21894
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	21895
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	21896
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	21900
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	21901
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	21902
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	21903

A Magyarország Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	21904
Konráth Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	21904

Felszólalók:

Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	21905
Horváth Imre , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	21906
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	21908
Konráth Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	21910

A Magyarország Kormánya és Mongólia Kormánya között a diplomata és szolgálati/hivatalos útlevéllel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	21911
--	-------

Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	21911
---	-------

Felszólalók:

Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	21912
Velez Árpád , az MSZP képviselőcsoportja részéről	21913
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	21915
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	21916

A Magyar Felsőoktatás Napjáról szóló határozati javaslat általános vitája.....	21916
---	-------

Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	21916
---	-------

Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	21918
Kiss László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	21919
Dúró Dóra , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	21921
Szabó Szabolcs (független).....	21922
Ikotity István (LMP).....	21925
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	21926

Az ebtenyésztestét érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	21929
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	21929
Felszólalók:	
Horváth István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	21930
Kiss László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	21931
Egyed Zsolt , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	21935
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	21938
Magyar Zoltán (Jobbik)	21941
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)	21943
Magyar Zoltán (Jobbik)	21947
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	21948
Napirend utáni felszólalók:	
Novák Előd (Jobbik)	21952
Magyar Zoltán (Jobbik)	21954
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	21956
Az ülésnap bezárása	21958

Az ülésen jelen voltak:

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. PALKOVICS LÁSZLÓ emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
6. ülésnapja
2016. március 2-án, szerdán
(9.02 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Földi László és Ikotity István)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának **6. ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Ikotity István jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek a **bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvénynek, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvénynek a járásbírószék törvénykezési helyének létrehozása érdekében szükséges módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/54. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem az előterjesztés tárgyalására érkezett Darák Péter urat, a Kúria elnökét (*Taps. - Dr. Darák Péter felállva köszöni meg a tapsot.*), valamint vendégeinket, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Elsőként megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, ön é a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat célja, hogy a járásbírószékek illetékességi területén belül új szervezeti egységként törvénykezési helyet lehessen létrehozni, amennyiben a gazdasági és a jogi racionalitás azt megkívánja. Mint ahogyan az önök előtt is ismert, az Alaptörvény rendelkezései alapján a bíróságok szervezetére, igazgatására, valamint a bírák jogállására és javadalmazására vonatkozó szabályokat sarkalatos törvényben szükséges meghatározni. Az Alaptörvény tehát ilyen tárgykör esetén szűkíti a jogalkotó mozgásterét. Ez a garancia azt szolgálja, hogy csak jól megfontolt és erős támogatottságú szabályok kerüljenek be a corpus jurisba. Álláspontom szerint az önök elé került törvényjavaslat jól megfontolt, és emiatt meggyőződésem, hogy a parlament általi megtárgyalás következményeként a lehető legnagyobb egyetértéssel kihirdetett törvény válik majd belőle. Ennek érdekében engedjék meg, hogy néhány dologra felhívjam a figyelmüket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ki kérdőjelezné meg azt, hogy az állampolgároknak és a gazdasági élet szereplőinek az a jó, ha vitás ügyeiket hozzájuk minél közelebb bírálják el? A járásbírószékek - korábbi nevükön helyi bíróságok - a lehetőségekhez képest teljesítik ezt a követelményt, azaz biztosítják a bíróságokhoz fordulás jogát azzal, hogy a járás székhelyen kerültek létrehozásra a helyi szintű bíróságok.

Amennyiben azonban a lehetőségek mást is megengednek, és például egy körülírható ügy, illetve ügyfélcsoport miatt igény is van arra, hogy a járáson belül egy másik városban is legyen olyan hely, ahol a jogkereső állampolgárok pereit tárgyalják és eldöntik, akkor miért ne járuljunk ehhez hozzá, miért ne segítsük annak létrejöttét? Nem kizárt ugyanis, hogy egy járás területén belül több város is alkalmas arra, hogy bíróságot működtessen. Ez ugyan ráfordítást igényel, de haszna is származik abból, ha lakosainak, helyi vállalkozásainak, illetve közvetlen környezetének vitái helyben dönthetők el. Ha megteremthetők az ítélezéshez szükséges garanciális feltételek, értem ezalatt a személyi kiválóságot és a tárgyi eszközöket, akkor, tisztelt képviselőtársaim, mindannyian csak örülhetünk annak, hogy a peres felek tárgyalásra való utazási időt és költséget takaríthatnak meg.

Bár a XXI. században elektronizálásra törekszünk és büszkék vagyunk mobilitásunkra, egy bírósági ügy esetében még mindig sokaknak, különösen a mozgásukban korlátozott vagy idősebb állampolgároknak nehézséget okozhat, ha hosszabb utazásra kell vállalkozniuk jogaik érvényesítése céljából. A többhelyismeret vagy akár a helyszíni tárgyalás egyszerűsödésével megalapozottabb és időszerűbb ítéletek is születhetnek. Ha valaki ennek épp az ellenkezőjét állítaná, mármint hogy a helyi viszonyok negatívan fogják befolyásolni a bírakat, annak figyelmébe ajánlom, hogy az igazságszolgáltatás nem áll meg járásbírószéki szinten, hiszen a törvénykezési hely bevezetésével nem csorbul a jogorvoslati rendszer többfokúsága, amely a törvényszékhez, az ítéltáblához vagy akár a Kúriához fordulást is lehetővé teszi.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat ugyanis csupán a törvénykezési hely mint új, egyfajta kihelyezett szervezeti egység fogalmának törvényi alapjait teremti meg. Most nem kell tehát arról vitát nyitni, hogy melyek azok a települések, amelyekre nincs járásbírószék, de amelyek statisztikai adatai vagy elhelyezkedési sajátosságai figyelembevételével úgymond megérdemelnék egy-egy törvénykezési hely létrehozását.

A törvénykezési hely a járásbírószék szervezeti egységként, a járásbírószék illetékességi területén, külön illetékességi terület meghatározása nélkül működik. Azt, hogy a törvénykezési hely mely ügyekben jár el, azaz hogy a járásbírószék székhelye és a törvénykezési hely között az ügyek megosztása milyen módon történik, az ügyelosztási rendben kell rendezni.

A törvényjavaslat nem csorbítja azt a törvényhozó jogkört, hogy bizonyos jogalkalmazói, szakmai, illetve bírósági szervezeti kérdésekben a törvényhozó továbbra is döntést hozzon. Azaz ha a jövőben törvénykezési hely kerül létrehozásra, az továbbra is csak akkor történhet meg, ha az új szervezeti egység a bíróságok elnevezéséről, székhelyéről és illetékességi területének meghatározásáról szóló törvényben kerül meghatározásra.

Biztosíthatom önöket, tisztelt képviselőtársaim, hogy a törvénykezési hely jogintézményének bevezetésével a bíróságokkal szemben támasztott követel-

mények és célok, azaz a gyors és ügyfélbarát eljárás, valamint a jogbiztonság nem sérülnek, a közbizalom nő, ami társadalmi és gazdasági előnyökkel jár. A törvényjavaslatot az egyeztetés során a szakma képviselői is üdvözölték. Ajánlom ezért a törvényjavaslatot a tisztelt képviselők figyelmébe, és kérem támogatásukat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az igazságszolgáltatás reformjának keretében az Országgyűlés 2011. december 2-án elfogadta a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvényt, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvényt. E törvények megteremtették azokat a szervezeti kereteket, amelyek lehetővé teszik az eljárások hatékony és gyors lefolytatását.

Az azóta eltelt időszak bizonyította, hogy erőfeszítéseink nem voltak hiábavalók. Ahogyan az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2015 első félévi beszámolójából megtudhattuk, a befejezett ügyek száma több mint 31 ezer ügygel, azaz 4,1 százalékkal meghaladta az érkezett ügyek számát, a perek 86,6 százaléka, tehát döntő többsége egy éven belül befejezést nyert. Az OBH kiemelt stratégiai célként fogalmazta meg azt is, hogy a bíróságokhoz való hozzáférés egyszerűsödjön, így az előttünk fekvő törvényjavaslatnak sem lehet más az elsődleges indoka, mint hogy a bírósági eljárások során a bírósági szervezetrendszer még hatékonyabban működjön, és az elsőfokú központok közelebb kerüljenek az állampolgárokhoz.

(9.10)

Ennek érdekében a javaslat lehetőséget biztosít arra, hogy az Országgyűlés a járásbíróságok székhelyétől különböző településen - nyilván elsősorban városokban - működő szervezeti egységet, azaz törvénykezési helyet hozzon létre. A javaslat törvényi alapokat teremt az új szervezeti egységnek az ország különböző térségeit figyelembe véve. A bíróságok elnevezéséről, székhelyéről és illetékességi területének meghatározásáról szóló 2010. évi CLXXX. törvényben - ez a bírósági illetékességi törvény - kell majd rögzíteni, hogy mely járásbíróságokon működik majd az új szervezeti egység, azaz törvénykezési hely a járásbíróság székhelyétől különböző településen.

A törvénykezési hely a járásbíróság új szervezeti egységeként funkcionál, amelynek vezető feladatait igazságügyi alkalmazott, csoportvezető látja el a törvényjavaslat szerint. Joggal merül fel a kérdés, hogy vajon hogyan oszlanak meg az ügyek a törvénykezési hely és a járásbíróságok között. Az ügyek elosztását az úgynevezett ügyelosztási rend határozza meg,

például területi alapon meghatározhatja, hogy mely ügyeket tárgyal a járásbíróság a székhelyén, és mely ügyeket tárgyal a törvénykezési helyen.

Ez azt is jelenti, hogy azokon a helyeken, ahol a törvénykezési hellyel működő járásbíróságok vannak, az ott működő bírák helyzete speciális, tevékenységüket mind a járásbíróság székhelyén, mind a törvénykezési helyen végzik. Természetesen ezalól a törvényben meghatározott indokok alapján el lehet térni, és ezt a törvényjavaslat felsorolja. Azt is rögzíti a törvényjavaslat, ha ilyen járásbíróságra a bírói állásra pályázatot írnak ki, akkor ezt a pályázati kiírásban is rögzíteni kell. Mindezekre tekintettel olyan speciális szabály megalkotására van szükség, amely működését tovább erősíti, egyben biztosítja a szervezeti megoldások kialakítását.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy támogassák az előterjesztést. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Darák Péter Elnök Úr! Államtitkár Úr! Azt gondolom, önmagában érdekes az, hogy megint egyeztetés nélkül terjesztenek egy olyan kétharmados törvényt a Ház elé, amelynek egyébként a benyújtási ideje valamikor a ciklus elejére esik. Ha megnézzük a számát, ez a T/54. számú törvényjavaslat, és valami érthetetlen, számomra ismeretlen okból ez eddig nem került a Ház elé. Most ismét fölélesztik ezt a törvényjavaslatot.

Jó lett volna, ha már ilyen szándékuk van, legalább némi egyeztetést megkísérelnek az ellenzéki pártokkal. Ugyanis többször bebizonyosodott az, hogy az a fajta hazardjáték, amivel megpróbálják önök úgy irányítani a parlament működését, hogy a nem létező kétharmadukkal mégis átcsússzanak kétharmados törvények egyeztetés nélkül, nem működik. Ez eddig nem jött be.

Amikor azonban igazságszolgáltatásról, illetve az igazságszolgáltatás struktúrájáról, arra vonatkozó sarkalatos szabályokról történő bármilyen törvényt kívánnak önök elfogadtatni, és ehhez kérik - mert hogy sajnos most már, az önök szempontjából sajnos muszáj - az ellenzék támogatását, akkor annak, azt gondolom, kell hogy legyenek bizonyos előfeltételei; a mi részünkről legalábbis biztosan vannak.

Azért nem érdemes a jelenleg előttünk fekvő törvényjavaslatról most - legalábbis én ezt fölöslegesnek tartom - hosszabban szót ejteni, mert amíg bizonyos előfeltételek nem teljesülnek, addig ebben a témában, szeretném mondani önöknek, semmilyen törvényjavaslatot a Szocialista Párt nem fog támogatni.

Két ilyen előfeltételt szeretnék mondani. Az egyik, hogy amikor az ilyen tárgyú törvények előke-

rülnek, akkor tegyük az asztalra azt a szabályt, illetve annak a szabálynak a megváltoztatását, hogy az Országos Bírósági Hivatal elnöke objektív kritériumrendszer és indokolási kötelezettség nélkül pályázatokat eredménytelenné nyilváníthat. Amíg ezen nem változtatunk, addig igazságszolgáltatással kapcsolatos törvényjavaslatot, ami kétharmados, nem fogunk támogatni. Ez ugyanis a bírósági szervezetrendszerben egy olyan kivétel, amely - korábban több ilyen volt, de szerencsére, ahogy mondtam, a bírósági reform 80 százaléka meghiúsult - még ebből megmaradt, és amit nem tekintek jogállaminak.

És nemcsak elvi alapon mondom én ezt, hanem sajnos a gyakorlat bebizonyította azt, hogy az OBH elnöke bizony él ezzel a lehetőséggel, sőt azt is látjuk, hogy sajnos nem él, hanem visszaél ezzel a lehetőséggel. Ugyanis számos olyan eset van, ha megnézi az ember a kinevezéseket és hogy azok hogy történtek, akkor azt látja, hogy bizonyos, például megyei vezetői vagy törvényszéki vezetői posztokra pályázatokat rendre eredménytelenné nyilvánít; majd egy-két kör után kinevez egyébként olyat, aki pályázott arra a pozícióra, csak éppen nem az első vagy a második helyen, hanem mondjuk, a harmadik vagy a negyedik helyen végzett; és megbízással, ideiglenes jelleggel úgymond odateszi, abba a pozícióba. Ez az, ami tarthatatlan, tisztelt képviselőtársaim.

És amíg ezt a törvény megengedi, amíg ezen önök nem kívánnak változtatni, addig mi nem járulunk hozzá a magunk részéről semmiféle igazságszolgáltatással kapcsolatos törvénymódosításhoz. Azt gondolom, hogy ennek a változtatása egyébként indokolt volna, nagyon is indokolt volna. Ha önök nyitottságot mutatnak arra, hogy erről tárgyaljunk, államtitkár úr, akkor én kész vagyok erre és ott leszek az ötpárti egyeztetésen, ha ez a téma odakerül. Azt viszont most mondom - mielőtt még ebből félreértés lenne -, hogy ha csak ennek a törvénynek a kapcsán kezdeményeznek ötpárti egyeztetést és más témát nem hajlandóak ennek részévé tenni, akkor viszont nem leszünk ott az ötpárti egyeztetésen, és nem fogjuk támogatni a törvényjavaslatot.

A másik ilyen alapvető probléma: erről Schiffer képviselő úr beszélt az elmúlt napon, ha jól emlékszem, akkor az MNB-törvény kapcsán. Elég nehéz komolyan venni a bírósági szervezetrendszerre vonatkozó sarkalatos törvényeiket és főleg azokat a mondatokat, amelyeket az igazságszolgáltatás függetlenségével és hatékony működésével kapcsolatban önök elmondanak, amíg rendre, legutóbb tegnap törvényhozási aktusokkal kívánnak jogerős bírósági ítéleteket felülírni. Ez történt az MNB-ügy kapcsán is. Született egy jogerős bírósági ítélet, amely az adatok kiadására kötelezi a Magyar Nemzeti Bankot, illetve, ha jól emlékszem, annak az egyik alapítványát. És erre kivételes eljárásban, azaz két nap alatt letárgyalandó törvényként behoznak egy olyan javaslatot, amelynek az elfogadása után bizony kétségesse válik, hogy érvényt lehet-e ennek a jogerős bírósági ítéletnek szerezni. De volt már erre példa korábban is, ez az, amiről Schiffer képviselő úr, frakcióvezető úr beszélt. Amíg ezt a gyakorlatot folytatják, addig ne

várják azt, hogy az ellenzék odaforduló lesz az önök törvényjavasolataival kapcsolatban.

Őszintén szólva, ennél többet nem is mondanék most erről a javaslatról, mert még egyszer mondom: ahhoz, hogy érdemben, tartalmilag, szakmai szempontból ezt a javaslatot tárgyalni tudjuk, addig ezeknek az előfeltételeknek teljesülniük kell. Amíg ez nem történik meg, addig mi ezt és hasonló javaslatokat nem fogunk tudni támogatni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

(9.20)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rubovszky György képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Elnézést kérek, de az érces hangom elveszett valahol. Köszöntöm a Kúria elnökét, tisztelt államtitkár urat és még egyszer köszönöm a szót, elnök úr.

Tisztelt Országgyűlés! Én egy kicsit struccpolitikának tartom azt a fajta magatartást, amit a Szocialista Párt most nyilvánosságra hozott. Nekem az az álláspontom, hogy egy törvényjavaslat vitájánál nem árt, ha legalább a törvényjavaslat címe vagy valami elhangzik egy vezérszónoklatban. A Szocialista Párt viszont kizárólag arról szólt, hogy addig nem tárgyal, ameddig a szervezeti törvénnyel kapcsolatos egyéb témakörben nem születik kormányzati ígéret. Tisztelt Országgyűlés! Én ebből arra következtetek, hogy a Szocialista Pártnak ezzel a törvénnyel kapcsolatban kifogása nincs, mert ha lett volna, akkor feltételezem, hogy megfogalmazta volna.

Az a gond, amit itt a törvénykezési hely megalkotásával megoldanak, egy régi probléma, amely abból adódik, hogy nagyon sok járásunk területén nincs és nem volt járásbíró. Ezt a törvényt magunk között lex Ráckevének is szoktuk hívni. A lex Ráckevéről annyit kell tudni, hogy a kiskunlacházi járás és a ráckevei járás területén az illetékesség a Ráckevei Járásbírószékhez van kötve, és az a cél, hogy az egyébként lakosságszámban Ráckevét meghaladó Kiskunlacháza - amely az agglomerációhoz tartozik és lényegesen nagyobb a lélekszáma - az állampolgárokhoz közelebb kerüljön. Ezért kerülne sor Kiskunlacházán is egy törvénykezési hely megalkotására. Én a pártom nevében mindenféleképpen úgy nyilatkozom, hogy ezt az eljárást támogatjuk.

Visszatérve még egy mondat erejéig a Bárándy Gergely-féle nyilatkozatra: abban reménykedem, hogy még ennek a törvénynek a szavazása előtt le tudunk ülni és ötpárti alapon tisztázni tudjuk az álláspontokat. Nem hiszem, hogy ezt a kérdést nem lehetne önállóan eldönteni. Tízezrek problémáját oldjuk meg ezzel, ezért ezt egyéb feltételhez kötni nem tartom szerencsésnek.

Én nem vagyok feljogosítva arra, hogy az egyéb kérdések tekintetében akár pró, akár kontra nyilatkozzam, ezzel kapcsolatban van magánvéleményem,

de megítélésem szerint ez nem tartozik a tárgyhoz, ezért arra kitérni nem szeretnék. Mit szeretnének elérni és mit kérünk a tisztelt Háztól? Ez még a Navracsics Tibor miniszter úr által előterjesztett törvényjavaslat, amit a kormányzat fenntartott, és a megkapott példányból kiderül, hogy ennek eredetileg 13860. volt a száma, az 54. számot pedig a 2014-es választást követően kapta, vagyis a kormányzat a régi kormányzat ezen törvényjavaslatát fenntartotta, és így került be. A probléma régi, a problémát meg kellene oldani, és ez nem a Fidesz vagy a KDNP magánpassziója, hanem egy csomó embernek, egy nagyon nagy lélekszámú embernek a problémáját oldaná meg.

Tisztelettel azt kérem, hogy az ellenzéki pártok ennek megfelelően szíveskedjenek az álláspontjukat felülvizsgálni és lehetőség szerint támogatni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Kúriaelnök Úr! Először is én sem értem azt, hogy miért nem volt ez eddig benyújtva, hiszen látjuk a jelenlegi törvényjavaslatról, hogy 2014. márciusi dátumozású, sőt Rubovszky elnök úr elmondta, hogy ez még tulajdonképpen az előző ciklusról áthozott törvényjavaslat, és csak át van számozva, tehát már legalább három éve be lett nyújtva. Egyáltalán azt nem értem, hogy hol volt ez három évig, eddig miért nem volt fontos, ha egyébként ennyire fontos és tízezrek problémáját orvosolja, miért nem volt fontos a kormányzati többségnek, hogy ezt napirendre vegyünk és tárgyaljuk. Ezt így hirtelen nem értem. Ez az egyik dolog, amit nem értek.

A másik dolog, amit Bárándy képviselőtársam is említett: ha ez a törvény annyira fontos és tízezrek problémáját oldja meg, egyébként pedig kétharmados, akkor ezt megelőzően miért nem volt ötpárti egyeztetés, miért nem ültünk le, miért nem győztek meg bennünket szakmai szempontból. Ha az ellenzékre is szükség van a kétharmad esetén, akkor szakmailag győzzenek meg bennünket arról, hogy ez a törvény nagyon fontos, tárgyaljuk és fogadjuk el. Ha erre vonatkozóan eddig semmiféle egyeztetési javaslat nem volt, akkor ezt sem tudom hova tenni, ha valóban tízezrek problémáját akarja ez a törvényjavaslat megoldani. Ez lett volna így gyakorlatilag az, amit napirend előtt mondtam volna el.

Most pedig rátérnék a törvénnyel kapcsolatos problémákra. Ha figyelmesen átnézzük ezt a törvényjavaslatot és az indokolását is elolvassuk, akkor ott akad fenn először az ember, hogy milyen okok miatt került ide ez a törvényjavaslat, mi az, ami miatt ez a törvényjavaslat megfogalmazódott. Két ok van megfogalmazva az általános indoklásban. Mik ezek

az okok? A bíróságok működési tapasztalatai az egyik, az állampolgárok, a jogkeresők részéről felmerülő igény a másik.

Ez megint egy teljességgel általános dolog. Nem láttunk egy bírósági szakmai javaslatot azzal kapcsolatban, hogy az ő működésük tapasztalatából ez következne, nem láttuk az OBH elnök asszonyának a javaslatát ezzel kapcsolatban, hogy a bírósági szervezeti kérdésben ő erre vonatkozóan javaslatot tesz. Ha ilyenek lennének, ha szakmai fórumok tapasztalatai le lennének téve az asztalunkra, akkor szakmailag elgondolkoznánk azon, hogy ez az ok valóban valós-e.

A következő az állampolgárok, a jogkeresők részéről felmerülő igény. Ez természetes igény, és tökéletesen el tudom fogadni azt, ami az indokolásban le van írva, hogy közelebb kerüljön az igazságszolgáltatás az állampolgárokhoz, hogy egyszerűsödjön az ügyek elbírálásának a lehetősége. Ez valóban egy nagyon szép ok, nagyon szépen van megfogalmazva, de én a magam részéről még nem találkoztam ezekkel a felmerülő igényekkel, hogy az állampolgárok, a jogkeresők szeretnék, ha törvénykezési helyeket hoznának létre. Persze, az én húszéves ügyvédi tapasztalatom elsősorban egy megyére vonatkozik, én ott láttam a működési problémákat, ott láttam azt, hogyan lehetne jobbitani az igazságszolgáltatást, de ott, helyileg, megyei szinten soha nem tapasztaltam azt, hogy bármikor is felmerült volna, akár a bírósági szervezeten belül, akár az állampolgárok és a jogkeresők részéről, hogy ilyen törvénykezési helyeket hozzanak létre, hogy a járásbíróságok ne csak a székhelyen tárgyaljanak, hanem menjenek át egy olyan, más illetékességi területén lévő településre, ahol majd tárgyalhatnak, de az nem a bíróság székhelye. Megmondom őszintén, ez új. Önmagában az, hogy vigyük közelebb, egy szép gondolat, ezzel akár még egyet is lehetne érteni.

Tehát amikor az okok felsorolása van, engem az okok egyáltalán nem győztek meg az általános indokolás alapján. A cél pedig egy olyan lebegtetett elvi cél, amelynek a megvalósítása gyakorlatilag lehetetlen. Hiszen hova tudjuk közelebb vinni? Ha ilyen elveket fogalmazunk meg, akkor adott esetben vihetjük akár a felperes, az alperes vagy a büntetőeljárás alá vont személy lakására is, és akkor nagyon közel lesz az igazságszolgáltatás. Tehát önmagában ez nem indok.

(9.30)

Magyarországon ma egy évszázadok alatt kikristályosodott, nagyon jól működő rendszer van, amely eddig kiállta a próbát. A járásbíróságok úgy vannak felállítva, úgy vannak ezek a székhelyek is, hogy maga a közlekedés megoldott, tömegközlekedéssel be tudnak jutni *(Dr. Vas Imre: Nem mindenhol...)* az állampolgárok a járásbíróságok székhelyére, és önmagában, ha szakmailag, a bíróságok működési szempontjából nézzük meg ezt a kérdést, akkor én azt látom, hogy szakmailag éppen az ellenkezője fog megvalósulni annak, amit el akarunk érni.

Az a cél, hogy közelebb visszük az igazságszolgáltatást, akár meg is valósulhat, tehát célnak ez a része igen. De mik a fontosabb célok? A legfontosabb cél nyilván az, hogy az igazságszolgáltatásba vetett hit megmaradjon az állampolgárok részéről; hogy az igazságszolgáltatás a törvényeknek megfelelően működjön, és hogy megfelelő gyorsasággal működjön. Én azt gondolom, hogy alapvetően ez a gyorsasági elv fog sérülni, hiszen amennyiben az igazságszolgáltatás rendszerét oly módon változtatjuk meg, hogy elvisszük, kihelyezzük egy törvénykezési helyre az igazságszolgáltatás működését, a járásbírósgót, akkor az az ügyeket fogja lassítani; ügykezelési nehézségekkel fog járni; a bíró leterheltségét fogja viszonylag nagy mértékben megnövelni; plusztudással fog járni, ami megint külön leterheltséget jelent. Teljesen másként kell szervezni a bíró munkáját, hiszen több helyszínre kell összeszervezni az ügyeit. Ez a tárgyalások megszervezésében is nagy nehézséget fog jelenteni, hiszen adott esetben, ha egy törvénykezési helyen nincs elég ügy abban az ügycsoportban, amit a bíró tárgyal, akkor ez azt jelenti, hogy adott esetben esetleg két tárgyalás miatt, amit 1,5 vagy 3 óra alatt be tud fejezni, kell 20-25-30 kilométer távolságra elutaznia; akkor már nem tud egy teljes tárgyalási napot lebonyolítani a székhelyen, sőt nem is tud, mert nyilván nem lehet, ha ugyanarra a napra esik. Ez meg fogja növelni a bíró tárgyalási napjainak a számát egy hónapon belül. Ez nagyobb leterheltséget, jóval nagyobb leterheltséget fog nála jelenteni.

És akkor jönnek a következő problémák, de belülről, ezek a bíróságok belső szervezeti problémái. Akkor biztosítani kell a törvénykezési helyen azt a megfelelő tárgyalótermet, a kiszolgáló létesítményeket, a várótermet, a mosdóhelyiséget, a bíró szobáját, a bírósági alkalmazottak szobáját - ki fogja ennek a költségvetését biztosítani? Hogy lesz megoldva ezeknek az elhelyezése? Tehát ezek azok a problémák, amelyekre ez a törvényjavaslat semmilyen választ nem ad. Tehát el nem tudjuk képzelni, hogy ez hogyan fog működni, hogyan fog megvalósulni? A kormány biztosítani fogja-e ennek a költségvetése módosítását? Fog-e ingatlanokat vásárolni erre a célra? Bérelni fogja-e majd ezeket az ingatlanokat, vagy az igazságszolgáltatás büdzsáját növelik meg ezzel, és neki kell majd gondoskodnia ezekről a feladatokról? Tehát ez annyira a levegőben lóg. Ez egy elv megfogalmazása, ami ebben benne van, hogy mondom, akár nagyon szép is lehetne az az elv, amit itt megfogalmaznak, de ezekre a szakmai kérdésekre, ezekre a költségvetési kérdésekre semmilyen válasz sincsen.

A gyönyörű okok benne szerepelnek, a cél benne szerepel, de hogy mi hogyan fog megvalósulni, az nem szerepel. Ezért lett volna rendkívül szerencsés az, hogyha egy ötpárti egyeztetés alapján leülünk, és elmondják, hogy ezt meg ezt szeretnék megvalósítani. *(Dr. Vas Imre jelzésére:)* Igen, Vas Imre képviselőtársam most jelentkezik, hogy igen, ő kezdeményezett. Valóban, egy perccel a jelen napirendi pont megkezdése előtt tényleg jelentkezett, de én azt gon-

dolom, hogy nem akkor kell, amikor már kifejtik az ellenzéki pártok az álláspontjukat, hogy ezt a törvényjavaslatot nem fogják támogatni, hanem ezt előre kell megtenni, amikor felkészülünk, amikor átnézzük ezt a törvényjavaslatot. Meg kell próbálni meggyőzni bennünket arról, hogy szakmailag miért van szükség arra, hogy ezeket megtegyük. Tehát ez itt egy probléma.

És nem értem, van egy nagy kérdés, amit megint nem tudok megérteni. Akkor, ha azt látjuk, hogy a jelenlegi igazságszolgáltatási rendszerben szükség lenne olyan új helyekre, ahol törvénykezési helyeket kell kialakítani, mert akkora rá a társadalmi igény, mint ahogy Rubovszky elnök úr elmondta, hogy szükség van rá, mert ez tízezrek igénye, hogy ott, helyben legyen, ezt el tudom fogadni, de ha ez van, akkor miért nem alakítunk ki járásbírósgót, miért nincs egy járásbírósgó? Ez megint az Igazságügyi Minisztérium dolga, hogy arra vonatkozóan javaslatot tegyen, hogy itt bizony ilyen társadalmi igény van; változtassuk meg a bíróságok illetékességéről szóló törvényt. Azt természetesen mi is fogjuk támogatni minden további nélkül, hogy új bíróságok alakuljanak. Hiszen nagyon jól tudjuk, és számtalanszor beszéltünk róla az elmúlt évek során, hogy mely településeken van szükség arra, hogy kialakítsunk járásbírósgót, és természetesen ezt a Jobbik is fogja támogatni. De nem értem, hogy akkor miért ilyen formában tudjuk ezt megoldani. És akkor megint visszakanyarodok arra a kérdésre, hogy miért most akarjuk megoldani, és miért vártak erre kettő évet, három évet; akkor nem volt rá társadalmi igény, most meg ez társadalmi igényé változott.

Tehát ezeket a kérdéseket, én azt gondolom, kökeményen tisztázni kellett volna; meg kellett volna beszélni; le kellett volna ülni, és akkor talán tudnánk támogatni ezt a törvényjavaslatot. Jelen pillanatban, én úgy látom, hogy a céllal maximálisan egyetértünk, annak a megvalósításával viszont nem. Úgyhogy várom a megkeresést, várom azt, hogy mivel tudnak bennünket meggyőzni. Én azt gondolom, hogy ha megfelelő szakmai érvek fognak elhangozni, amelyek valóban olyanok, hogy ezt a törvényt fogadjuk el, ne pedig új járásbírósgót hozzunk létre, nyitott fülekké várjuk ezeket a javaslatokat.

Jelen pillanatban én azt látom, hogy ezt a törvényjavaslatot támogatni nem tudjuk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik és az LMP pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schiffer András frakcióvezető úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezetőjének.

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt az előttünk fekvő, egykoron T/54. számot viselő törvényjavaslatról beszélnék, részben vissza kell kanyarodnom a tegnapi naphoz, illetve szeretném jelezni, hogy milyen előfeltételei vannak annak, hogy az LMP érdemben tárgyaljon

bármilyen, igazságszolgáltatást érintő törvényjavaslatot.

Először is, a tegnapi napra térnek vissza. Tegnap két olyan törvényt is elfogadott az Országgyűlés, ahol anyagi jogi szabályt, tehát konkrétan az információszabadságra vonatkozó szabályokat változtatott meg úgy, hogy folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell a megváltoztatott anyagi jogi szabályt, sőt végrehajtás előtt álló ügyekben is hatályba lép az a szabály, amit a parlament tegnap elfogadott. Magyarul, jogerős bírói ítéletek érvényesülését, illetve folyamatban lévő ügyek eldöntését hekkelte meg tegnap a Fidesz-KDNP-többség, tehát magyarul: a Fidesz tegnap világossá tette, hogy parlamenti erejével élve beleavatkozik a bíróságok munkájába; beleavatkozik a jogszolgáltatásba; beleavatkozik jogerős ítéletek végrehajtásába. Ez így nem fog menni!

Addig bíróságokról bazseválni itt, ötpárti egyeztetést kezdeményezni és elmondani mindenféle szakmai indokokat, amíg semmiféle szégyenérzet nincsen önökben amiatt, hogy folyamatban lévő ügyek eldöntésébe törvényhozási eszközökkel beleszólnak, az égedta világon semmi értelme nincsen.

De nézzük meg, hogy mi is ezzel a probléma! Az gyakorlatilag egy megkérdőjelezhetetlen elv volt 25 éven keresztül Magyarországon, hogy addig, amíg az eljárásjogi szabályokat azonnali hatálybalépéssel lehet beültetni a jogrendbe, tehát folyamatban lévő ügyekben is lehet alkalmazni a megváltozott eljárásjogi szabályokat, az anyagi jogi szabályoknál ez nincs így. És lássuk világosan, ez nem pusztán jogászokdás, és nem pusztán az Alkotmánybíróság vagy különböző alkotmányjogászok kényes ízlése.

Nem többről, nem kevesebbről van szó, mint hogy van-e bizalom Magyarországon, van-e bizalom a magyar társadalomban például az üzleti életben. Nézzenek már szembe azzal, hogy egy olyan országban, ahol a folyamatban lévő jogvitás ügyekben az eldöntendő kérdést a törvényhozás gyakorlatilag bármikor eldönti, ki mer vállalkozni, ki mer kockáztatni!

Ha 2018 után, államtitkár úr, ön visszamegy ügyvédnek, hogy fog tanácsot adni akár szerződéses ügyekben, akár befektetéseknél? *(Dr. Vas Imre nevet.)* Lehet, hogy Vas Imrének nem volt ilyen dolga korábban - majd lesz -, szerintem egyáltalán nem vicces. Egyáltalán nem vicces! Én ma adok egy tanácsot kötelmi ügyben, bármilyen befektetési ügyben, majd utána, két év múlva, hogyha per van belőle, kiderül, hogy egészen más szabályok alapján kell azt a vitás ügyet megítélni, mint ami alapján egyébként a szerződést kötöttük vagy a befektetést eszközöltük. Mit fog mondani, államtitkár úr, ügyvédként majd 2018 után? Hát nem lehet tudni. Hiába ad egy ügyvéd egy jogi tanácsot, hiába veszi fel a tényállást, mondjuk, egy bíró a tárgyalás kezdetén, könnyen lehet, hogy mire jogerős ítélet van, egészen más jogszabályok alapján kell megítélni egy olyan ügyet, ami évekkorábban keletkezett.

Ahhoz, hogy legyen bizalom a magyar társadalomban, legyen bizalom az üzleti életben - és ez egyaránt fontos akár a külföldi befektetőknek, akár a hazai kis- és középvállalkozásoknak, mikrovállal-

kozásoknak -, ahhoz az kell, hogy mindenki ebben az országban, szegény és gazdag, külföldi és belföldi, egyaránt megbízhatson abban, hogy ha ma ő jogszerűen, jogkövető módon jár el, a vitás ügyeit is annak alapján fogják megítélni, hogy ma milyen jogszabályok alapján érvényesített jogot.

(9.40)

Ha önök rendszeressé teszik azt a gyakorlatot, hogy teljesen mindegy, hogy ma milyen jogszabályok az érvényesek, ha a nemzeti cinizmus rendszerének az érdeke úgy kívánja, akkor az alapul fekvő jogszabályokat alapvetően átírjuk, és lehet, hogy 2-3 év múlva egy jogvitás ügyben egészen más szabályok alapján fog dönteni a bíróság, akkor bolond lesz bárki vállalkozni, kockáztatni ebben az országban. Ezzel játszanak! Azt hiszik, hogy a piszkos ügyeket tüntetik el a jegybanknál meg a Postánál; sokkal többet tesznek kockára. Az üzleti biztonságot, a bizalmat teszik kockára ebben az országban. Addig ide ne jöjjenek kétharmados törvényekkel, igazságszolgáltatási törvényekkel, amíg a jogba vetett bizalmat alapvetően ássák alá! *(Dr. Gyüre Csaba tapsolva: Így van!)* Nézzenek már szembe azzal, hogy itt nem pusztán az információszabadságról van szó! Nem pusztán a jegybankról van szó, meg a Postáról! Önök megtettek olyat, amit ezen a földgolyón egyetlen civilizált országban sem tesznek meg: jogerős ítéletek érvényesítését hiúsítják meg törvényhozási eszközökkel, mert Vas Imre meg mások itt kevélyen mosolyognak, és abból törvény lesz. *(Dr. Staudt Gábor: Így van!)* Hogyan lehet egy ilyen országban egyébként üzletet folytatni, hogyan lehet egy ilyen országban egyébként jogkövető magatartást tanúsítani?

Tehát az első számú kérés, követelés szerintem minden ellenzéki képviselő részéről az, hogy azonnal fejezzék be azt, hogy folyamatban lévő ügyek eldöntésébe törvényhozási eszközökkel beleszólnak.

A másik: amikor ez a törvényjavaslat utoljára - még Navracsecs Tibor minisztersége alatt - itt volt a Ház előtt, már akkor elmondtuk azt, Bárándy képviselőtársam is most megerősítette, hogy ahhoz, hogy érdemben lehessen tárgyalni az igazságszolgáltatást érintő törvények módosításáról, egész egyszerűen egyértelművé kell tenni, hogy az Országos Bírósági Hivatal elnöke - töltsé be bárki ezt a tisztséget - nem játszhat önhatalmúlag pályázatok érvénytelenítésével nyilvánításával. Éppen ezért újfólag indítványozzuk azt, hogy a jogállási törvény 20. § (1) bekezdés b), d) pontját az Országgyűlés törölje el.

Én sorban tudom mutatni az államtitkár úrnak az elmúlt időszak terméseit: a Fővárosi Ítéltábla elnöki állására kiírt pályázat érvénytelenítésével nyilvánítása; a Gyulai Törvényszék Polgári-Gazdasági-Munkaügyi Kollégiuma kollégiumvezetői álláspályázata; a Tatabányai Törvényszék hasonló kollégiumának kollégiumvezetői álláspályázata, és így tovább. És egész egyszerűen ma a törvény, ez az idézett szakasza a jogállási törvénynek lehetőséget biztosít arra, hogy az Országos Bírósági Hivatal elnöke, aki jelenleg Handó Tünde, gyakorlatilag parttalan feltételek mel-

lett, tehát parttalanul nyilváníthat eredménytelenné pályázatokat - tehát akkor is, ha a pályázat alapján egyébként találtak alkalmas elnököt. Ez egy olyan túske a rendszerben, ami lehetetlenné teszi megint csak azt, hogy az állampolgárok megbízzanak abban, hogy a bírói szervezet kialakítása és az ügyeknek az elbírálása valóban mindenféle szubjektív befolyástól mentes. Szeretném hangsúlyozni, hogy nem az elnök asszony személyéről van szó, főleg azok után, hogy egyébként pár héttel ezelőtt pont Handó Tünde elnök asszony volt az, aki nagyon bátran kiállt a kor-mánnyal szemben megvédeni a bíróságokat, amikor éppen Németh Szilárdot küldték torpedóként a bíróságokkal szemben. De mondom még egyszer: nem az elnök asszony személyéről van szó, hanem a rendszerről, egy elvről. Hogyha egyszer vannak feltételei annak, hogy hogyan lehet valaki vezető a bírói szervezetrendszeren belül, akkor semmi szükség arra, hogy pluszban a bírói hivatal mindenkori elnöke számára egy diszkrecionális, parttalan mérlegelési jogkört biztosítson a törvény, hogy az egyébként eredményes pályázatokat is - tehát ahol találtak alkalmas jelöltet - eredménytelenné nyilváníthassa.

Elmondtuk a '11-12-es vitákban is, hogy ahhoz, hogy az állampolgárok maradéktalanul megbízzanak az igazságszolgáltatásban, nem arra van szükség, hogy különböző pártok vezetői - képviselők, miniszterek - kiálljanak kiabálni és minősíteni pocskondiázva a különböző bírói ítéleteket; ez éppen ellene hat. Ezt teszik önök is, teszik az itt jelen nem lévő - mert a parlamentet bojkottáló - mindenféle független képviselők (*Dr. Vas Imre nevet.*), lelkük rajta; a probléma az, hogy az igazságszolgáltatásba vetett bizalom akkor rendül meg, ha az ügyeket terelgetni lehet - erre is volt kísérlet -, vagy a bíróságok különböző vezetőit szubjektív indokok alapján lehet kinevezni.

Én azt gondolom, hogy ha ezt az utolsó kikaput bezárja a parlament, tehát egyértelmű, hogy nem lehet szubjektív indokok alapján machinálni a bírósági vezetők kinevezésében, és a Fidesz-KDNP felhagy azzal a gyakorlattal, hogy folyamatban lévő ügyek eldöntésébe, sőt jogerős ítéletek végrehajtásába vagy végre nem hajtásába törvényhozási eszközökkel avatkozik bele, akkor van lehetőség arra, hogy értelmesen beszéljünk arról, hogy egyébként az igazságszolgáltatásban milyen változásokra van szükség.

Ami a törvényjavaslat érdemét illeti: először is, én nagyon csodálkozom azon, amit itt Gyüre képviselőtársam is ismertetett, hogy Vas Imre képviselőtársunk egy perccel a vita kezdése előtt kezdeményezett ötpárti egyeztetést. Természetesen az LMP nyitott most is, mint minden egyes esetben, amikor törvényhozási témákról és nem éppen népszavazásról akarnak ötpárti egyeztetést kezdeményezni, hogy ülünk le, egyeztessünk, de ennek nem ez a módja, azt azért szeretném jelezni.

Ha behoz ide az igazságügyi tárca egy törvényjavaslatot, mert tulajdonképpen már azt is előrelépésnek kell tekintünk, hogy az igazságügyi tárca hozta be, és nem Vas Imre vagy Bánki Erik vagy Németh Szilárd (*Derűtség a Jobbik soraiban.*), akkor talán

az igazságügyi tárcának - ugyanúgy, ahogy erre Trócsányi miniszter úr működése alatt már számtalan alkalommal volt példa - kellett volna kezdeményeznie már hetekkel ezelőtt egy ötpárti egyeztetést.

Továbbmegyek: itt egy olyan, a működést, illetve a működésnek az állampolgárokhoz való közelségét érintő javaslatról van szó, ahol nagyon is szükség lett volna arra, hogy az Országos Bírósági Hivatalnak a hatástanulmányát megismerjük, már csak azért is, mert a jogalkotási törvény egyébként ilyesmit előír, és legalább az igazságügyi tárca tartsa már be a jogalkotási törvényt. Ha jól emlékszem, pont Répássy volt államtitkár úr és Navracsics miniszter úr voltak az előterjesztői ennek a jogalkotási törvénynek.

Tehát érdemben úgy tárgyalni, egyébként ötpárti egyeztetést folytatni se nagyon lehet, ha nem látjuk a számokat, nem látjuk azt, hogy miről beszélünk. Abban a célban az LMP is egyetért, hogy az igazságszolgáltatással kapcsolatos törvényhozásnak azt a célt kell szolgálnia, hogy az igazságszolgáltatás-hoz való hozzáférést lakóhelytől, településtípustól függetlenül könnyítsük meg az emberek számára; hogy az emberek lakóhelytől, vagyoni helyzetétől függetlenül egyenlően tudjanak hozzáférni a jogszolgáltatáshoz. Mi ezt a célt tartjuk szem előtt.

Ha ezeknek a törvénykezési helyeknek a létesítése ezt a célt szolgálná, ezzel a törvényjavaslattal akár egyet is lehetne érteni. Csakhogy - és most az előzetes feltételeket egy pillanatra zárójelbe téve - nekem az sem világos, vagy arra sem látok garanciát ebben a törvényjavaslatban, és ezért is lett volna jó egy ötpárti egyeztetés, hogy lehet, hogy pont a fordítottjáról van szó? Magyarul: nem arról van-e véletlenül szó, hogy önök be akarnak zárni járásbíróságokat, és amikor bezárnak egy járásbíróságot, a korábbi járásbírósági székhelyet minősítik vissza törvénykezési helyre? Nem erről van szó véletlenül? Mert ha erről van szó, ebben biztos, hogy nem leszünk partnerek.

Tehát továbbra is szeretném rögzíteni: az LMP számára ez első számú cél, amikor a bíróságok székhelyéről, illetékességi helyéről beszélünk, hogy hogyan lehet egyenlőbbé tenni az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést a magyar emberek számára vagyoni helyzetétől, lakóhelytől függetlenül. Nincs garancia ebben a törvényjavaslatban, hogy nem jelenlegi járásbírósági székhelyek lopakodó felszámolásáról van-e szó. De ha most ettől a rendkívül rosszindulatúnak bélyegezhető hipotetikus véleményétől is eltekintünk, továbbra is hiányérzeteim vannak, megerősítve azt, amit Gyüre képviselőtársam is elmondott. Tehát ha valóban az a cél, hogy ha van egy járásbírósági székhely, nevezzük azt, mondjuk, Ráckevének, és mondjuk, el akarják vinni a törvénykezési helyet, mondjuk, Dél-Pest megyei falvakba vagy Szigethalomra, akkor nem kellene-e véletlenül rendelkezni a törvényben arról, hogy a legalapvetőbb, az állampolgárokat legközelebb érintő bírósági funkció, a kezelőiroda működése például garantált legyen? Tehát nem tudjuk azt, hogy ha most itt a parlament rányomja a pecsétet erre a törvényre, ez a gyakorlatban mit fog jelenteni az emberek számára.

(9.50)

Lesz kezelőiroda, ahol a beadványaimat le tudom adni, bele tudok nézni az aktába? Adott esetben lesz jogsegélyszolgálat ezeken a törvénykezési helyeken? Arról nem beszélve, hogy milyen helyiségekben fog működni ez a törvénykezési hely. Az önkormányzattól, esetleg egy cégtől bérlti ezt az épületet? Azt már meg sem merem kockáztatni, hogy ha így haladunk, lassan majd a Magyar Nemzeti Banktól fogják a bíróságok is bérelni a székhelyüket. Tehát ez nagyon nem mindegy, mert mondjuk, egy önkormányzattól bérlti a helyiséget, és közben mondjuk, az önkormányzat ügyeiben is el kell járnia ugyanennek a járásbíróságnak. Tehát egy csomó kérdés a levegőben van, most túl azon, hogy azért a magyar történeti hagyományban a bíróság székhelyének megvolt, hogy úgy mondjam, a maga aurája, tekintélye, az egy konkrét épülethez, egy konkrét városhoz kötődött, egy konkrét székhelyhez kötődött, ezzel is a kellő tiszteletet kivívta, illetve biztosította az állampolgárok előtt. De a legfontosabb, hogy teljesen homályban marad, hogy egy ilyen törvénykezési hely milyen szolgáltatásokat fog nyújtani az embereknek.

Még egyszer megerősítem, természetesen az ötpárti egyeztetésre nyitottak vagyunk, ezt korábban kellett volna megtenni, a konkrét törvényjavaslattal kapcsolatos aggályaink eloszlására szeretnénk biztosítékot látni, szeretnénk hatástanulmányokat látni (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és még egyszer: addig kétharmados igazságszolgáltatási törvényről érdemben nem tudunk beszélni, amíg konkrét ügyekbe nyúlnak bele, és amíg a parttalan eredménytelenné nyilvánítási jogkörre az elnöknek megmarad. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki pártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel független parlamenti képviselők nem vesznek részt a vitában, így most kétperces felszólalásokra lesz lehetőség. Elsőként megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Schiffer képviselőtársamnak szeretném felhívni arra a figyelmét közérdekű adatok kiadása tekintetében, hogy korábban is egyébként töretlen volt a bíróság gyakorlata abban, hogy ha a per során, illetve a közérdekű adat kiadása per során a törvény megváltozott, akkor az új törvénynek megfelelően adták, illetve ítélte meg a bíróság. Én saját magam is kértem ki többször közérdekű adatot, mondjuk, 2005-ben, amikor megváltozott a közúti közlekedési törvény, hogy egy szakértői névjegyzékből nem ennyi nyilvános, csak ennyi, és másodfokon, tehát az első és a másodfokú ítélet között megváltozott a közúti közlekedési törvény, és csak az új törvényi szabályozásnak megfelelően ítélte meg a bíró a közérdekű adatok kiadását. (*Dr. Bárándy Gergely: Csak jogerős az ítélet már.*) A másik, amire szeretnék reagálni, azt meg bízunk a választópolgárokkal, hogy 2018

után Völner Pálnak, nekem vagy éppen Schiffer Andrásnak kell az ügyvédi tevékenységét folytatnia. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Vas Imre mostani kétpercese miatt nyomtam egy gombot, mert úgy látom, hogy pontosan nem látja annak a lényegét, nem érti annak a lényegét, amiről Schiffer képviselőtársam itt az előbb elmondott. Éppen ez a baj, amit éppen Vas Imre képviselőtársam az előbb elmondott, hogy ha megváltoztatja menet közben a törvényt az Országgyűlés, természetes, hogy a bíróságnak az éppen hatályban lévő törvények alapján kell elbírálni azt az ügyet, és ha időközben megváltozott a törvény, akkor akár más, akkor természetes, hogy akkor másfajta ítélet is fog születni. De pontosan ez a baj, hogy személyre szólóan a parlament az alapján, hogy itt a többségnek, a kétharmados többségnek, ami már hál' istennek, nincsen meg, de 50 százalék plusz 1 még megvan... - ahhoz képest úgy változtatja a törvényeket menet közben, hogy személyre szabottan megváltoztassa a bíróság ítéletét, mert már nem fogja tudni ugyanazt a törvényt meghozni. Pontosan ez a jogbizonytalanság, ami születik ezzel, hogy akinek megvan a többsége, a saját akaratára, akár adott esetben személyre szabottan vagy ügyre szabottan, saját érdekből változtatja úgy meg a törvényeket, hogy az alapján kell majd a bíróságnak ítélezni.

Az természetes, hogy a bíróság nem tud mást tenni, mint hogy a hatályos magyar jogszabályok szerint ítélezik, és azt figyelembe is kell venni, de pontosan ez az, ami a jogbizonytalanságot okozza, hogy ez alapján bármikor megváltoztatjuk, és a folyamatban lévő ügyekben már másfajta ítéletnek kell születni, mint amit előtte a társadalom megszokott, ami kialakult, és pont ez hozza azt a jogbizonytalanságot, amiről itt a képviselőtársam az előbb beszélt, és pontosan ez a baj. Úgy látom, hogy a kedves fideszes képviselőtársak nem érzik ennek a jelentőségét és azt a jogbizonytalanságot, amit ezzel okoznak az országban. Köszönöm. (*Taps az ellenzéki pártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Vas Imre képviselőtársamnak mondanám, hogy persze, tehát számtalan közérdekűadat-kérelmi pert folytattam magam is 2014 előtt, amíg önök hagyták, hogy a képviselő is ügyvéd lehessen, és a helyzet úgy áll, hogy amennyiben akár 2010 előtt is - jegyzem meg, azért, mert valami helytelen volt 2010 előtt, talán nem kéne nagy mellénnyel ugyanazt folytatni -, ha

2010 előtt is volt olyan anyagi jogi szabály, amit úgy léptettek hatályba, hogy azt a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell, akkor a bíróság kénytelen volt alkalmazni. Alapértelmezetten viszont egy közérdekűadat-kérésnél azt kell megnézni, hogy amikor a közérdekűadat-kérelmet kézhez vette az adatkezelő, akkor milyen szabályok voltak hatályban. Ezzel együtt ezt a gyakorlatot viszont én nem tudom helyteleníteni.

Volt olyan, voltak olyan másodfokú tanácsok, akik azt mondták, hogy ha az anyagi jogi szabály éppenséggel az alapjogok érvényesítésének kedvező, tehát az átláthatóságot támogató módon változtak meg, akkor ezt a kedvezőbb szabályt kell alkalmazni. Még egyszer szeretném Vas Imre képviselőtársamnak jelezni, itt nem pusztán az információszabadságról van szó, egy pillanatig szakadjunk el ettől. Arról van szó, hogy ha mondjuk, a társasági törvényt vagy a tőkepiaci törvényt, az alapvető polgári jogi szabályokat tartalmazó Ptk.-t úgy változtatják meg, hogy mondjuk, tíz éve folyamatban lévő ügyekben is már hatályba léptetik, sőt végre sem lehet hajtani jogerős ítéleteket, mert a megváltozott polgári jogi szabályt, tőkepiaci szabályt azonnali hatállyal, úgy léptetik hatályba, hogy még a jogerős ítéleteknek se lehet érvényt szerezni, akkor ki fog ebben az országban befektetni, ki fog kockáztatni, ki fog vállalkozni, ki fog bízni a jogszabályok erejében és érvényesíthetőségében Magyarországon. Ez az igazi kérdés! Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Azon kívül, hogy azt nem ismételném, amit Schiffer és Gyüre képviselőtársam elmondott a folyamatban lévő ügyekkel és a jogbiztonsággal kapcsolatban, azért egy aprócska különbségre szeretném föl hívni a figyelmét Vas képviselőtársamnak, hogy az, amit tegnap csináltak, az nem arról szólt, hogy egy folyamatban lévő bírósági ügyben majd a bíróságnak másként kell döntenie, mert önök törvényt hoztak, hanem önök már egy befejezett, jogerős ítéletet akartak és írtak felül törvénnyel. Nem kis különbség! Nem arról van tehát szó, hogy majd másként kell eljárni a bíróságoknak, hanem arról, hogy döntött jogerősen a bíróság, önöknek nem tetszett, ezért hoztak egy olyan törvényt, hogy ami abban a döntésben szerepel, azt majd ne kelljen és ne lehessen érvényesíteni. Szerintem ez nem jó, de hogyha önnek ez tetszik, Vas képviselőtársam, akkor kíváncsi vagyok az érveire, hogy mivel tudja alátámasztani, hogy ez a gyakorlat jó, amíg pedig ez van, én ismétlem, ugyanúgy, ahogy Schiffer képviselő úr, addig itt nincs miről beszélni az igazságszolgáltatás témakörében, amíg önöknek ez a hozzáállása ebben a témában.

Rubovszky képviselő úr nyilván más közfeladata ellátása miatt távozott, de azért szeretnék arra is reagálni, amit mondott, egy mondat erejéig. Szóval,

lehet, hogy ez tízezrek érdeke, az viszont, hogy az igazságszolgáltatás függetlenül működjön, az viszont tízmillió embernek az érdeke, és egészen addig, amíg mi ezt nem látjuk garantálnak, addig én azt gondolom, hogy kár mással foglalkozni. És még egyszer mondom, az, amit Schiffer képviselő úr elmondott, hogy ennek van egy elvi alapja, igen, van egy elvi alapja, csak sajnos azt látom, és ő maga hozott erre példákat, de én is tudnék mondani akár még másokat is rá, hogy ezekben az ügyekben sajnos a gyakorlat mutatja azt, hogy ezzel az eszközzel az OBH elnöke visszaél. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport, 15 perces időkeretben. Parancsoljon!

(10.00)

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagyban egyetértek az előttem szóló ellenzéki képviselőtársaimmal, néhány új elemet is be szeretnék emelni, bár nehéz lesz, mert sok minden elhangzott. Az elhangzottak közül maximum említés szintjén szeretnék megerősíteni egy-két pontot.

A javaslat, ami előttünk fekszik, tűnhet kevésbé fontosnak, mondhatnánk azt, hogy csak a járásbíró-ságokról szól. Egyébként én is meg szeretném erősíteni azt, hogy elég furcsa volt látni Navracsics Tibor nevét előterjesztőként. Hozzáteszem, nem biztos, hogy Navracsics Tibor most még felvállalná ezt a javaslatot. Lehet, hogy meg kellett volna őt kérdezni, hogy a neve ott maradhat-e ezen a papíron, és nem feltétlenül azért, mert Navracsics Tibor sok témában elég gyorsan, néhol már túl gyorsan is idomult új feladatahoz, az uniós biztosi feladathoz, de ami ebben van, az szerintem teljesen reális, hogy biztosan nem vállalná fel, főleg nem az elmúlt időszak eseményeit tekintetbe véve.

Felvezetőként annyit hadd reagáljak Vas Imrere, ha már itt a szavazói akaratról beszélünk, meg hogy mi lesz '18-ban, kinek kell ügyvédkednie. Egyébként nem hiszem, hogy Schiffer Andrást földhöz csapná, ha szabad így fogalmaznom, ha ügyvédként kellene megélnie. Remélem, az Országgyűlés minden ellenzéki és fideszes képviselőjére, jogász képviselőjére igaz, hogy megélné az Országgyűlésen kívül is; ebben már egyébként kevésbé vagyok biztos. De egy dologra azért felhívnam a figyelmét, és ez szólhat a Fidesz-KDNP minden jelen lévő képviselőjének. Azt a tendenciát nem kellene a fülük mellett elengedni, és itt lehet a salgótarjáni, ózdi választásokra gondolni, hogy olyan helyzetet teremtettek, hogy ma a magyar állampolgároknak - kivéve a legkeményebb viktóriánus tömböt, ahol sajnálatos módon azt kell látni, hogy sokszor a pápa mellett Orbán Viktor képe van kint a falon, ott nyilván bármi történhet, az Fidesz-szavazó marad, de ezt a tömböt leszámítva -, az embereknek teljesen

mindegy, hogy kire szavaznak, csak a Fidesz ellen szavazzanak, ne a Fidesz-KDNP-re.

És ebben nem a mi tevékenységünk van benne, nem az ellenzék tevékenysége, hanem az önök tevékenysége. Ez egy nagyon meglepő és megdöbbentő dolog, hogy Ózdon az MSZP-sek zokszó nélkül a Jobbik jelöltjére szavaztak, mert az tudta legyőzni a fideszest, és Salgótarjánban azt láthattuk, hogy mindenki, aki a Fidesz ellen szavazott, vígan beállt a baloldali jelölt mögé, mert úgy tűnik, olyan helyzetet teremtettek a magyar politikában, hogy a legfontosabb összetartó erő, hogy ne a Fidesz. És ez nagyon fájó. Higgyék el, nekünk fáj a legjobban, hogy ez így történt, mert ez az ország állapotát, az emberek véleményét tükrözi azokról a törvényekről, amelyeket önök hoznak.

Nyilvánvalóan a törvények meghozatala már az Országgyűlésen kívül elkezdődik. Voltak olyan esetek, amikor az ötpárti egyeztetéseket valóban összehívták; ha már Völner államtitkár úr itt van: amikor a választási eljárásról szóló törvényt technikailag behozták az Országgyűlés elé, az egy nagyon jó példa volt. Le is tudtuk egyeztetni a módosításainkat, természetesen nem alapvetően az átírára gondolok, hanem a technikai módosításokra; államtitkár úr tudja, hogy melyik törvényre utaltam, nos, ebben az esetben nem volt gond, leegyeztettük, támogattuk. Most is jó lett volna, ha ez a javaslat egy hasonló pályát jár be. Az sosem jó, ha már úgy kerül sor egy ötpárti egyeztetésre, hogy a törvény már az Országgyűlés előtt van, ráadásul, ahogy az elején elmondtam, azt hiszem, át kellett volna írni egy kicsit a javaslatot is, és mondjuk, az új miniszternek a nevére venni.

Arra is emlékeztetnék, hogy attól függetlenül, amit Gyüre Csaba elmondott, és amit egyébként az MSZP, LMP részéről is hallhattunk, hogy túl kell tekinteni ezen a javaslaton, amikor arról volt szó, hogy a bevándorlási szükséghelyzetben kérték a támogatásunkat a bírósági illetékességi szabályok módosításánál, azt támogattuk. Ugye, ez arról szólt, ha esetleg olyanok is követik a parlament munkáját, akik ebben nem voltak annyira benne, hogy a bevándorlási szükséghelyzetben a megváltozott bírói terheknek és a megnövekedett ügyeknek az ellátására átcsoportosíthatóak legyenek a bírósági erőforrások, és gyakorlatilag a határ mentén ez megoldható legyen. Ezt támogattuk, attól függetlenül, hogy szakmailag nem volt egy tökéletes javaslat, ezer sebből vérzett, de úgy éreztük, hogy bajban a haza, nem tudja ellátni az ottani illetékességgel bíró bírósági rendszer ezt a munkát. Támogattuk. Most nem érzem azt, hogy olyan szükséghelyzet lenne, hogy a „bajban a haza” jelszóval ezt át lehetne passzírozni. Annál is inkább így van ez, mert pont amiatt, hogy még Navracsics Tibor neve szerepel rajta, nem lehet azt mondani, hogy ez olyan sürgős lenne, hogy be kellene hozni az Országgyűlés elé, vagy eddig nem lehetett itt egy közös gondolkodást megkezdeni.

Arra is felhívnám a figyelmet, hogy a konkrét javaslatra is rátérjek, hogy a „törvénykezési hely” elnevezés szerintem jogilag lehet pontosnak nevezhető,

de alapvetően hibás abban a tekintetben, hogy az emberek nem fogják érteni, hogy miről van szó. Itt az Országgyűlésben is többször elhangzik országgyűlési képviselők részéről, hogy ők törvénykeznek. Na most, ha országgyűlési képviselők a törvénykező-törvényhozás szavakat összekeverik, márpedig összekeverték nem is egyszer, és ez gyakori tendencia, akkor az átlag állampolgár, ha meglátja a táblán kiírva, hogy törvénykezési hely - illetve reméljük, hogy nem látja meg, mert másfelé indulnak a dolgok, mondjuk, több járásbíróság lesz, ha kell -, akkor azt fogja gondolni, hogy nini, a parlamentnek valamiféle kirendeltsége nyílt, és el lehet juttatni a panaszokat a képviselőkhöz. Ezt fogják gondolni, mert a magyar emberek ezt így értelmezik.

Tehát nem jó a fogalom. Jogilag pontos, de a törvénykezésről még mindig az Országgyűlés jut az emberek eszébe. Tehát, ha már ilyen irányba indulunk, akkor bírósági kirendeltség vagy kirendelt bíróság, vagy egyébként egy más elnevezéssel kellene illetni. Azért nem nyújtottunk be módosító javaslatot erre, mert ezt a javaslatot egyébként is át kellene rágni, és bízunk benne, hogy ez így nem fog átmenni, de magával az elnevezéssel is gondjaink vannak. Nem fogják érteni az emberek, hogy itt éppen miről van szó.

Egy valódi probléma - és sajnos a zuhanyhírmondó is megerősítette ezt az Országgyűlésben, ahogy hallhattuk -, hogy itt valószínűleg a járásbíróságok lefokozására készülnek. Megértem én, hogy egy kisebb járásbíróságot fenntartani nem túl gazdaságos, de a bírósági rendszer nem a gazdaságosságról szól. Soha nem szólt arról, nem fog úgy bevételt termelni. Egyébként a stadionok sem termelnek bevételt, teszem azt, és egy kicsit nagyobbak, mint egy néhány fős bíróság, de most nem akarok itt populista irányba elmenni, de sajnos még azok a szervek vagy létesítmények sem működnek gazdaságosan, amelyeknek egyébként úgy kellene működniük. A bíróságoktól ezt véleményem szerint nem lehet elvárni.

Azt az előttem szóló képviselőtársaim pontosan elmondták, hogy bírói döntéseket írunk fölül. Kúriaelnök úr is jelen van, és én is köszönteném. Ezt az elején szerettem volna megtenni, csak Vas Imre pestiesen szólván idegállapotba hozott, és elfelejtettem külön köszönteni kúriaelnök urat, tehát ezt Vas Imrének kell felrójam, de nagyon örülök, hogy elnök úr itt van, de ha itt van elnök úr, akkor azt azért el lehet mondani, hogy a Kúria döntéseit ugyanígy felülírják ezek a jogszabályok. Ez a Kúria irányába ugyanúgy tiszteletlenség. Egyébként az Alkotmánybírósággal, ha kétharmaduk lenne, ugyanezt megtennék, mert a felülalkotmányozás nagyon gyakori, kedvelt módszer volt a Fidesznek, ezt zokszó nélkül megtették.

Ezzel egyébként azt a rendkívül rossz hangulatot növelik, ami jelen pillanatban a bíróságok és a bírák között tapasztalható. Nyilvánvalóan erről nyilvánosan nem fognak beszélni a bírák, de ha valaki figyel vagy megkérdezi a véleményüket, akkor el fogják mondani, még a kormánynak is elmondják szerintem informálsan. Rendkívül rossz a hangulat, és a hangulat ezen

irányú romlása kétirányú, külső és belső problémák miatt. A belső problémákat is a törvények okozzák, ezt elmondta Schiffer képviselőtársam, nem ismételném meg. A bírósági rendszernek, a bírósági függetlenségnek a belső ostromlása, hogy nem számít, hogy egy adott bírói közösség mit mond, milyen javaslatot terjeszt elő egy pályázatra, azt felül lehet írni. Igaz, hogy trükközésekkel, de felül lehet írni. Ez egy mindenkori probléma az Országos Bírósági Hivatal kezében. Ez egy olyan jog, ami egy mindenkori elnök kezében ugyanúgy probléma, az elnök személyétől függetlenül. Ez belső feszültséget okoz, belső problémát okoz. A külső meg az, hogy az Országgyűlés ennyire bízik a bíróságokban. Egyébként számtalan esetben a bíróság kapja azt a támadást, amit a tisztelt ügyészségnek kellene felfognia a vállalhatatlan nyomozások, szakmaiatlan, vagy nem tudom, milyen megfontolásból elrontott nyomozások, vádképviselet és a korrupció elleni fellépés során.

(10.10)

Aztán amikor van egy rossz vádirat, utána lehet a bíróságokat szapulni, hogy az ítéletek nem megfelelőek, de a bíróság abban tud döntenit, amit elé visznek. Önök, és egyébként Németh „faltörő kos” Szilárd sem arra szokott ráfeküdni, hogy az ügyészségek, mondjuk, milyen vádiratokat nyújtanak be, és az ügyészség tevékenységét próbálná ellenőrizni. Miért van ez? Mert úgy érzik, hogy az ügyészségen nincs mit noszogatni, az ügyészség rendszeren belül van. Most a bíróságok azok, amelyeket ki kell véreztetni. Ki kell véreztetni szervezeti módon, ki kell véreztetni akár jogi megbecsülés útján, és ki kell véreztetni anyagi megbecsülés útján is, mert ha már tegnap is jegybanki elnöki fizetések... Bár értem én, becsüljük meg, nem a jegybankelnöké a sok, hanem mondjuk, a postavezetőé, aki ugyanennyit keres, de egyébként, ha a bírói fizetéseket nézzük, utolsók vagyunk, és egyébként az EGK-tagországokban is az utolsók közt kullogunk bírói fizetésekből, nincs bírói életpályamodell. Persze kirendelni kirendelnék a bírókat, loholjon, szaladjon, még egy törvénykezési helyre is, de közben nem hajlandóak, és megkockázatom, szándékosan nem hajlandóak a bírák bérét rendezni, hadd legyen feszültség a rendszeren belül, hadd érezzék a bírák, hogy ameddig esetleg nem úgy döntenek, ahogy önök akarják, addig itt nincs fizetésemelés.

Egyébként itt elhangzott érvként, hogy a Nemzeti Bank elnökének a fizetése Európában abszolút értéken nem kiemelkedő, viszont most már megjelennek a cikkek, hogy ha az adott ország átlagbérehez nézzük, akkor az első bizony. A bírói fizetések meg abszolút értékben is az utolsók közt kullognak. Ha átlagkeresethez nézzük, akkor már nem is merem elmondani önöknek, hogy hová jutunk. Gyalázatos, megalázó, hogy ennyiért kell bírának dolgozni, és ebben a formában várjuk el a legmagasabb szintű döntéseket. Ez soha nem merül fel önökben, hogy ők is pénzből élnek, nemcsak a jegybankelnök, és a munkájuk megfelelő elvégzéséhez és a függetlenségük megtartásához nekik is anyagi háttérre van szükségük.

gük megtartásához nekik is anyagi háttérre van szükségük.

Azt is el kell mondjam, a szövegben az sem teljesen jó, hogy a törvénykezési hely vezetését igazságügyi alkalmazottak látják majd el csoportvezetőként. Ez tulajdonképpen azt jelenti, hogy nem bíró, hanem segéd-hivatalvezető fogja gyakorlatilag vezetni ezeket a, nevezzük... - önök hiába nem nevezik, de mondjuk, akár a járásbíróságok romjain felépülő kaotikus kis posztbíróságokat, amiket eddig elnök vezetett, azt utána, mondjuk, egy segédhivatalnokra bízni. Ez önmagában megint csak nem segíti elő azt, hogy megfelelően működjenek a dolgok.

Egy másik dolgot is idéznék, mert ehhez kevesebb szó hangzott el, bár a kormány biztos tudja. 2015 októberében jött ki egy jelentés, a Nemzetközi Ügyvédi Kamarai Egyesület Emberi Jogi Intézetének jelentése - államtitkár úr biztos ismeri, mert ingatja a fejét, ez kiváló -, ők azt a címet adták a jelentésüknek - nem először készítettek jelentést Magyarországról, ez egy visszatérő jelentés volt. Egy-két ponton elismerik, hogy történt előrelépés, de a fő megállapítás az, hogy továbbra is veszélyben a bírói függetlenség és a jogállamiság Magyarországon. Azért ez elég fájó, hogy egy ilyen cím megszülethet. Ők is ebben a jelentésben legfőképpen az OBH jogait és a mindenkori elnök túlzott jogait nevezik meg annak, ami felvetheti azt, hogy a függetlenség és a jogállamiság Magyarországon veszélybe került, és ez nemcsak egy liberális lózung, higgyék el, tehát ha ennyien mondják, akkor azért rá kellene figyelni és meg kellene hallgatni.

Úgy gondolom, hogy ezekről a dolgokról kellene beszélni, a hasonló jelentésekről kellene ötpárti egyeztetést összehívni, és arról, hogy a jövőben mit tudunk tenni, mit tudnak tenni, hogy a bíróságok külső és belső megítélése megváltozzon. Ameddig ez nem történik meg, addig minden csak szépségtapas az rendszeren, és így ebben a formában pont ezért nem is fogjuk támogatni; aztán majd önök eldöntik, hogy a kétharmadot hogyan próbálják összelapátolni hozzá. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A mai vita konklúziója, azon túl, amiket már elmondtunk, hogy nem volt megfelelő egyeztetés, hogy nem tudjuk, hogy miért késett 2-3 évet, ha ez tényleg olyan sürgős törvény, de két konklúziója az okok, vagy hogy mi lehet a célja ennek a törvényjavaslatnak.

Az egyik, ami szerepel a törvényjavaslatban, és egyértelműen megfogalmazásra került, az új törvénykezési helyek megjelölése, és a cél is ezt támasztja alá, ami leírásra került, hogy hozzuk közelebb az állampolgárokhoz az igazságszolgáltatást. Amire ezt elmondtam, hogy ez nagyon szép, nagyon jó, elmondtam ezzel kapcsolatban a vezérszónoki

felszólalásomban azt, hogy ez mennyire nehezíti a bírák dolgát, a bírának a tárgyalások kiosztását, az utazás, az ügykezelés feltételeit, a panasznap feltételeit, a jogszabályok meglétét, meg nem létét, az épület általános felszereltségét, az épület rendelkezésre bocsátását, a teljes infrastruktúrát, amit ki kell építeni, tehát ezek itt nincsenek biztosítva, tehát ezzel a résszel ez a baj.

Jelen vitában fölmerült a másik lehetőség, amely pontosan a céllal ellentétes, hogy vigyük közelebb az igazságszolgáltatást az állampolgárokhoz, mégpedig az, amit már több hozzászóló felvetett, hogy ez tulajdonképpen azt jelentené, hogy járásbírók kerülnének bezárásra Magyarországon. Nyilván, hogyha bezárunk valamit, megszüntetünk valamilyen rendszert, és amellet egy sokkal kisebb lángon égő tüzet hagyunk ott egy nagy lángú helyen, akkor az azt jelenti, hogy épp hogy elvisszük az igazságszolgáltatást az állampolgároktól, távolabbra vesszük őket, megszüntetünk ezáltal járásbírókat, ami egyébként passzol ahhoz, amit már az előző ciklusban az Igazságügyi Minisztérium megfogalmazott, aminek az volt a lényege, hogy több járásbíróvá válnak, amelyek kisebb kapacitással működnek, célszerű lenne bezárni Magyarországon. Tehát ez már nyilván többször elhangzott az igazságügyi tárca részéről, s nyilván ebbe illene bele ez a kép, akkor viszont megint azt kapjuk, amit itt megszoktunk az elmúlt hat évben, hogy megkapunk valami szép elvet, hogy vigyük közelebb az igazságszolgáltatást, és közben pontosan az ellenkezője történik, pontosan ennek a leépítése. Tehát ez a veszély is benne van ebben a jogszabályban.

Azt gondolom, hogy kellőképpen megindokoltuk, mind a három ellenzéki frakció a saját nézetei alapján megindokolta azt, hogy miért nem lehet első esetben támogatni, miért nem lehet második esetben támogatni, de mindemellett várjuk az igazságügyi tárca koncepcióját ezzel kapcsolatban, és ha valami új dolog merül fel, nyilván van lehetőség arra, hogy felülvizsgáljuk az álláspontunkat, de jelen nézetünk szerint úgy látjuk, hogy ez a törvény nem alkalmas arra, hogy a célját betöltse. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Én fontosnak és jó műfajnak tartom az ötpárti egyeztetést, de azt gondolom, mégiscsak a parlamenti vita az, amelyik talán ennél egy még fontosabb műfaj.

Nagyon sok olyan érv hangzott el most az ellenzék oldaláról, ami talán megérne némi kormányzati reakciót. Úgy érne meg némi kormányzati reakciót, államtitkár úr, és ezt visszatérően szoktuk kérni, hogy akkor válaszoljon még, amikor van arra lehetősége az ellenzéknek, hogy szintén reagáljon az ön szavaira, magyarul szólva nem a zárszóban. Én ezt

kérem most öntől is, ugyanis valóban, ami talán elvi éllel merült fel ebben a parlamenti vitában a konkrét törvényjavaslatot érintő szakmai érveken felül, az ez a két dolog, hogy bírósági ítéletek törvénnyel felülírása és az OBH-elnök hatásköreinek a módosítása. Én nagyon kíváncsi lennék, hogy erről a tárcának mi az álláspontja. Nyilvánvalóan ez befolyásolni fogja a mi későbbi, akár ötpárti tárgyalásokhoz való hozzáállásunkat is. Megjegyzem, hogy én nem voltam olyan szerencsés helyzetben, hogy még a vezérszónoki felszólalásom előtt értesüljek ennek a lehetőségéről, én csak utána tudtam meg Vas képviselőtársamtól, hogy majd lesz ötpárti, miután a vezérszónokit elmondtam, de valóban tegyük zárójelbe ezt az apróságot.

Szóval, érdekelne az igazságügyi tárca álláspontja még a vita során azokról a felvetésekről, amiket elmondtunk itt az ellenzéki oldalon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kétperces felszólalásra megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

(10.20)

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Staudt Gábor képviselőtársam vetett fel egy problémát, és részletesen is beszélt erről az előbb a 15 perces beszédében, és ennek a része volt a bírák javadalmazása, amely nem konkrétan ehhez kötődik, de gyakorlatilag kapcsolódik ehhez a kérdéshez. Én annyival egészíteném ki, mert való igaz az, amit elmondott, hogy az Európai Unióban a legkevesébé megfizetett bírákról beszélünk, amikor Magyarországon elvárjuk tőlük a magas szintű igazságszolgáltatást, most majd azt is elvárjuk tőlük - kivéve a terhes anyákat, a tartós betegeteket, s a többi -, hogy majd kihelyezett, 20, 30, akár 40 kilométer távolságban lévő, bocsánat, hogy ezt mondom, fióktelepre - mert tulajdonképpen annak fog minősülni ez a törvénykezési hely - kell majd eljárniuk oda-vissza vagy buszozniuk vagy tömegközlekedniük adott esetben; tehát emeljük azt, hogy mit várunk el tőlük, a munkaterhüket, és mindemellett a javadalmazás fel sem merül.

Sajnos azt látjuk, hogy ebben következetes az Orbán-kormány, hiszen sem az első kormány alatt '98-2002 között, sem 2010-14 között, sem '14 óta gyakorlatilag nem történt meg a bírák bérrendezése. Handó Tünde elnök asszony elmondta a legutóbbi meghallgatásán itt a parlamentben, hogy reálértékben a bírák fizetése a legutóbbi fizetésemelés óta, és nem emlékszem a pontos számra, de közel 50 százalékkal csökkent reálértékben. Ez egy döbbenetes dolog, és azt hiszem, hogy ez egy tendencia az Orbán-kormányok idején, hogy itt a bírák fizetése nem történhet meg. Persze voltak vitáink, hogy a 2010-14-es ciklusban volt egy bérrendezés, ami valóban volt, de megszüntették a 13. havi fizetésüket, és azt betették alapbérbe, és ekkor valóban 0,4 százalékkal nőtt a bírák fizetése, de azt hiszem,

ez nevetséges. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Először is, szeretném megköszönni a hozzászóló képviselőknek, hogy nem tartalmában vitatták az előterjesztést, tehát ha jól értettem, akkor... *(Dr. Staudt Gábor közbeszólása.)* Igen, arra is kitérek, de érdemi tartalmában nem vitatták, tehát hogy közelebb kell vinni az ügyfelekhez a bíróságok működését.

Bárándy képviselő úr érintette felszólalásában, és bocsánat, hogy a végén mondom *(Dr. Bárándy Gergely: Lehetett volna közben.)*, de szerintem kár vitát nyitni, tehát ez a törvény van most a tisztelt Ház előtt, tehát azokat a kérdésköröket, amelyek évek óta vitatémák az ellenzék és a kormánypárt között, szerintem túlzott elvárás lenne azt mondani, hogy most ebben a módosításban végpontra jussanak.

Az ötpárti egyeztetést valóban - ha ez sérelmes, akkor elnézést kérek, hogy nem hívtuk hamarabb össze - Vas Imre képviselőtársam a hétfői napra szervezi. Természetesen az Igazságügyi Minisztérium is képviselteti magát, és valamennyi olyan kérdésben, ami itt felmerült, függetlenül attól, hogy meg tudjuk oldani vagy nem, nyitottak vagyunk arra, hogy legalább azt az álláspontot rögzítsük, ami itt az elmúlt időszakban kialakult.

Talán a legfontosabb olyan kérdés, ami itt elhangzott, hogy itt járásbíróságok bezárásáról lenne szó. A bíróságok illetékességét nem érinti ez a javaslat, hanem éppen az illetékességen belül szól ezeknek a törvénykezési helyeknek a kialakításáról.

Amit Staudt képviselőtársam említett, az egy érdekes dolog, hogy vajon azt az értelmezést rontó szokást megtörjük-e ezzel, hogy most nevének nevezük a dolgokat, hogy ez egy törvénykezési hely lesz, vagy pedig engedve a nyelvromlásnak, más kifejezést találunk. Ezt is érdemes volt megvitatni, tehát nyilvánvaló, hogy ebben nyitottak vagyunk. Tehát ha csak ezen múlik az előterjesztés sikere, akkor szerintem érdemben tudunk ilyen kérdésekről tárgyalni.

Amit szeretnék még mondani, hogy nyilván statisztikai adatok alapján merül föl az, hogy hol kerül ilyen hely kialakításra, milyen ügycsoportok tekintetében merülhet fel. Az OBH véleményének kikérése minden esetben megtörténik, tehát erre maga a bíróságok szerkezetéről, igazgatásáról szóló törvény is rendelkezik.

A hatásvizsgálatok, amennyiben járásbírósági illetékességi kört érint ez, természetesen minden esetben kialakításra kerülnek, és annak alapján történhet meg előterjesztés.

Néhány esetben, úgy éreztem, hogy túlterjeszkedtünk az előterjesztés keretein, már lefolytatott vitákhoz visszanyúltunk.

Amit Schiffer képviselőtársam említett, azért én annyira nem látom tragikusan a helyzetet. Az, hogy most a Postánál, Nemzeti Banknál üzleti titok körében és az adatok nyilvánosságra hozatala körében történtek változások, ezen lehet vitatkozni, de hogy ez a piaci szereplők nagy többségét úgy hátrányosan érintené, vagy tömegével okozna a bíróságok ítékezési vagy joggyakorlatában problémákat a jövőben, ezt nem látom teljesen alátámasztottnak.

Ami az egyéb elhangzottakat illeti, nagyon részletesen nem térnék ki, mert hétfőn úgymint alkalmunk lesz találkozni. Remélem, hogy azokat a kérdéseket fel tudjuk dolgozni, amelyek elhangzottak, tudunk rájuk választ adni, illetve a szakembereink megnyugtatóan segítenek abban, hogy ki tudjuk tárgyalni ezeket a kérdéseket. Nagyon köszönöm mindenkinek a konstruktív hozzáállást. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9291. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az országok közötti bűnügyi együttműködés során szükség lehet minősített adatok cseréjére, ezért a megfelelő védelem biztosítása érdekében kívánatos, hogy az országok azonos szintű védelmet biztosítsanak a minősített adatok számára.

A minősített adatok védelméről szóló törvény hatálybalépését követően kezdődött meg az a szakmai munka, amelynek célja a partnerországokkal történő együttműködés során keletkezett és kicserélt minősített adatok védelmének a biztosítása. A most kihirdetésre váró egyezményt a két állam képviselői 2016. január 22-én írták alá. Célja elsődlegesen az, hogy védelmet biztosítson a két ország közötti együttműködés során keletkezett vagy kicserélt minősített adatok számára. Ennek keretében szabályozza a felek közötti biztonsági együttműködést, kijelöli a hatáskörrel rendelkező hatóságokat, és rendelkezik az egyes nemzeti minősítési szintek egyezéséről, továbbá a minősített adat biztonságának megsértése esetén alkalmazandó eljárásról.

Tisztelt Országgyűlés! A megállapodás megkötése hozzájárul a honvédelem, a belügyi, rendőri

együttműködés, valamint a nemzetbiztonsági, nemzetközi szervezett bűnözés és terrorizmus elleni harc területén való együttműködés eredményességéhez, erősítéséhez és sikeréhez is.

A kölcsönös védelem biztosítása érdekében folytatott biztonsági együttműködés keretében a hatáskörrel rendelkező biztonsági hatóságok kezelik az egyezmény keretében átadott minősített adatokat, tájékoztatást és segítséget nyújtanak egymásnak, elismerik egymás személyi és telephelybiztonsági tanúsítványait, valamint szükség esetén a minősített-adat-kezelés ellenőrzése céljából látogatásokat bonyolítanak le.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a Magyarország Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló 2016. január 22-én aláírt egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Bartos Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Urak! Képviselőtársaim! Magyarország és Szlovénia viszonya az elmúlt években a hagyományos jó szomszédság jegyében fejlődött. Az előttünk fekvő javaslat ezt a jó kapcsolatot erősíti egy egyezmény megkötésével, kihirdetésével.

(10.30)

De hogy milyen is ez a kapcsolat, engedjék meg, hogy néhány pontot megemlítek. A Magyar Köztársaság 1992. január 15-én ismerte el a Szlovén Köztársaságot, és létesített vele egyidejűleg diplomáciai kapcsolatot. Még abban az évben megnyílt Szlovénia budapesti és Magyarország ljubljanai nagykövetsége, hat évvel később Szlovénia főkonzulátusa is megkezdte működését Szentgotthárdon. Rendszeresek a legfőbb közjogi méltóságok találkozási, akárcsak a két parlament közötti kapcsolatok. Kóvér László házelnök úr 2015 januárjában találkozott a szlovén nemzetgyűlés elnökével. A találkozó annak kapcsán jött létre, hogy közösen állítottak kopjafát és koszorúztak emléktáblát, tisztelegve a Muravidékről a második világháborút követően az egykori jugoszláv hatóságok által internált közel hatszáz magyar emléke előtt.

Ez év januárjában Orbán Viktor miniszterelnök úr Ljubljanában részt vett a szlovén-magyar üzleti fórumon. A miniszterelnök úr beszédében kiemelte azt a reményét, hogy a határ menti térség is új lendületet kap, így szlovén oldalon a magyarok, magyar oldalon pedig a szlovének is megtalálják számításukat. Rámutatott arra is, hogy Szlovénia és Magyarország kapcsolatában több lehetőség fekszik kihasználtnak.

A miniszterelnök úr itt visszaidézett gondolatai érintették a gazdasági paramétereinket és a kisebbségi kapcsolatainkat is. Ami a gazdasági kapcsolatainkat illeti, elmondható, hogy a 2013-as áruforgalom elérte az 1,9 milliárd eurót, és az elmúlt éveket tekintve évente 400 millió euróval nőtt a külkereskedelmi forgalom. A gazdasági kapcsolatok szorosságát mutatja, hogy 2007 óta szlovén-magyar üzleti tanács segíti azok mélyítését. A kétoldalú kapcsolatok erősítésének alapfeltétele a jó közlekedési kapcsolat. Jelenleg sajnos teljesen teljesen összekötve a két ország autópálya-hálózata, a vasúti közlekedés nincs egész hosszában villamosítva, és hiányzik a villamos és gázhálózat összekötése is.

Kisebbségi kapcsolatainkról elmondható, hogy azok alapvetően rendezettek, a két kisebbség léte nem konfliktusforrás, hanem az országok közötti együttműködést erősítő tényező. A két ország kisebbségjogi felfogása hasonló, mind a kettő biztosítja a kollektív jogokat a kisebbségek önazonosságának megőrzése érdekében. A kisebbségek jogait a szlovén alkotmányba is belefoglalták, és a magyar, valamint az olasz kisebbséget államalkotó tényezőnek tekintik.

Az előttünk fekvő javaslat más témát érint, tárgya a minősített adatok cseréje és kölcsönös védelem. Lényege: az adatok átadása az egyezmény keretei között történik; az átadott adatokat a felek az azonos védelem elve alapján részesítik védelemben; az átadó fél megtartja az átadott adatok feletti rendelkezési jogát; az egyezmény hatálya kiterjed minden minősített adatra. Az egyezmény a minősített szerződésekre vonatkozóan részletes szabályokat tartalmaz, és ez igaz a felek közötti látogatásokra is. Az egyezmény tartalmazza az átadó és átvevő fél kötelezettségeinek a korábbinál pontosabb meghatározását, ezáltal bővíti a minősített adatok védelmére vonatkozó garanciális szabályokat.

Ez az egyezmény, ahogy a más területeket szabályozók is, lépésről lépésre szolgálják országaink zökkenőmentes, kiegyensúlyozott együttműködését, és ahogy az államtitkár úr is említette, a jelenkor kihívásainak való hatékony megfelelést. Ezért kérem képviselőtársaimat, hogy a javaslatot támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Horváth Imre képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HORVÁTH IMRE, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslatához kapcsolódva szeretném elmondani én is a Magyar Szocialista Párt frakciójának véleményét.

A Magyar Köztársaság az önálló Szlovénia kikiáltását követően az elsők között, 1992. január 15-én elismerte a Szlovén Köztársaságot, és egyidejűleg diplomáciai kapcsolatot létesített vele. 1992-ben nyílt meg Szlovénia budapesti nagykövetsége, Magyarország ljubljanai képviselete pedig 1992 júliusában. Szlovénia baráti gesztusként az alsólendvai

bíróság addigi tanácselnökét, dr. Hajós Ferencet nevezte ki első magyarországi nagykövetévé. Szentgotthárdon 1998. november 18-án kezdte meg működését Szlovénia főkonzulátusa, hazánk pedig 2014 februárjában nyitott konzuli irodát Lendván, amely az idén januártól szintén főkonzulátusként működik.

A kapcsolatok egyezményes háttere rendezett, még 1992-ben barátsági és együttműködési szerződést, alapszerződést írt alá a két ország. Az együttműködést az alapszerződés mellett a nemzeti kisebbségekről szóló egyezmény és a kétoldalú kapcsolatok csaknem valamennyi területét átfogó több mint hatvan államközi egyezmény, illetve tárcaközi megállapodás szabályozza. A jószomszédi viszony jegyében 2007-től együttes kormányüléseket is tartottunk, hasonlóképpen más relációkhoz. A második magyar-szlovén közös kormányülésre 2009-ben, míg a harmadikra az idén januárban került sor.

A január 22-én tartott együttes ülésen szó volt a gazdasági együttműködésről és a kulturális kapcsolatokról is. A nemcsak jó, hanem stratégiai minőségű együttműködés érdekében hat megállapodást kötöttek, többek között oktatási, kulturális, környezetvédelmi és infrastruktúra-fejlesztési területen. 2018-ra kétsávossá bővítik az M70-es autópályát, így Budapestet Ljubljanával végig autópálya fogja összekötni. Emellett 2020-ig hat, három autós, három biciklis új határátkelőhelyet is nyitni fog a két ország. Az energiabiztonság javítása érdekében pedig megállapodtak a két ország gázvezeték- és villamosenergia-hálózatának összekapcsolásáról is.

A most napirenden szereplő, a Magyarország Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezményt is ezen a legutóbbi kormányülésen írták alá a felek. A Magyarország Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény célja, hogy védelmet biztosítson a szerződő felek, valamint a joghatóságok alá tartozó jogi és természetes személyek közötti együttműködés során kicserélt vagy keletkezett minősített adatok számára. Ennek keretében szabályozza a felek közötti biztonsági együttműködést, kijelöli a hatáskörrel rendelkező hatóságokat, rendelkezik az egyes nemzeti minősítési szintek egymásnak történő megfeleltethetőségéről, illetve a minősített adat biztonságának megsértése esetén alkalmazandó eljárásról.

A Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya 1998-ban már kötött hasonló megállapodást, a minősített katonai információk és eszközök védelméről szóló egyezményt. A Misesán, 1998. október 5-én aláírt egyezményt, az úgynevezett katonai egyezményt az 1999. évi XXV. törvény hirdeti ki. A katonai egyezmény új, a minősített adatok kölcsönös cseréjét és védelmét szabályozó egyezményrel való felváltása azért vált szükségessé, mert az Országgyűlés az MSZP-kormány idején 2009. december 14-én elfogadta a minősített adat védelméről szóló törvényt, amely alapjaiban kodifikálta újra a minősített adatok védelmének magyarországi struktúráját. A törvény 2010. április 1-jén lépett ha-

tályba, ezt követően hasonló egyezményeket kötöttünk Franciaországgal, Ausztriával, Lettországgal, Csehországgal, Szlovákiával, Lengyelországgal, Albániával és Macedóniával.

(10.40)

A katonai egyezményvel azonos alapokon nyugvó, új egyezmény aláírására 2016. január 22-én került sor. Ennek keretében a felek az átadott adatokat az azonos védelem elve alapján részesítik védelemben, illetve az átadó fél megtartja az átadott adatok feletti rendelkezési jogot, azaz az adatok minősítési szintjét az átvevő fél csak az átadó fél hozzájárulása esetén változtathatja meg, vagy az átadott adatok harmadik félnek csak az átadó fél hozzájárulásával adhatók tovább.

Az új egyezmény tárgyi hatálya azonban bővebb, mint a katonai egyezményé, hiszen azzal szemben kiterjed valamennyi minősített adatra, függetlenül attól, hogy a felek milyen okból tartják védendőnek, továbbá az új egyezmény részletesebb szabályokat tartalmaz többek között a minősített szerződésekre, valamint a felek közötti látogatásokra. Míg a katonai egyezmény alapján a felek főszabály szerint diplomáciai úton érintkeztek, az új egyezmény alapján a közvetlen információcsere válik általánossá. Az új egyezmény továbbá az átadó és átvevő fél kötelezettségeinek pontosabb meghatározását is tartalmazza, ezáltal bővítve a minősített adatok védelmére vonatkozó, garanciális szabályok körét.

A Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő egyezményvel kapcsolatban fontos elmondani, hogy a Szlovén Köztársasággal már létezett egy ilyen jellegű megállapodás, azonban 2009-ben a magyar Országgyűlés egy új törvényt fogadott el a minősített adatok védelméről, ezért szükséges volt a két ország közötti egyezmény módosítása.

Magyarország és a magyarok biztonsága, védelme kell hogy legyen a legfőbb szempont. Ezek a megállapodások is ezt a célt szolgálják. Különösen igaz ez most, a bevándorlási krízis idején, hiszen a különböző országokon áthaladó emberek adatait az ilyen egyezmények alapján tudják megosztani az államok, akik közül így nagyobb hatékonysággal szűrhetők ki a veszélyes elemek és lelhetők fel a gyanús adatok. Különösen fontos ez, hiszen a migránsok útvonalát ez a két ország erősen keresztezi, így szükség szerű egy olyan megállapodás, amely elősegíti a két állam hatóságainak együttműködését.

A magyar és a szlovén nép között, illetve kormányaik között hagyományosan jó kapcsolatról beszélhetünk. Hazánknak az egyik legjobb együttműködése Szlovéniával van a szomszédos országok közül. Ez a kapcsolat még azokra az időkre nyúlik vissza, amikor Szlovénia nem létezett önálló államként, hanem Jugoszlávia része volt, és ez főleg a határ mentén, a Rábavidéken élő szlovén kisebbséggel való erős és jó kapcsolatnak köszönhető. Mint az már elhangzott, hazánk az elsők között ismerte el a Szlovén Köztársaságot még 1992-ben.

Tisztelt Országgyűlés! Az együttműködés azóta számos területen bővült. Szlovénia ugyan nem tagja a visegrádi négyeknek, de benne van az úgynevezett V4 pluszban, és számos területen, például a balkáni régió integrációjának elősegítésében együttműködik a többi részt vevő országgal, így Magyarországgal is.

Néhány hónappal ezelőtt a Szlovén-Magyar Baráti Tagozat tagjaként jártam Muravidéken és Ljubljanában, és az ott tapasztaltak és hallottak is megerősítettek abban, hogy ezeknek a kapcsolatoknak az erősítése szempontjából mindkét fél részéről megvan a nyitottság, és foglalmazunk is meg konkrét elképzeléseket a jövőre vonatkozóan. Ha már említettem a baráti tagozatot, akkor el kell mondanom, hogy a magyar-szlovén IPU rendszeresen ülésezik, és fontos mozgatórugója a két ország között fennálló jó viszonyoknak. Városunkban, Szentgotthárdon működik szlovén főkonzulátus, törekszünk arra a magunk részéről, hogy a lehető legjobb kapcsolatot ápoljuk az aktuális főkonzullal. Ugyanerre törekszem a szlovén nemzetiségi szószóló asszonnyal, Kissné Köles Erikával, vele is folyamatosak az egyeztetéseink.

Azt is el szeretném mondani itt az egyezményről összefüggésben, hogy igyekeztem az elmúlt évek során itt az Országgyűlésben és egyéb fórumokon is olyan javaslatokat megfogalmazni, melyek szolgálják egyrészt a szlovén Rábavidéken élők helyzetének a javítását, másrészt pedig a Muravidéken élő magyarság helyzetének a javítását. Hogy csak néhány példát mondjak: a Felsőszőlők-Kétyölgy összekötő út vonatkozásában több alkalommal is felszólaltam itt a parlamentben, és örömteli az, hogy végül megvalósulhatott ez az útfejlesztés, ami nagyon hosszú ideje húzódot, és komoly adóssága volt hazánknak.

De ezenfelül további lépések is szükségesek útfejlesztésekkel kapcsolatban. Megvannak erre a konkrét tervek, elképzelések, és a magam részéről azt tudom ígérni, hogy minden tőlem telhetőt megteszek azért, hogy ezek is minél előbb megtörténhesenek, és kérem a kormányt is, hogy tartsák szem előtt az ezekkel kapcsolatos megállapodásokat vagy éppen a közös kormányuléseken elhangzottakat.

De hogy a muravidéki magyarság ügyében is említsek egy fontos példát: a Rédics és Lendva közötti vasúti összeköttetés ügye is előjött a baráti tagozat muravidéki látogatásán, de természetesen itt is gazdasági vagy kulturális szempontból további előrelépésekre lenne szükség, noha azt mindenképpen meg kell jegyezni, hogy szerencsére, annak ellenére, hogy egy viszonylag kisebb létszámú magyar közösségről beszélhetünk, mindenképpen azt lehet mon-

dani, hogy kulturális szempontból nagyon pezsgő élet jellemzi az ott élő magyarokat, amiért elismerés illeti azokat a személyeket, azt a néhány személyt, akik zászlóshajói ennek, és akik hosszú évek vagy akár évtizedek óta szívügyüknek tekintik azt, hogy megőrizhessék identitásukat, nemzeti kultúrájukat azok a magyarok, akik Szlovénia területén élnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos tehát, hogy tovább erősítsük együttműködésünket a közép-kelet-európai államokkal, hiszen több területen is képesek lehetünk velük közösen fellépni nemzetközi szinten, akár uniós szinten, akár egyéb fórumokon, gondolkodok itt például a bevándorlás ügyére. Itt látszik az, hogy szerencsére a V4-ek hasonló álláspontot képviselnek, ez volt a tapasztalatom a varsói európai uniós ügyek bizottságának konferenciáján január végén, február elején, és nemcsak lengyel oldalról, hanem cseh és szlovák oldalról is ezt érezhettük. Ezért most elindultak olyan mozgások, akár Ausztriából, akár Szlovéniából, és természetesen Horvátországot véletlenül sem felejtetem ki, mert azt gondolom, hogy a lengyel-magyar-horvát tengely erősítése egyébként is fontos lenne, közösen tudnánk érvényesíteni az akaratunkat a migráció kérdésében, és ha ez a fellépés még a balti államokkal is kiegészül, akkor azt gondolom, ez már egy erős brand lehet uniós szinten is. Úgyhogy azt kérem a kormánytól, hogy az ebben rejlő lehetőségeket is mindenképpen aknázzuk ki, de akár egyéb olyan dolgokra is gondolok itt, melyek az Unió reformjának irányába hathatnának. Bőven kínálóknak tehát lehetőségek, most, hogy a britek bedobták a saját elképzeléseiket, és ezekkel kapcsolatban döntések is születtek, úgy gondolom, hogy hazánknak is meg kell ezt tennie, és bizony vannak olyan ügyek, ahol éppen Szlovéniával közösen is fel tudnánk lépni.

Úgy hiszem, hogy a kapcsolatok erősítését segíti a jelen egyezményhez hasonló megállapodások is, ezért fontosnak tartjuk ezt, és természetesen a Jobbik képviselőcsoportja ennek a kihirdetését támogatni tudja. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki a napirendi pont keretében felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Kontrát Károly államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Örülök annak, hogy a vitában felszólaló képviselőtársaim aláhúzták ennek az egyezménynek a fontosságát, kitértek annak a részleteire is, és én úgy gondolom, hogy ők is egyetértenek velem abban, hogy ez az egyezmény megfelel Magyarországot érdekeinek, megfelel a magyar emberek érdekeinek, ezért ismételtelen kérem a tisztelt Házat, hogy támogassa a javaslatot.

Köszönöm Bartos Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőjének, köszönöm Horváth Imre képviselő úrnak, az MSZP képviselőjének és Bana Tibor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőjének, hogy hozzászólásában támogatta és elfogadásra ajánlotta a javaslatot. Ezt kérem a tisztelt Háztól is. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(10.50)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és Mongólia Kormánya között a diplomata és szolgálati/hivatalos útlevéllel rendelkező állampolgáraik vízumentességéről szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9298. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Szabó László úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! A Magyar Köztársaság Kormánya és Mongólia Kormánya 1992 szeptemberében Budapesten kötötte meg a diplomata és szolgálati útlevéllel rendelkező állampolgárok közös vízumentességéről szóló egyezményt, amelyet a 96/1993-as kormányrendelet hirdetett ki. Az egyezmény a felek diplomata és szolgálati útlevéllel rendelkező állampolgárai részére 30 napos időtartamra biztosított vízumentes beutazást és tartózkodást.

A magyar-mongol kapcsolatok erősítésére irányuló erőfeszítéseink érdekében 2014 őszén minisztériumunk az eddigi 30 napos kölcsönös vízumentes tartózkodási időtartam 90 napra történő kiterjesztését kezdeményezte. A hatályos nemzetközi szerződés alkalmazása során nem merültek fel problémák, viszont figyelemmel arra, hogy a korábbi megállapodás már nagyon régen, 1992-ben kötött és kihirdetése a jelenlegi gyakorlatnál alacsonyabb szintű jogszabályban történt, ezért az előterjesztők azt javasolják, hogy új megállapodás jöjjön létre a két kormány között.

A szakértői egyeztetések lezajlottak, és ennek eredményeként alakult ki az a megállapodás, amit most beterveztünk. A szerződés szövegének megállapítására, aláírására a 42/2015-ös miniszterelnöki határozat adta meg a felhatalmazást, melynek birtokában a megállapodást Szijjártó Péter miniszter úr Ulánbátorban 2015. május 29-én írta alá a mongol féllel. A megállapodás magyar, angol és mongol nyelven került aláírásra, a törvény pedig a hiteles magyar és angol nyelvű szövegek kihirdetését tartalmazza.

A magyar-mongol diplomata és szolgálati/hivatalos útlevelekre kiterjedő részletes vízum-

mentességi megállapodás 11 cikkből áll, és a magyar diplomata és szolgálati, valamint a mongol diplomata és hivatalos útlevelek birtokosai számára Magyarországon és Mongóliában biztosított vízumentes beutazás és tartózkodás részletes szabályait tartalmazza.

Kérem a tisztelt Házat, hogy fogadják el a betervezett törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Bartos Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Megtisztelő és örömteli számomra, hogy az előttünk fekvő megállapodást - mely Magyarország Kormánya és Mongólia Kormánya között jön létre - a Fidesz vezérszónokaként én ajánlhatom képviselőtársaim figyelmébe.

Miért mondom ezt? Egy évvel ezelőtt szintén én lehettem az, aki a magyar-mongol kapcsolatok újabb építőkövéről, az akkor tárgyalt és támogatott partnerségi és együttműködési keretmegállapodásról szóló javaslatot, annak főbb pontjait összefoglaltam. Beszéltem akkor arról, hogy a közös eredetű, a szoros érzelmi kötődések, a parlamenti demokrácián és az alapvető emberi és szabadságjogok tiszteletén alapuló értékösszeg fontos kapcsolat a két ország között. Néhány gondolattal kitértem a magas szintű látogatásokra, a gazdasági kapcsolatokra és az oktatás területén kialakított együttműködésre.

A tudományos együttműködést az akkor fél éve megnyitott Mongolisztikai Kutatóközpont erősíti. Kapcsolatainknak biztos alapot adott és ad azóta is az ELTE Belső-Ázsia Tanszéke. A tanszék magas szinten segíti és hűségesen szolgálja a kapcsolatépítést a hétköznapiakban is, mely akkori felszólalásom idején Urjin Khurelbaatar mongol költő haikukötetének fordításában, megjelenésében és szanki könyvbemutatójában nyilvánult meg.

Egy éve abban bízunk, hogy a partnerségi és együttműködési keretmegállapodás egy új, de nem utolsó lépés országaink együttműködésének erősítésében. És most újra itt vagyunk, és ismét egy Mongóliával kötendő megállapodásról tárgyalunk. Bár csak minden reményünk így válna valóra!

Az elmúlt egy esztendőben számos fontos találkozási pont került sor, most csak egyet emelek ki. Orbán Viktor miniszterelnök úr egy hónapja, januárban háromnapos hivatalos látogatást tett Mongóliában. A látogatás során Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter és mongol külügyminiszter kollégája aláírta a magyar-mongol szerződéses kapcsolatok felülvizsgálatáról szóló jegyzőkönyvet. Kijelentésbe helyezték annak lehetőségét is, hogy Magyarország segítséget nyújt a mongóliai állattenyésztésből származó exportlehetőségek kihasználására. Ezen túl az Eximbank 25 millió dolláros hitelkeretet nyitott egy mongóliai biokombinát felújításához. Mint látható,

folyamatos a kapcsolatépítés, melynek egy újabb állomásához érkeztünk most.

Az előttünk fekvő javaslat a diplomata és a hivatalos/szolgálati útlevéllel rendelkező magyar és mongol állampolgárok vízummentes utazási lehetőségének bővítését segíti elő. Az állami vezetők, képviselők, diplomaták, köztisztviselők és a gazdasági-kereskedelmi intézményrendszer vezetői részére biztosítja a vízummentes tartózkodás időbeli kiterjesztését. Ez azt jelenti, hogy a megállapodás az utazókat az eddiginél hosszabb időre mentesíti a vízum beszerzésének időigényes eljárása alól.

A jelenleg hatályos kétoldalú nemzetközi szerződés 30 napi vízummentes tartózkodást engedélyez. A megállapodás a schengeni vívmányok által engedélyezett maximális időtartamra, vagyis 180 napon belül 90 napra engedélyezi az egymás országaiba történő beutazás és tartózkodás lehetőségét.

A megállapodás, amelyet államtitkár úr részletesen ismertetett, a kapcsolatrendszer egy részterületét érinti, de fontos részterületét. Ezért kérem képviselőtársaimat, hogy azt támogassák. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Velez Árpád képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

VELEZ ÁRPÁD, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A világ 19. legnagyobb országaként Mongóliát többpárti parlamentáris rendszer, a hatalmi ágak szétválasztása és viszonylag szabad közvélemény jellemzi. Az emberi jogok védelmének szintje kiemelkedő a térség több országához képest. Az ország sajnos számos fejlődési problémával is küzd, ilyen a nehéz környezetvédelmi helyzet és a folyamatos elsivatagosodás. Ugyanakkor jelentős ásványkincsvagyonnal rendelkezik, mint például szén, volfrám, ón és urán, amelyek viszont jelentős mértékű tőkebeáramlást vonhatnak. Ott található a világ egyik legnagyobb készletével rendelkező arany- és rézbánya is.

Az erre épülő bányászat, valamint a mezőgazdaság dinamikus fejlődése nyomán Mongólia az elmúlt esztendőben 10 százalékos gazdasági növekedést tudott felmutatni. Ennek ellenére az ország lakosságának, mely egyben nagy kiterjedésű, szélsőséges éghajlati viszonyokkal rendelkező országban él, meg kell küzdenie a jelenleg is zajló átalakulási folyamat következményeivel. A még mindig túlnyomórészt nomád életmódot folytató lakosság ma már tömegesen áramlik az országban kis számban található városokba, melyek szintén nem rendelkeznek még olyan infrastruktúrával, hogy ezzel meg tudjanak birkózni.

A mongol gazdaság növekedése tehát a mezőgazdaságra és a bányáiparra épül, mely területeken a magyar technológia kifejezetten fejlett és keresett. A bányáipar egyre intenzívebbé vált, ami komoly feladatot jelent a bányáipari, illetve a környezetvédelmi és a lakossági érdekekkel történő összehangolás terén. Ez

azonban kiváló megjelenési lehetősége a magyar ivóvíz- és szennyvízgyártási, valamint a víztározó-építési technológiák számára. A bányászati tevékenység fokozása, valamint a vízkészletek fogyása nyomán újraindulnak a kútfúrások Mongóliában. Remények szerint ezeket magyar cég fogja végezni, tekintettel arra, hogy az ötvenes-hatvanas években már kétezer kutatófúrta magyar vízipari szakemberek.

A mongol mezőgazdaság teljesítményének növekedése viszont rendkívül keresetté tette a magyar takarmányozási, állategészségügyi és élelmiszeripari szaktudást és technológiát. Mindezek alapján reméljük, hogy Mongólia a jövőben a magyar technológia-export egyik legfontosabb célországa lesz.

A gazdasági kapcsolatok mellett Magyarország és Mongólia között a kétoldalú politikai és kulturális kapcsolatok is fejlődtek. Elég, ha felidézzük, hogy a mongol államfő az Eötvös Loránd Tudományegyetemen Mongolisztikai Kutatóközpontot avatott fel, a magyar állam- és kormányfő hivatalos látogatást tett Ulánbátorban, illetve 2015 májusában megnyílt a magyar nagykövetség a mongol fővárosban.

(11.00)

A magyar külképviselet újraindításával velünk együtt immár ötre emelkedett azon európai uniós tagországok száma, amelyek nagykövetséget tartanak fenn Ulánbátorban. Említésre méltó, hogy a magyar nagykövetség most, 2016 első felében az EU soros elnökségének képviseletét is ellátja, mivel Hollandia nem rendelkezik nagykövetségi szintű képviselettel Mongóliában. A magyar-mongol üzleti kapcsolatok helyzetét sajnos az is jelzi, hogy a Mongóliába érkező magyar termékek forgalma 2012-ben például alig haladta meg a másfél milliárd forintot, a Mongóliából hazánkba érkező termékek forgalma pedig még ennyire sem jelentős, nevezett évben mindössze 1,1 millió forint, azaz kevesebb, mint egyhavi miniszteri fizetés volt.

Visszatérve a napirenden szereplő törvényjavaslathoz, a Magyar Szocialista Párt fontosnak tartja, hogy az ország fejlődésének e kulcsfontosságú szakaszában jelezzük, hogy támogatjuk Mongóliát és elősegítjük a demokrácia, a jogállamiság fejlődését. Bátorítanunk kell Mongóliát azon szándékában, hogy szorosabb kapcsolatokat építsen ki az Európai Unióval, annak tagországaival. Segítenünk kell a sokkal szorosabb gazdasági és kereskedelmi kapcsolatok kialakításában, amire csak akkor van lehetőség, ha jogbiztonság van, és ha a jogállamiság fejlődik. Az állami vezetők, valamint a hivatalos célból utazó képviselők, diplomaták, köztisztviselők és a gazdasági, kereskedelmi, befektetési intézményrendszer vezetői részére biztosított vízummentes tartózkodás időbeli kiterjesztése számottevően segítheti a két ország közötti politikai, gazdasági és kulturális kapcsolatok szorosabbra fűzését.

A megállapodásban foglaltakkal messzemenően egyetértünk, a törvényjavaslat elfogadását támogatjuk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP padsorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Felszólalásra jelentkezett Bana Tibor képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Gyöngyösi Márton frakciótársam lett volna a Jobbik vezérszónoka, de sajnos betegsége miatt nem tudott eljönni a mai ülés elejére. Ezért néhány mondatot én szólnék az előttünk fekvő egyezményről, amit a Jobbik képviselőcsoportja természetesen támogatni tud.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Mongólia lesz hazánk új technológiai célországa, bányai és mezőgazdasági együttműködésekéről szóltak a hírek, amiket tavaly év végén jelentettek be. Ehhez hozzá tudom tenni a magam részéről, hogy valóban ebbe az irányba mutatnak a dolgok, hiszen tavaly ősszel az EBESZ parlamenti közgyűlésének ülészakán Ulánbátorban jártunk képviselőtársaimmal, és azt tapasztalhattuk, hogy valóban a korábbi évtizedekhez viszonyítva egy komoly fejlődés következett be Mongóliában.

Egy hatalmas piacot jelent az ország, és a Jobbik mindig is hangsúlyozta azt, hogy a keleti nyitás jegyében meg kell találnunk azokat a partnereket, akikkel érdemben együtt tudunk működni gazdasági, kulturális vonalon. Úgy hiszem, hogy Mongólia minden szempontból megfelel ezeknek az elvárásoknak, hiszen egyrészt egy nagyon pozitív légkörű fogadtatásban volt részünk az EBESZ parlamenti közgyűlésén, amit rendkívül jól megszerveztek mongol barátaink, másrészt pedig akár a múltunk szempontjából is találhatunk olyan kapcsolódási pontokat, amelyek erősíthetik azt, hogy igenis van keresnivalónk Mongóliában, van ott keresnivalója a magyar cégeknek. Úgyhogy nagyon üdvözlendő az, hogy már konkrét beruházásokkal kapcsolatban történtek bejelentések. A nagykövet úrral is egyeztettem akkor. Ő is elmondta és sorolta azokat a konkrét elképzeléseket, amelyek a nagykövetség részéről, természetesen a kormánytól történt egyeztetést követően, megfogalmazódtak.

Úgyhogy a magunk részéről azt tudjuk ehhez hozzátenni, hogy természetesen az ilyen irányú törekvéseket mindenképpen támogatni tudjuk. Üdvözljük azt is, hogy nemrégiben miniszterelnöki szintű látogatásra került sor Ulánbátorban. Azt kérjük a kormánytól, hogy a jövőben vigyék tovább ezt a vonalat, hiszen valóban egy komoly partnerről beszélhetünk Mongólia vonatkozásában, és természetesen az ilyen és ehhez hasonló egyezmények, megállapodások pedig tovább erősíthetik a két ország között már egyébként is meglévő erős kapcsolatokat.

Így a magunk részéről, mint már említettem, támogatni tudjuk az előttünk fekvő megállapodást. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat.

Megkérdezem, kíván-e még valaki a napirendhez hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólaló nincs, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár urat, kíván-e reflektálni. *(Dr. Szabó László: Elnök úr, nagyon röviden, egy percben, igen!)* Azt is lehet. Parancsoljon, államtitkár úr, Szabó László államtitkár úr!

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Szeretném megköszönni Bartos Mónika, Velez Árpád és Bana Tibor képviselőknél a támogatását. Valóban, a technológiai exportban hatalmas lehetőségek vannak, és úgy látom, hogy a magyar kis- és középvállalkozók érdeklődését is felkeltette ez a reláció. Bízom abban, hogy a gazdag kulturális hagyományokra és a történelemre építve még további bizalom, lendület és motiváció lesz a bilaterális kapcsolatokban.

Még egyszer kérem a tisztelt Ház támogatását a törvényjavaslattal kapcsolatban. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Felsőoktatás Napjáról** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés H/9285. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Palkovics László úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Pécsi Tudományegyetem 2017-ben ünnepli alapításának 650. évfordulóját, amely esemény alkalmából Pécs városa a Dél-Dunántúl és Magyarország számára is jelentős jubileumi ünnepsorozatot tervez, amellyel méltó módon kíván tisztelegni elődei és a döntés előtt, amelynek értelmében a XIV. század derekán Magyarországon először Pécsen rakták le a tudomány alapköveit.

A középkori egyetemalapítások markánsan kiemelkedő hulláma jelent meg, de az 1348 és 1367 közötti időszakban Közép-Európa felvilágosult országaiban Prága, Krakkó, Bécs és Pécs elöl járt a világi felsőoktatás megteremtésében. 1367. szeptember 1-jén kelt oklevelében V. Orbán pápa engedélyezte Nagy Lajos magyar királynak a pécsi egyetem megalapítását. A pécsi egyházmegye által messzeemenően támogatott felsőfokú oktatási intézmény létrejött a magyar művelődés és oktatás új korszakának kezdetét jelentette. A középkori pécsi egye-

temalapítás bevonta a magyar szellemi közösséget az európai felsőoktatás vérkeringésébe, amely a nemzetköziesítés kiemelkedő példája kell hogy legyen a XXI. századi magyar egyetemek számára is.

A Pécsi Tudományegyetem, mint az első magyar egyetem alapításának 650 éves évfordulójának méltó megünneplése a magyar oktatásügy kiemelkedő eseménye, éppen ezért nemzeti kérdés, amely a magyar kultúra, a nemzeti kulturális örökség szempontjából is kiemelkedő jelentőséggel bír. A magyar felsőoktatás napjának alapvető célja a magyar felsőoktatás történelmi korokon átívelő nemzetközi úttörő szerepének és a magyar tudásalapú társadalom kialakulásának, tradicionális jellegének hangsúlyozása, a kulturális értékek közvetítése, megőrzése, a hagyományok hangsúlyozása, az egyetemi identitástudat erősítése a felsőoktatási intézmények oktatóiban, dolgozóiban, a jelenlegi és a volt hallgatókban, valamint a magyar felsőoktatás nemzetközi szerepének az erősítése.

Az első magyar egyetem alapításának 650. évfordulója a magyar állam történetiségének egyik mérföldköve, amely több szempontból is hozzájárul a pozitív országimázsához. Egyrészt tudatosítja a magyar társadalomban a hazai felsőoktatás tradicionális jellegét, annak magas színvonalát, másrészt Magyarország egy újabb olyan területe kerül előtérbe, amely tekintetében Európában élen jár. Az a kezdeményezés, hogy 2017-től szeptember első napja legyen a magyar felsőoktatás napja, nagyban elősegíti azt, hogy a magyar tudomány eredményei, a magyar felsőoktatás nemzetközi örökséggé váljon, amellyel minden polgár azonosulni tud. A magyar felsőoktatás napja első alkalommal történő méltó megünneplésére 2017. szeptember 1-jén és 2-án kerül sor, amelynek megnyitására a miniszterelnök urat, továbbá a kultúráért felelős államtitkár urat mint a Pécsi Tudományegyetem jubileumi védnökét, Pécs országgyűlési képviselőjét és az alumnit tervezik meghívni.

A rendezvénysorozaton többek között díszpolgárrá avatják Donald Tuskot, az Európai Tanács elnökét, dr. Buzsáki György agykutatót, s felavatják Nagy Lajos király és Vilmos püspök szobrát. Erre készülve és ezt kiegészítve a Pécsi Tudományegyetem 2016. és '17 között több neves rendezvényen ünnepli az első magyar egyetem alapításának 650 éves évfordulóját, így nemzetközi konferenciák, tudományos találkozók, művészeti fesztiválok és sportesemények kerülnek megrendezésre, amelyek nemcsak országos, hanem nemzetközi jelentőséggel is bírnak.

Néhány példa ezek közül: megrendezésre kerül a VIII. nemzetközi hungarológiai kongresszus 2016 nyarán. Az ebbe a tárgykörbe tartozó tudományszakok képviselőinek korunkban egyszerre kell megküzdniük a humán tudományok és különösen a kis nyelvek és kultúrák közigazdasági ésszerűsége hivatkozó lebecsülésével, pedig nyilvánvaló, hogy a bölcsészettudományokat és ezen belül a magyarságtudományt is a megértés alapvető igénye, a kulturális közvetítés szükségessége teszi nélkülözhetetlenné.

(11.10)

2016 őszén, 2017 tavaszán több Nobel-díjast hív meg az egyetem és egy „Nyitott egyetem” rendezvénysorozat keretében ezek a Nobel-díjasok előadásokat tartanak. Megrendezésre kerül 2017 tavaszán az International Week. A program szorosán kapcsolódik a kormány által is támogatott nemzetköziesítési programhoz és ezen belül is a Pécsi Tudományegyetem külföldi hallgatói létszámának jelentős növeléséhez. Az International Week keretében kerül sor a külföldi hallgatók kultúráját, szokásait, gasztronómiai bemutatkozását is lehetővé tevő nemzetközi estre, Afrika-programra, a Diaszpóra-projekt végrehajtásához kapcsolódó diaszpóraszervezetek, diaszpórák bemutatására. A programra meghívást kapnak a külföldi hallgatók országainak nagykövetei, amely aztán bővíthető további kormányok külügyi tárcáinak képviselőivel.

Megrendezésre kerül 2017 nyarán a European University Association szervezetének kongresszusa. Ez a szervezet az európai egyetemek legfőbb érdekképviselői fóruma, amely egyfajta szakértői testületként működik, mielőtt az európai uniós felterjesztések vagy átgondolandó problémakörök az európai kormányzó képviseletek elé jutnának, vagyis kiemelkedően fontos véleményformáló szereppel bír.

Tisztelt Ház! Kérem az elmondottak alapján, hogy önök is támogassák a H/9285. számú határozati javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja támogatja a kormánynak azt a kezdeményezését, amely szerint 2017-től minden év szeptember 1-je legyen a magyar felsőoktatás napja, amely, ahogyan államtitkár úrtól is elhangzott, egyben a pécsi egyetem alapításának emléknapja is.

A XIV. század utolsó harmadáig a felsőoktatásba való bekapcsolódás növekvő igénye arra ösztönözte a tudásvágyó hazai fiatalokat, hogy külföldön folytasanak tanulmányokat. Ez a tendencia Nagy Lajos uralkodása idején fordulóponthoz érkezett. V. Orbán pápa 1367. szeptember 1-jén kelt oklevelében engedélyezte Nagy Lajos magyar királynak a pécsi egyetem megalapítását. Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy egy rövid részletet idézzek V. Orbán pápa alapító okleveléből. „Magyarország királyának kérésére rendeljük, hogy Pécs városában legyen studium generale, amelyben az egyházi és polgári törvény s minden más, nem tilos tudomány a hittudományokon kívül taníttassék.” - idézet vége.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a levél új korszak kezdetét jelentette a magyar oktatás történetében,

lehetőséget a felzárkózásra Bologna, Padova, Párizs és a nem sokkal korábban alapított prágai, krakkói és bécsi felsőfokú iskolák mögé. Az egyetem három fakultással - orvosi, jogi, filozófiai képzéssel -, külföldről Magyarországra települt professzorokra építve indult. Ez nemcsak a tudósképzés első lépését jelentette, hanem az egyházi, világi vezető és alacsonyabb szintű hivatalokat betöltő réteg képzettségének szélesedését is. Az egyetemen magas szintű képzés folyt. Az itt végzett magyar diákok több külföldi egyetemen töltötték be rektori, dékáni, tanári állást. Feltehetően a XV. század elején még működött az egyetem, miközben Luxemburgi Zsigmond 1395-ben Óbudán egy újabb egyetemet alapított. Mátyás pozsonyi kísérlete után a legközelebbi állomás a nagyszombati egyetem XVII. századi alapítása volt. Erre emlékezve javasolja a kormány a magyar felsőoktatás napját és jelöli meg erre szeptember 1-jét, V. Orbán pápa engedélyező levelének keltét.

Számos jeles nap van már a naptárban, kérdehetnénk, hogy vajon mi indokolja, hogy a magyar felsőoktatásnak külön napja legyen. Úgy vélem, ez a nap alkalmas arra, hogy reflektorfénybe állítsa, megismertesse azt az oktatói, tudományos, kutatói, hallgatói tevékenységet, teljesítményt, amely a hazai felsőoktatást jellemzi. Ez a nap alkalmat teremt a teljesítmények elismerésére és arra, hogy a kimagasló teljesítmények bemutatásán keresztül hozzájáruljon a felsőoktatási intézmények vonzerejének további növeléséhez, nemzetközi rangjának további erősítéséhez. Végső soron pedig alkalmas arra, hogy hozzájáruljon a magas szintű tudás megbecsüléséhez, becsületének növeléséhez, ami a magas szintű társadalmi működés, a problémamegoldás és a fejlődés alapja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek fényében a Fidesz-frakció támogatja a benyújtott határozati javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Kiss László képviselő úr következik. Tessék!

KISS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Bevallom, amikor egyetemista voltam, akkor a történelem szakon játszottunk egy játékot a barátaimmal. Azt csináltuk, hogy bármelyik napra ráböktünk, megpróbáltuk rekonstruálni, hogy aznap vajon mi történt. Ha nem tudtuk, akkor meg azt mondtuk, hogy mi nem történt aznap, és akkor elmondtuk, hogy nem aznap volt például a mohácsi csata és így tovább.

Lassan kezd a szimbolikus törvényalkotása a kormányzatnak hasonló játékot ölteni, mint amit mi is játszottunk, hogy rábökünk egy napra, aztán megnézzük, hogy ott mi volt. Kétségtelen, hogy ezt a játékot egyébként lehet játszani, mert valóban vannak olyan jeles napok, jeles ünnepek, amelyeket helyes is a naptárunkba felvésni, és nyilvánvalóan Magyarország első viszonylag állandó egyetemének az alapítása lehet egy ilyen nap, kétségtelen tény,

hogy ez így van. Most október 6-án lesz a választóközteremben lévő második magyar és első számú budapesti vagy először alapított budapesti egyetem alapításának a 620. évfordulója, az Óbudai Egyeterről van szó. Nyilván ez is egy jeles nap, amiről helyben nyilván meg fogunk emlékezni. Tehát számos ilyen jeles nap van a magyar történelemben. Az október 6-a egy szerencsétlen dátum más miatt, ez nyilvánvalóan emiatt nem használható. Persze értem én, hogy most egy kicsit az a helyzet, hogy a gomb már megvan, hiszen Pécs városában és magán az egyetemen is jelentős ünnepségek lesznek majd a jövő évben, hogy méltóképpen megünnepeljék ezt a kiváló dátumot, az egyetem megalapítását. Ehhez tudomásunk szerint jelentős forrásokat is biztosít a kormányzat vagy biztosítani kíván - ez helyes, ezt nem is vitatom -, és ehhez a gombhoz kell a kabátot is biztosítani azzal, hogy a magyar felsőoktatás napját is törvénybe iktatjuk 2017-től, tehát ahogyan az egész évforduló szépen kijön. Szerintem egyébként akár még 2016-tól is ünnepelhetnénk a magyar felsőoktatás napját, igaz, hogy akkor nyilvánvalóan nem jönne ki az egész évforduló, de akkor 2017-től lesz.

Megmondom őszintén, hogy tökéletesen egyetértve államtitkár úr mondanivalójával arról, hogy milyen célt kellene szolgálnia ennek az előterjesztésnek, még a legnagyobb fantáziával is, akár a volt egyetemista élményeimre is visszatekintve is nehezen látom, hogy ez az előterjesztés miként szolgálja ezeket a célokat. Tehát nyilván attól bárki komolyan gondolhatja, hogy ezek megtörténnek, azok teljesülnek, amit államtitkár úr elmondott, hogy akkor most így hátalattal szívvel gondolunk az egyetemista létünkre, és a történelmi múltunk teljes átérzésével, a jövőbe vetett hittel fogunk tevékenykedni. Kétségtelen, nagyon jó, ha így lesz, és nagyon örülök neki, ha ez az előterjesztés ezt biztosítani fogja. Megmondom őszintén, hogy ebbe a három pontba nem nagyon látom bele ezt a lehetőséget, de ez legyen az én problémám nyilván, ettől még akár a szocialista frakció is nyugodtan tudja támogatni ezt az előterjesztést, mert végül is ártani meg nem árt.

Azt gondolom, hogy azért a felsőoktatás terén is vannak még fejlesztési lehetőségek, mondjuk, még ezen kívül is. Tehát jó, hogy ez itt van, tegnap hosszan beszélünk a közoktatásról ebben a Házban, a felsőoktatás is számos misét megérne, most nem nyitom ki ezt a kérdést, de nagyon jó lenne, ha a felsőoktatás kérdésköre egy ilyen egyoldalas előterjesztésen kívül más esetben is többször előfordulna itt a Házban. Nagyon nehezen éljük meg azt mi, ellenzéki képviselők - és ezt nemcsak ennek az előterjesztésnek a kapcsán kell elmondani, hanem szinte valamennyi nemzetpolitikai előterjesztés kapcsán -, hogy a kormányzat még csak kísérletet sem tesz arra, hogy az ellenzéki pártokat egyébként bevonja ebbe a jogalkotásba.

(11.20)

Nagyon szívesen látnánk azt, ha azok az előterjesztések, amelyekről önök valóban azt gondolják,

hogyan ezek közös nemzeti ügyek, tehát tényleg mindenkinek fontosak lehetnek pártállástól függetlenül, hiszen gondolom, nyilvánvalóan abban nincs vita önkkel, hogy akik Pécsen vagy akár bárhol az országban ezt a napot meg szeretnék ünnepelni, azok között nyilván vannak olyan baloldali, jobboldali, liberális emberek, akik ezt nagyon fontosnak tartják. Miért nem tesszük meg azt a gesztust egymás felé, hogy ezt a jogalkotást a többiek felé nyitottan csináljuk meg? Miért látjuk azt, hogy most egyébként viszonylag pozitívan a kormány előterjesztésében, másrészt egyéni országgyűlési képviselői előterjesztésekben jönnek be gyakorlatilag szóról szóra ilyen előterjesztések? Ez azért nagyon bajos, mert a legnagyobb jóindulat mellett is nehezen hihető számomra, amikor arról beszélnek önök, hogy ilyen össznemzeti dolgról van szó, miközben egyébként kísérlet sem folyik arra, hogy legalább az előterjesztés kapcsán ezt a nemzeti érdeket előállítsák. Erre vannak jó példák is. Például a lengyel szejmmel való közös, nagyjából szimbolikus kiállítás egy ilyen pozitív példa, de megjegyzem, hogy ez valamiért csak a lengyel-magyar interakcióban tud működni, minden más nemzetpolitikai előterjesztés kapcsán ez nem így van.

Kérem államtitkár urat, hogy abban az esetben, ha még terveznek ilyen, egyébként nem vitatom, tényleg fontos dolgokat, akkor törekedjenek arra, hogy a többi ellenzéki párttal akár közös előterjesztések születhessenek. Higgyék el, nagyon fontos lenne az országnak, hogy valóban legyenek nemzeti minimumok. Ha önök azonosítanak ilyen nemzeti minimumokat, hiszen a kormánynak nyilvánvalóan kiváló lehetősége van ezeknek az azonosítására, akkor sokat tennének a demokráciáért is akkor, amikor arra törekednének, hogy az ellenzéki pártokat ebbe bevonják. Nyilván, ha erre nem olyan reakciók érkeznek, amelyeket önök elvárnak, az is egyébként egy jelzés; jelzés arra, hogy vagy azt a nemzeti minimumot azonosították rosszul, vagy pedig az ellenzéki párt nem elég korrekt a magatartásban. Biztos, hogy ha olyan előterjesztést látunk, amely akár ilyen vitathatatlan célok mentén születik, akár más, egyébként vitathatatlan célok és nemzeti minimumok mentén születik, akkor előterjesztőként is tudjuk vállalni.

Eppen ezért vannak dilemmáink az előterjesztés kapcsán. Igazából azt tudom mondani, akár a Szocialista Párt tudja is támogatni ezt, mert nem látjuk azt, hogy így ártana különösebben ez a dolog, és persze természetesen akár még jó is lehet. Jobban örülnék annak azonban, ha olyan előterjesztések lennének előttünk, amelyekről államtitkár úr elmondott célokat, semmit nem vitatok közülük, mert tényleg nagyon jó lenne, ha azokat szolgálná. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka következik, Dúró Dóra képviselő asszony. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt

Országgyűlés! A Jobbik támogatja az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Minthogy más frakciók nem állítottak vezérszónokot, ezért az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Szabó Szabolcs képviselő úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, akik itt vagyunk a Házban, és akik így hozzá is szóltak, egyetértünk abban, hogy a hazai felsőoktatás Magyarország egyik legnagyobb értéke. Többen vagyunk itt, akik ebben élünk, élünk, ebben dolgoztunk, itt nőttünk fel, itt szocializálódtunk, és tapasztaltuk azt, hogy az a részben kutatási, részben oktatási tevékenység, ami ott folyik, egyrészt nemzetközileg is elismert és kimagasló. Számtalan olyan kutató dolgozik bent a magyar egyetemeken, a felsőoktatási intézményekben, akik tényleg nemzetközi szinten elismertek, jó néhány nagy egyetemünk van, amely a nemzetközi rangsorokban a körülményekhez képest, de azért elég elől szerepel, általában a 400-500 legismertebb, legfontosabb egyetemek között szerepel. Meg kell említeni azt is természetesen, hogy az a több tízezer kolléga, aki bent dolgozik a felsőoktatásban és az a sok százezer hallgató, aki - fogalmazzunk így - töltökezik a tudással és kezdi el a kutatói pályáját, ha éppen kutató szakon hallgat, ezek az emberek mind nagyon fontos munkát végeznek, és nagyon szorgalmasan próbálják megvalósítani azokat a célokat, amelyek részben az egyetemek, a főiskolák számára fontos célkitűzések, részben nyilván a saját életük, a saját karrierjük számára fontos. Ebben tehát semmiféle vita nincs.

Mi is bent, az ELTE-n - én az ELTE-n vagyok adjunktus - folyamatosan azt hiányoltuk igazából az elmúlt 10-15 évben, amióta én ott bent vagyok, hogy igazából soha nem köszönik meg a munkát. Nem mindig a pénzt hiányolja az ember, és nem mindig a fizetést emlegeti, de az nagyon jólesett volna, ha néha megköszönik az embernek, hogy a hivatástudatának megfelelően az ember tényleg erején felül teljesít, kutat és oktat. Ilyen szempontból én teljes mértékben azzal tudok azonosulni, hogy a magyar felsőoktatásnak legyen napja, és akkor mondjuk, ezen a napon a kollégákat akár külön levélben vagy bármilyen más módon értesítsék arról, hogy elismeri a magyar állam az ő tevékenységüket, és köszöni azt, hogy kutat és oktatási tevékenységgel foglalkozik.

Én most nem akarok abba belemenni, hogy milyen problémák vannak a hazai felsőoktatásban, csak zárójelben jegyezném meg, hogy ez azért lenne fontos, mert nyilván aki a hazai felsőoktatásban benne van, ismeri a belső viszonyokat, az tudja, hogy az utóbbi 5-10 évben eléggé nehéz körülmények vannak mind infrastrukturálisan, mind a bérezést tekintve. Ezt lehetne egy kicsit ezzel például oldani, de nem akarom ebbe az irányba elvinni a vitát. Ezt a vitát lefolytattuk a jó múltkorában, amikor a felsőoktatási dolgozók béremeléséről volt szó. Mondjuk, csak

megjegyezném, hogy sajnálatos módon azok a problémák, amelyekre mi utaltunk, hogy elő fognak jönni, azok előjöttek, de mondom, ezt a vitát nem akarom kinyitni.

Visszatérve a lényeghez, önmagában az, hogy a hazai felsőoktatásnak legyen egy napja, amikor a magyar állam valamilyen formában kifejezi az elismerését a hazai felsőoktatásban dolgozók irányába, ez egy nagyon fontos dolog. De ha már itt tartunk, akkor azt fontosnak tartanám, hogy egy ilyen előterjesztés legyen tūpontos. A hazai felsőoktatásban dolgozó kollégákkal szemben is elvárás az, hogy az összes tudományos, módszertani kritériumot tartsák be, minden legyen pontos az ő tevékenységükben.

Ennek az előterjesztésnek az első mondata már nem felel meg ennek a kritériumnak. Félreértés ne essék, én nem akarom semmiféleképpen a Pécsi Tudományegyetemet pellengérré állítani ebben a tekintetben, de ugye, azt tudjuk jól, hogy a Pécsi Tudományegyetem az 1912-ben alapított Erzsébet Egyetem jogutódja. Az az egyetem, ami 1367-ben Nagy Lajos királysága idején létrejött, nem tekinthető ilyen formában semmilyen jogfolytonos intézménynek. Nem tudunk róla sokat, itt történészek vannak többen a teremben, ők nyilván jobban el tudják ezt mondani, én geográfus vagyok, de azt én is tudom, hogy nem nagyon tudunk erről az intézményről érdemben semmit azon kívül, hogy megalapították. Egy-két levéltári forrás van, hogy ott tényleg voltak oktatók, hallgatók nem túl nagy számban, de azt sem tudjuk, hogy meddig működött pontosan. Még a helyét sem lehet pontosan tudni. Ha jól tudom, vitatkoznak a mai napig azon Pécsen, hogy az, amit feltártak nem olyan régen, az-e az épületmaradvány vagy sem. Tehát még ezt sem lehet pontosan tudni. A Pécsi Tudományegyetem, amely jelen pillanatban Pécsen működik, és valószínűleg most már ott is marad az idők végezetéig, reméljük, a pozsonyi egyetem átköltöztetésével került az első világháború után Pécsre.

Ennek megfelelően szerintem nem jó ez az utalás ebben az előterjesztésben, mert amennyiben azt mondjuk, hogy ez egy kvázi ilyen szellemi folytonossága a hazai felsőoktatásnak, akkor voltaképpen az összes hazai felsőoktatási intézmény szellemi jogelődje, bár ilyen kifejezés nem létezik a jogban, a pécsi egyetem. Utána az előterjesztés többi részében nagyjából az szerintem jól van megfogalmazva, hogy itt a hazai felsőoktatás tradícióit, hagyományait szeretné az állam valamilyen szinten szóba hozni, valamilyen szinten megemlékezni arról, hogy a hazai felsőoktatásnak milyen nagy tradíciói vannak. Hiszen itt el is hangzott az expozeban és a hozzászólásokban, hogy itt a régióban az első öt között jött létre talán ez az intézmény, tehát nem sokkal később a prágai egyetemenél. Tehát ez mindenféleképpen fontos.

(11.30)

De tényleg tekintsük ezt úgy inkább szerintem, hogy a hazai felsőoktatás kezdetei nyúlnak ide vissza és nem a Pécsi Tudományegyetem kezdetei. Mon-

dom még egyszer, én ezzel nem a Pécsi Tudományegyetemet akarom semmiféleképpen bántani. Saját szakmámon belül tudom azt mondani, hogy egy kifejezetten magas színvonalú geográfusképzés folyik ott, olyan nagy geográfusok dolgoztak ott korábban, mint Prinz Gyula vagy Szabó Pál Zoltán, vagy a nemrég meghalt Tóth József. A szakmán belül ezek mind ismert és elismert nevek. Tudjuk azt, hogy a más karokon, más szakterületeken is kifejezetten komoly szakmai és tudományos munka folyik. Tehát önállóan, saját jogán ez egy elismert, fontos egyetem, az egyik legnagyobb, ha a hallgatói létszámát is tekintjük, csak az a probléma szerintem, hogy rossz az első mondat ebben az első előterjesztésben.

Kicsit olyan érzése van az embernek, mintha valahogy megpróbálná ezt így kisajátítani a pécsi egyetem, és ehhez kapna most egy kis mankót. Ezért én sokkal jobban örülnék annak, ha ezt tényleg olyan módon lehetne kiterjeszteni, hogy akkor minden hazai felsőoktatási intézményben úgy valósuljon meg ez a magyar felsőoktatás napja, akár már az első, a 2017-es is, hogy mindenhol legyenek rendezvények, és azokhoz valamilyen szintű forrást is biztosítsanak. Nem kell ehhez szerintem túl nagy összeg.

Amikor például az Eötvös Loránd Tudományegyetem 375 éves volt, a 2011-12-es tanévben emlékeim szerint, akkor is ott emlékermet osztottak, a logó átmenetileg a fejlécben egy picit ki lett egészítve ezzel az évszámmal s a többi. Ha néhány konferenciát rendeznek meg egy-egy köszönő levelet írnak például az oktatóknak, akkor ez már nagyon jól megoldható. Ezért ezt erősen javasolnám, hogy a források esetében is egy kicsit diverzifikálni kellene talán a többi felsőoktatási intézmény felé. Nyilván ez azért is fontos lenne, mert amikor ilyen emléknapiokról meg évfordulókról beszélünk, mindig a nagy tradícióval rendelkező egyetemek kerülnek szóba. Nyilván ilyenkor a pécsi egyetem persze szokott hivatkozni az 1367-es évre, az ELTE mindig az 1635-ös nagyszombati egyetemalapításra, és ezt folytathatnánk sokáig.

De azt se felejtjük el, hogy nagyon sok olyan intézmény van, amelyik sokkal frissebb, sokkal fiatalabb, és azoknak is természetesen megvan a helyük és szerepük a hazai felsőoktatásban. Akkor nyilván, ha ilyen szinten valahogy ki lehetne bővíteni ezt, hogy tényleg forrásokat kapnak és ilyen szinten be vannak vonva ebbe az emléknapba, akkor lehet, hogy ők még inkább úgy éreznék, hogy befogadta őket a tradicionális vagy nagy egyetemi kör. A hétköznapi szóhasználatban mi is szoktuk gyakran használni, az ELTE-sek mindig azt szokták mondani, hogy az ország első egyeteme, a pécsiek és a debreceniek is ugyanezt mondják s a többi, de talán ha ezt így kibővítenénk, akkor lehetne ezt a kicsit elitista megközelítést egy kicsit finomítani. Akkor mindenki úgy érezhetné, dolgozzon akár az ELTE-n, akár Pécsen, akár egy kisebb városban működő főiskolán vagy kihelyezett karon, hogy ő tevékeny, aktív, elismert része a hazai felsőoktatásnak.

Úgyhogy javasolnám, hogy egy kicsit fésüljük meg ezt a szöveget, és innentől kezdve abszolút semmi probléma, sőt támogatható az, hogy a hazai

felsőoktatásnak legyen egy ilyen emléknappja. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Normál szót kérő felszólalóként az LMP képviselője, Ikotity István képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Lehet Más a Politika támogatja a magyar felsőoktatás napjáról szóló törvényjavaslatot. Szimbolikus gesztus, hogy az első magyar egyetem alapításának 650 éves évfordulója alkalmából szeptember első napját a magyar felsőoktatás napjává nyilvánítjuk.

A szimbolikus gesztusok fontosak a felsőoktatásban is, de fontos lenne a szimbolikus intézkedéseken túl más intézkedéseket is meghozni a magyar felsőoktatás megerősítése érdekében. Erről néhány gondolatot szeretnék elmondani önöknek. Az LMP elsőként is a felsőoktatás állami támogatásának viszapótlását szorgalmazná. 2010 előtt még volt egy körülbelül 180-190 milliárdos költségvetési támogatás, de a források már a Bajnai-kormány alatt elkezdtek csökkenni, a Fidesz-KDNP-kormány folytatta az előző kabinet megszorító politikáját. Így lehetett az, hogy a Fidesz második kormányzása alatt a felsőoktatás támogatása mélypontra, 120 milliárd forint közelébe zuhant. Az állami támogatásról beszélek természetesen.

Most némileg többet költenek rá, a finanszírozás 150 milliárd forint körül van éves szinten, de ez még mindig jelentősen elmarad a korábbi finanszírozási szintektől. Az LMP minden költségvetési 100 forintból 10-15 forintot szánna az oktatásra, ez a jelenlegi oktatási kiadásnak legalább másfélszeresére történő emelését jelentené, többek között a felsőoktatás forrásainak is hasonló arányú növelését.

A gesztusértéken túl komoly segítséget jelentene a vidéki felsőoktatás érdemi fejlesztése. Érdekes módon, amikor a Testnevelési Egyetem egy sajátos katasztrófa következtében segítségre szorult, akkor azonnal milliárdok álltak rendelkezésére, sőt mi több, a korábbinál nagyobb sportlétesítmények építését tervezik a rekonstrukció keretében. Amikor a vidéki felsőoktatási intézmények voltak bajban, sokan a megszűnés szélére kerültek, akkor nem siettek ennyire a támogatással. Az LMP javaslatára csak hónapokkal később állították fel a Struktúraváltó Alapot.

Azonban nem csupán anyagilag kell megerősíteni a felsőoktatást, meg kell erősíteni a közös tervezést, a közös irányvonalak kialakítását. Természetesen nem hallgathatjuk el, hogy itt történtek jelentős lépések, főleg a korábbi időszakhoz képest a stratégia kialakításával, azonban meg kell erősíteni azt is, hogy a felsőoktatás kapcsán kialakuljon egy együttműködés az intézmények és a fenntartó minisztérium között. Ezt folyamatosan felülvizsgálható irányvonalak kibocsátásával, adminisztratív szakmai segítségnyújtással kellene-lehetne megtenni. Ez a politika valódi megerősítést jelent a gesztusértéken túl, és sokkal inkább egy egészséges és hatékony irányba

mutat, mint a kancellárok kijelölése vagy a konzisztóriumok felállítása.

A felsőoktatás megerősítését jelenti, ha a felsőoktatásba jelentkezők számának zuhanását és a felsőoktatásba felvett hallgatók számának zuhanását megállítjuk. Igen, zuhanásról beszélünk, még akkor is, ha a tavalyi évben némileg megtorpant ez a zuhanás. A KSH adataira hivatkozunk: az adott korosztályon belül folyamatosan csökkent az elmúlt években a diákok száma. A jelentkezők aránya 18-24 éves korosztályon belül 12 százalékkal közelébből 10 százalékkal közelébe esett vissza, a felvettek aránya pedig 7 százalékkal fölötte értékről 6 százalékkal közelébe. Ezek az adatok tehát azt mutatják, hogy a demográfiai tendenciák ellenére csökken a felsőoktatásba jelentkezők és az oda bejutók száma.

Amellett, hogy támogatjuk ezt a javaslatot, azt gondoljuk, hogy szükség van ezek hangoztatására, és a szimbolikus gesztusokon túl érdemi és valós intézkedésekre is nagy szükség van. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdem államtitkár urat, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Palkovics államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok! Képviselő Urak! Először is szeretném megköszönni minden hozzászólónak a konstruktív hozzászólását azon túl, hogy azt gondolom, hogy a szimbólumoknak nagyon nagy jelentőségük van, különösen egy olyan rendszerben, mint a magyar felsőoktatás rendszere. Ezt mindannyian megerősítették, sőt mindenki olyan elemet is hozzá tett, amit, azt hiszem, jól tudunk a következőkben alkalmazni. Akár azt, hogy ilyen kérdésben legyen egy szélesebb körű egyeztetés, akár azt, ahogy képviselő úrtól elhangzott, hogy legyenek olyan ügyek, amelyeket ehhez tudunk kötni.

Azt gondolom, ez azt mutatja, hogy a magyar felsőoktatásért érzett felelősségünk közös, az itt ülők szókat jelen lenni azokon az általában nagyon későre pozicionált vitákon, amikor hajnali 1 órakor még a felsőoktatás ügyeiről vitatkozunk vagy beszélünk. Azt hiszem, hogy a parlament is alkalmas ennek a további megvitatására, a Kulturális bizottság is, ahogy ezt elnök asszonnak akkor jeleztem. Tehát bármilyen időszakonként nagyon szívesen beszámolunk erről, illetve tartunk erről akár vitát is.

(11.40)

Úgyhogy még egyszer köszönöm mindenkinek a támogató hozzászólásokat, ha értelmezhetem így, hogy az MSZP is támogatni fogja ezt a dolgot.

Ha körülnézek, itt valóban többen vannak a humán végzettségűek, én mérnök vagyok, tehát ne-

kem nagyon rosszak lennének az esélyeim, ha most vitatkoznék erről az előterjesztésről, akár ennek a történelmi távlatairól. Ahogy a képviselő úr fogalmazta meg, igen, az egyetemnek szeretnek magukról gondolni sok mindent, ahogy az ELTE a legnagyobb magyar egyetemnek pozicionálja magát, ami sok szempontból igaz, sok szempontból nem igaz, de én ezeket meghagynám az egyetemeknek. Ezek nagyon jó dolgok, tehát azt hiszem, hogy ezt nem kell elvenni. Ez egy nagyon jó atmoszféra. Ha ebbe beletartozik az is, hogy a pécsi egyetem meg azt gondolja magáról - valóban a pozsonyi egyetem átköltöztetésével jött létre az egyetem mai változata -, hogy egyébként ott alapítottuk az első egyetemet, akkor szerintem ezt is hagyjuk meg ebben. A lényegen nem változtat. Maga ez a nap a magyar felsőoktatás napja, de természetesen megfontoljuk azt, hogy esetleg ennek a wordingjét változtassuk meg, hogy legyen egyértelműbb a dolog.

Ahhoz pedig, hogy ehhez rendeljünk forrásokat: részben a Pécsi Tudományegyetem elég jelentős forrást kapott, hiszen ez a rendezvényt sorozat ehhez kapcsolódik, de ez nem egyedülálló.

Az a néhány megjegyzés, és nem is akarok nagyon ünneprontó lenni, hogy a magyar kormány számára mennyire fontos a felsőoktatás ügye, Iktóty képviselő úr fölszólalására reagálva: én azt hiszem, hogy ez egy nagyon bonyolult intézményrendszer. Említette a Testnevelési Egyetem támogatását - a vidéki egyetemek ugyanilyen infrastrukturális támogatásban részesültek 2002-2014 között. Nagyon sok forrásból, részben PPP-kból, részben olyan forrásokból, melyek Budapesten nem voltak elérhetőek, tehát európai uniós, KIOP-os, egyéb más forrásból. Említeném a Pécsi Tudományegyetemet, amely a „Modern városok” program keretén belül 24 milliárd forintot kapott fejlesztésre, ami az elkövetkező három évben valósul meg. Tehát valóban igyekszünk ezt, amennyire erre lehetőségünk van, kiegyensúlyozni a vidéki és a budapesti egyetemek között. A vidéki egyetemek alapfejlesztése, azt hiszem, mind a felsőoktatási stratégiában, mind ennek a lebontásából látszik, hogy itt pontosan ugyanolyan módon kezeli ezeket a kormány; nemhogy nem zártunk be egyetemet, hanem ezeknek a meglévő egyetemeknek a működőképességét sok eszközzel próbáljuk biztosítani, illetve még az a lehetőség is megjelent, hogy létre is hozhatunk képzéseket vidéken. Tehát azt hiszem, hogy az a fajta arány, ami a vidék és a központi régió, Budapest között van, mindenképpen egészséges irányban, a vidéki intézmények, a vidéki hozzáférés irányában változik.

Az IFT létrehozása, az IFT kialakításának folyamata zajlik, az intézményfejlesztési tervnek a felsőoktatási intézmények stratégiájából levezethető módon a magukra alkalmazott változata. Ez még nem zárult le, kicsit lassabban halad, de ez azon a szinten jó folyamat. Az intézmények nagyon komolyan veszik ezt a munkát. Néhány hét, és ez le fog zárulni. Ebben a konzisztóriumnak egyébként jelentős szerepe van. A konzisztóriumot én nem az egyetemi autonómia megcsorbításának, hanem kiteljesi-

tésének gondolom, egyszerűen azért, mert azokat a fenntartói feladatokat, amiket eddig a minisztérium látott el, és a minisztérium, a Szalay utca az, aki egyébként az IFT-t értékeli, ehhez képest, azt hiszem, mindenképpen jobb az, ha ezt egy külső szakemberekből álló testület, aki felelősséget érez az egyetem irányában, ő teszi meg, és nem a minisztérium. Erről szól a fenntartó jogkörének átdelegálása.

Az, hogy a fenntartó és az egyetem között milyen napi kapcsolat van: szerintem ilyen sosem volt, részben a gazdálkodás területén, részben pedig egyre inkább az akadémiai ügyek területén. Itt a fenntartó inkább már csak támogatóként jelenik meg, hiszen az, hogy az egyetem mit oktat, mit kutat, ezt kivel teszi, az egyetem autonóm döntése. Tehát azt hiszem, hogy ebben az ügyben is jó felé haladunk.

Aztán ez látszik egyébként a számokban is. Ha tudunk mindig számokat összehasonlítani: 2008-ban 96 ezer hallgató jelentkezett a magyar felsőoktatásba, 2014-15-ben ez 105 ezer volt. Az első számok, bár ezek még nem véglegesek, de az első jelentkezési számok az idej jelentkezési folyamatban azt mutatják, hogy ez 110 ezer fölött van, tehát emelkedik a jelentkező hallgatók száma, minden más dolog dacára, tehát a demográfiai csökkenés dacára emelkedik a jelentkezők száma.

Azt hiszem, hogy akik megfelelnek egyébként a felvételi feltételeknek, akár az adott szakon, akár általában, itt nincs limitje annak, hogy hány hallgatót fogunk tudni fölvenni. Tehát úgy hiszem, annak ellenére, hogy a demográfia csökkenő tendenciát mutat, ennek ellenére az egyetemi számok javíthatóak.

Van egy nagyon fontos másik elem is - ezzel be is fejezném, mert ez elvileg egy ünnepi típusú felszólalás lett volna -, ami pedig azt mondja, hogy nem elég csak a hallgatókat az egyetemre felvenni, hanem feladata és felelőssége az egyetemnek az, hogy a hallgatók el is tudják végezni az egyetemet. Ezek azok a programok, amelyek valóban azt támogatják, hogy azon hallgatók tudását, akik különböző képességekkel, készségekkel, tudással jönnek az egyetemre, mérjük meg, és a mérés alapján pedig szabjuk feladatául az egyetemeknek, hogy valóban segítsék a hallgatót abban, hogy ne csak a szakmai részét mondjuk el, hanem azokat a képességeket, készségeket is tegyük hozzá, amitől valóban meg tudja szerezni a diplomáját. Így az a 30 százalékos - kicsit csökkent az elmúlt időben, de még mindig magas - lemorzsolódási arány valóban jusson egy olyan szintre, ahol nem fölöslegesen tölti a hallgató az idejét, mert ebben tudunk neki támogatást nyújtani, hiszen ez a szülei elvárása, ez a közösség elvárása, hogy ő diplomát, értékelhető tudást szerezzen.

Még egyszer köszönöm mindenki támogatását, és bízom abban, hogy a szavazásnál is ez így fog megjelenni. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség. Értelemszerűen az elnök nem vehet részt a vitában. A történettudomány szerencsére elég világosan állást

foglalt ebben a kérdésben, és azt gondolom, hogy a politika helyesen teszi, ha ezekre az eredményekre épít, mint itt.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az ebtenyésztést érintő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9299. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Nagy István úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! A magyarországi ebtenyésztés szabályozására a rendszerváltást követően, 1998-ban került újra sor. E szabályozás a fajtatiszta ebek tenyésztésére, a tenyészállatok előállítására, törzskönyvezésére, tenyésztési adataik gyűjtésére és tenyésztési programjuk végrehajtására, tehát az adott fajta fenntartására vonatkozik jelenleg, ahogyan van ez egy szarvasmarhánál vagy egy sertésnél is.

Sem Európában, sem a világ többi részén az ebtenyésztésnek a hazaihoz hasonló szabályozása nem ismert, ez a tevékenység mindenhol a civil világ részeként működik. Ma Magyarországon a tényleges állattenyésztési ágazatokban - szarvasmarha, juh és kecske, sertés, baromfi, ló, és a többi kisebb jelentőségű faj esetén - a tenyésztőszervezetek száma 99 darab, és összesen 217 fajta törzskönyvezését, tenyésztését végzik. Ezzel szemben a gazdasági hasonlatnak nem tekinthető, agrárgazdasági szempontból teljesen marginális ebtenyésztés területén jelenleg 55 elismert ebtenyésztő szervezet van, melyek összesen 155 ebfajta fenntartását végzik. Ez egyik oldalon komoly, de gazdasági és szakmai érdek nélkül teljesen indokolatlan terhelést jelent az államigazgatásnak, másik oldalon pedig a magyar tenyésztők többségének. A szetterek, terrierek, a máltai selyemkutyá vagy a kínai meztelenkutyá esetében nincs semmi keresnivalója az állami szabályozásnak.

Az állami bürokrácia csökkentése jegyében éppen ezért a törvényjavaslat értelmében a védendő kilenc magyar ebfajta - úgymint komondor, puli, pumi, mudi, erdélyi kopó, kuvasz, rövidszőrű magyar vizsla, drótszőrű magyar vizsla, magyar agár - kivételével a többi ebfajta tenyésztésével kapcsolatos állami szabályozás megszűnik.

A törvényjavaslat bevezeti a magyar ebfajta fogalmát, amelyet a törvény felhatalmazása alapján megalkotásra kerülő jogszabály, azaz miniszteri rendelet fog kibontani. A Kinológiai Szövetség kijelölése és a nemzeti ebfajtán kívüli ebfajtákat fenntartó tenyésztőszervezetek tenyésztőszervezeti elismerése a törvény hatálybalépését követő 180. napon a törvény erejénél fogva meg fog szűnni. Ez a hazai ebtenyésztés szervezésében teljesen új jogi helyzetet fog teremteni, amely miatt több törvény módosítása is szükséges. Ismételtelen kiemelem, hogy a kilenc magyar ebfajtán kívül eső fajták kikerülnek a jogszabály ha-

tálya alól, továbbá e fajtáknál megszűnik a tenyésztés feletti hatósági kontroll.

A fentiek miatt szükséges a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIX. törvény, az állattenyésztésről szóló 1993. évi CXIV. törvény, valamint az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény módosítása.

(11.50)

A szabályozás változtatásának kialakítása során különös figyelmet fordítottunk az átmeneti időszakokra. A teljes állami kivonulás a törvény hatálybalépését követő 180. napon lesz. Eddig az időpontig a földművelésügyi miniszter a szükséges jogalkotási feladatokat elvégzi e téren. A megszűnő tenyésztőszervezetek törzskönyvi adatait a tenyésztési hatóság fogja az utókor számára megőrizni, irattározni, így azok nem vesznek el, a tenyésztési adatok továbbra is felhasználhatók.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az ismertett törvényjavaslat a bürokráciacsökkentés jegyében született, és reményeink szerint feloldja azokat a konfliktusokat, amelyek közel húsz év alatt felgyülemlettek a hazai ebtenyésztésben. Mint azt hangsúlyoztuk, magyar ebfajtáink védelméről az állam ezután is külön gondoskodik.

Kérem, hogy észrevételeikkel és majd szavazataikkal is szíveskedjenek támogatni a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Horváth István képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

HORVÁTH ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy olyan javaslat van előttünk, amely esélyt ad. Esélyt ad arra, hogy a korábbi áldatlan állapotok megszűnjenek. Esélyt ad arra, hogy egy ágazat visszanyerje tekintélyét. Esélyt ad arra, hogy a törzskönyvezett kutya fogalmának újra legyen értéke hazánkban. A lehetőség azok kezébe kerül, akik számára a legfontosabb élni is vele, az ebtenyésztési ágazat megkapja az önrendelkezés lehetőségét.

Az eddigi ebtenyésztési szabályozás működési nehézségeit mi sem mutatja jobban, mint hogy a hazai törzskönyvezési szám drasztikusan lecsökkent. Sok ebtenyésztő döntött úgy, hogy a kutyáit külföldön, ottani szervezeteknél törzskönyvezteti. A jelenlegi ebtenyésztési szabályozás fenntartása, mint ahogy azt az előterjesztői expozében is hallhattuk, aránytalan terheket ró a hatóságokra. Ezen a területen nem indokolt a jelen mértékű állami részvétel. Szükségszerű a bürokrácia csökkentése.

Belátható, hogy a nem elég hatékonyan működő, a hatóságot leterhelő szabályozás radikális korrekciója egy olyan lépés, amit egy nemzetközi szinten is civil alapokon nyugvó, érett, évszázados hagyomá-

nyokra támaszkodó ágazat esetében meg lehet tenni. Ráadásul anélkül, hogy a célt, a hazai ebtenyésztés egyensúlyának helyreállítását ne tévesszük szem elől.

Az ágazat jól felfogott érdeke, hogy minőséget eredményező tenyésztési programokkal hosszabb távon újra felvirágoztassák a hazai ebtenyésztést, így lehet bízni abban, hogy a nemzetközi elvárásoknak is megfelelni képes, itthoni tenyésztőszervezeteknek civil alapon is sikerül megteremteniük az ágazat stabilitását.

Az állami szabályozás csak azon a területen marad meg, ahol az mindenképpen indokolt. Így tehát a jelentős genetikai értéket képviselő, a nemzeti identitásunk megőrzése érdekében kiemelkedően fontos, bizonyos szempontból veszélyeztetett és védendő hazai ebfajták tenyésztését továbbra is csak államilag szabályozott keretek között lehet folytatni. Várjuk a rájuk vonatkozó külön szabályozás megalkotását, a jelen törvényjavaslatot pedig támogatjuk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Szocialista Párt képviselőcsoportjának vezérszónoka, Kiss László képviselő úr következik. Tessék!

KISS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Hát, anyósom puliját majd biztos meg fogja nyugtatni, hogy most nagyon meg lesz védve.

De komolyra fordítva a szót, ez az előterjesztés engem egy korábbi helyzetemre emlékeztet, amikor néhány évvel ezelőtt, amikor még III. kerületi önkormányzati képviselő voltam, akkor azzal szembesültünk, hogy az I., a II. és a III. kerületi szabálysértési társaság, amelyik egyrészt arra hivatott, hogy kiszabja a szabálytalankodó autótulajdonosokra a bírságot, másrészt hogy ezt be is szedje, jelentős, mintegy 100 millió forintos hiányt halmaz fel. Azzal szembesültünk, hogy ha semmifajta bírságot nem róna ki az I., a II., a III., és sajnos lehet, hogy a XII. kerület is közöttük volt, tehát semmiféle közlekedési bírságot nem szabna ki ez a három vagy négy önkormányzat, akkor az darabonként mindegyik önkormányzatnak előnyt jelentene, hiszen ez a társaság valamilyen okból, nyilván nem a jó működés okán, hátrányokat szenvedett.

Most is azt látjuk, hogy az ebtenyésztésben jelen pillanatban létező probléma az, hogy olyan mennyiségű panasz, probléma halmozódik fel - sok esetben egyébként éppen annak az egyesületnek a működése okán, amit a kormány éppen támogatni szeretne -, amit az intézményrendszer egyébként nem tud kezelni. És erre az az organikus válasz, hogy akkor építsük le a probléma forrásait, hiszen azokra az ebekre, amelyek nem magyar fajták - ez egyébként az összes állománynak mintegy 95-97 százaléka -, ezek a törvényi előírások innentől kezdve nem fognak vonatkozni. Ez körülbelül olyan egy kicsit, mint ha azt mondanánk, hogy innentől kezdve, mondjuk, csak az 5 millió forint havi fizetés felett kereső emberek azok, akik reklamálhatnak, mondjuk, a vil-

lanszámlájuk miatt, merthogy annyi panasz érkezik a többiektől, hogy ez egyszerűen kezelhetetlen. Azért ez nyilvánvalóan egy nonszensz volna.

Hogy a magyar ebfajtákat egyáltalán el kell-e különíteni vagy ilyen elkülönítést felesleges tenni, ebbe a vitába én nem mennék bele. Én magam nagyon szeretem a kutyákat, többek között a kedvenc kutyafajtam is magyar fajta, de ez egyéni ízlés kérdése. Ha csak ez lenne ennek az előterjesztésnek a célja, hogy ezt valamilyen módon különítsük el, akkor a Szocialista Párt akár nyugodtan tudná is támogatni, sajnos azonban ez nincs így.

Azért le kellene szögezni, hogy a problémák jelentős része pontosan abból származik, hogy számos egyesület, például a Magyar Ebtenyésztők Országos Egyesületének szövetsége munkájával kapcsolatban számos olyan panasz létezik, amely az államhoz is érkező panaszok nagy részét generálja. Erre szerintem nem organikus válasz az, hogy akkor ezt az egyesületet hozzuk monopolhelyzetbe, és akkor nagyon finom leszek abban, amit gondolok. Mégiscsak azt tudom mondani, hogy az nem tűnik logikusnak, hogy ha valami rosszul működik, akkor annak a legrosszabbul működő elemét kizárólagossá teszem és megerősítem, és minden mást pedig egyébként kihagyok a rendszerből.

Nem akarok átmenni más területekre, de mint-ha ennek a kormánynak általában egy ilyen államosítási kedve lenne, tehát számos más rendszerben láthatjuk, hogy az állam milyen jó gazda tud lenni, érdekes módon ezeket a szegény ebeket valamiért nem annyira kívánja védeni az állam. Én értem, hogy nemzetgazdasági cél nincs a dolog mögött, hiszen ezek az ebek nem fizetnek, tehát ebből az állam nyilván kevésbé tud anyagilag jól kijönni, mint mondjuk, ha a rezsiharc folyamánaképpen államosítja az energetikai szektort, de azért mégiscsak arról van szó, hogy egy olyan kormányzatnak, ahol az államosítás egy központi eleme a kormányzatnak - és nem vitatom, sok helyen biztos igaz is ez a hozzáállás -, az állam most onnan vonul vissza, ahonnan pont nem kellene visszavonulnia.

Én azt gondolom, örült nagy hatása lesz annak, hogy innentől kezdve érdemi kontroll nélkül fognak működni azok az egyesületek és azok az ebtenyésztők, akik az ebek legnagyobb részét tenyésztik. Tehát itt nem arról van szó, hogy egy jelentős részüket továbbra is ellenőrzi az állam, hanem arról van szó, hogy innentől kezdve az ebtenyésztés szabályait a tenyésztett ebek nagyon kis százaléka kell érvényesíteni.

És nem arról szól ez a vita, hogy vajon a magyar fajtákkal mi történik. Ez rendben van, én is ugyanazt gondolom, amit önök is leírtak, hogy védjük a magyar fajtákat külön, legyenek rá egy kicsit külön figyelemmel, hogy még jobban védjük őket - nagyon jó! De azért nem kellene elfeledkezni arról a jelentéktelen, maradék 95-97 százaléknyi ebről!

Az egy őszinte része ennek az előterjesztésnek - én ezt valóban értékelem is egyébként, mert szerintem nagyon fontos, hogy lássuk a problémákat -, hogy az a hatásvizsgálat, amelyet a kormányzat

csinált, és amely indokolja ezt az előterjesztést, arról szól, hogy olyan mennyiségű panaszáradat érkezik be, ami kezelhetetlen, és felveti a hatékonyság kérdését. És szerintem egyébként nem ördögtől való ez a gondolkodás, hogy vajon úgymond mi éri meg az államnak.

De azt is gondolom, hogy ebben az esetben ez a megoldás jelentősen túllő a célon. Szerintem, ha a kormányzatnak az volna a szándéka, hogy a bürokráciát csökkentse, akkor számos dologban meg lehetne tenni, de ez nem pusztán bürokráciacsökkentés, ami előttünk van, hanem arról szól, hogy a tenyésztett ebek jelentős részét az állami ellenőrzés alól kivonja.

(12.00)

Ez viszont nem helyes. Ez semmiképpen nem helyes és semmiképpen nem támogatandó cél. Nyilvánvalóan a kutya egy speciális élőlény, nyilván minden élőlény speciális, de abban a tekintetben, hogy az emberrel közösségben él, mindenképpen speciális, de abban is, hogy ebben a közegben vizsgálható, és éppen ezért nagyon kiemelkedő szerepe van a tenyésztésirányításnak ebben a kérdésben.

Én úgy gondolom, hogy számos esetben valóban nincs helye az államnak, ahol ott van, de ebben az esetben viszont van helye az állami előírásoknak, mert egészen egyszerűen rá kell szorítani az ebtenyésztőket arra, hogy a felelős állattartás szabályainak megfelelően, a magyar törvényeket betartva végezzék a munkájukat. Ha ez egyébként egy általános, generális vágya lenne az ebtenyésztők mind-egyikének, akkor nyilván nem lenne ez az előterjesztés sem, meg mi sem beszélgetnénk itt. De itt arról van szó, hogy sajnos a nemzetgazdasági szempontrendszeren kívül más szempontrendszerek is vannak, például a törvényesség betartatása, és például az állatjóléti kérdések és a felelős állattartás kérdése. Ezekben mind-mind egyébként visszalépést jelent ez a javaslat.

Ugyanakkor azonban azt gondolom, hogy egy kicsit diszkriminatív is a javaslat, hiszen azért mégiscsak mesterséges megkülönböztetés eb és eb között. Nyilván azért nem kell itt arról vitát folytatnunk, hogy attól még, hogy egy eb nem annyira szerencsés, hogy mondjuk, puminak szülessen, hanem szegény német juhászként jött a világra, attól még megérdemelné, hogy normális körülmények között tartsák. De egyébként aki a német juhászkutyát szereti, és fontos neki, hogy olyan fajtatiszta német juhászkutyát vásároljon, akinek a szüleit megfelelő körülmények között tartják, fontos neki például az, hogy olyan ebtenyésztőtől vásároljon, aki nem kínoztuk kutyát, az most, ennek az előterjesztésnek az elfogadása esetén mind-mind nagyon nehéz helyzetbe kerül, mert erre semmiféle garanciát nem fog kapni. Az értelmezhető kérdés, hogy ha elmegyek én, mondjuk, német juhászkutyát vásárolni, és megkérdezem az ebtenyésztőt, hogy ugye, egyébként önök nem kínozták ezt a szegény kis németjuhászkölyköt? Nem, nem kínoztuk. Ugye, a szüleit se kí-

nozták? Nem, nem, nem, nem kínoztuk, külön szó-bája volt az Atrium Hyattben. Azért az nem biztos, hogy minden esetben igazat mondanak, mondjuk így, és akkor nagyon finoman fogalmaztam megint csak. Egész egyszerűen az állami garanciarendszernek kell tudnia biztosítani azt, hogy az ebtenyésztés kapcsán is felléphessünk az állatkinzások ellen. Ebben az államnak igenis nagyon-nagyon komoly szerepe van. Nem érzem szerencsésnek tehát ezt a fajta különbségtételt ebben, hogy vannak kutyák és leendő gazdák, akik megérdemlik ezt a fajta garancia-rendszert, és vannak, akik nem érdemlik meg ezt a garancia-rendszert.

Nyilván vannak, akik azt gondolják, hogy a kontrollálatlan tenyésztés is valakiknek érdeke lehet - én azt gondolom, hogy igen: a kontrollálatlan tenyésztés az olyan lelketlen emberek érdeke, akik ebben az egyébként nemes foglalkozásban is pusztán a profitot látják. Ezek azok az emberek, akik ketrecre zárva tartják a szerencsétlen állatokat, és ezek az emberek azok, akik méltatlan körülmények között, gyakorlatilag egy osztódógépként tartják ezeket az élőlényeket. Nyilvánvalóan nem hiszem, hogy ebben a teremben ül olyan ember, aki ezt helyesnek tartja, sőt még azt sem hiszem egyébként, hogy a parlamentben ül olyan ember, aki ezt helyesnek tartja, vagy aki azt ne gondolná, hogy ez ellen fel kell lépni.

De, államtitkár úr, legyenek szívesek ezt a szempontot is figyelembe venni! Az állami garancia ebben a tekintetben nagyon fontos. Nagyon fontos, hogy láthassuk az ebtenyésztés kapcsán azt, hogy minden kutya a törvények betartatásával tud a tenyésztés során - gyakorlatilag a születéstől az értékesülésig - átmenni, mert mindenkinek joga van ehhez a bizonyossághoz. Én értem, hogy nagyon-nagyon sok panasz érkezik, és ebben, tényleg azt hiszem, nyilván helyes korrigálni a rendszert, mert ezzel a helyzettel valamit kezdeni kell, ebben tökéletesen igaza van az anyagnak is, az államtitkár úrnak is. Ugyanakkor azt gondolom, hogy ez az előterjesztés ellene hat azoknak a céloknak, amelyeket helyesen egyébként az indoklás egy része tartalmaz, és azoknak, amelyeket az államtitkár úr is több alkalommal elmondott.

Én kérem önöket, hogy ehelyett, amit most csinálnak, egy olyan állatvédelmi jelzőrendszert építsenek ki, amely képes és hatékony arra, hogy megelőzze ezeket az eseteket, és amely fel tud lépni. Hiszen értem, hogy most azt mondja, hogy ez a következő lépés, csak amikor leépítjük... Tehát úgy könnyű egy rendszert létrehozni, ha egyébként az állatokat meg kivesszük belőle. Tehát amikor az állatvédelmi jelzőrendszer egyébként nem terjed ki az ebek 97 százalékára, akkor annak a működésével kapcsolatban némi feltételezésem van, hogy nem biztos, hogy jól fog működni. Tehát ne diszkrimináljunk kutya és kutya között, és működtessünk ilyen állatvédelmi jelzőrendszert. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az MSZP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Egyed Zsolt képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka következik. Parancsoljon!

EGYED ZSOLT, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A törvényjavaslattal kapcsolatban engedje meg, hogy én egy kicsit távolabbról repüljek rá először a témára. Ugyanis ez a törvény, úgy gondolom, gyakorlatilag arról szól, hogy amit az állam nem tart fontosnak, abból ki akar vonulni, viszont szeretnék idehozni sokkal fontosabb témákat ennél, amik a mai napig nincsenek kezelve.

Hol húzzuk meg a határvonalat a tenyésztő és a szaporító között? Itt kezdődik, és úgy gondolom, hogy ez a legfontosabb pontja az ebtenyésztésnek jelenleg ma. Hol is van az a határ, ahol ezt meg lehet húzni?

Tisztelt Államtitkár Úr! Bizonyára tudja ön is, hogy vannak olyan emberek, és erre sajnos az elmúlt napokban is volt példa Hajdúböszörményben, egy magát tenyésztőnek nevező ember közel száz kutyát tartott ketrecekben, leírhatatlan körülmények között, egyébként volt olyan ketrec, amiben elpusztult kutyatetem is volt; ez az ember tenyésztőnek nevezi magát. Az én értékrendem szerint és az én olvasatomban a tenyésztő az, aki - hogy egyszerű magyarsággal fogalmazzak - nem a mennyiségre, hanem a minőségre megy. Mit is tesz egy tenyésztő, mielőtt szeretne egy almot? Mindkét szülőkutyát elviszi, leszűreti diszpláziára, leszűreti minden örökletes betegsége, és emellett arra törekszik, hogy a legjobb genetikájú kiskutyák szülessenek meg, és azok továbbvigyék a kennelnek a hírnevét, és szép eredményeket érjenek el akár magyar, akár nemzetközi versenyeken.

Miről szól a szaporító? A szaporító arról szól, hogy minél rövidebb idő alatt minél nagyobb mennyiségű kutyát létrehozni, nem érdekli őket, hogy milyen betegségei, milyen született rendellenességei vannak, és utána minél hamarabb eladni őket - ha lehet, külföldön, mert ott sokkal több pénzt kapnak érte. Gyakorlatilag itt tartunk most, és sem a törvények, sem ezek a tenyésztőszervezetek nem tudnak ennek jelenleg Magyarországon gátat szabni, és Nyugat-Európában sajnos már úgy emlegetik Magyarországot, mint azt az országot, amelyik egész Nyugat-Európát ellátja kidobott kutyákkal - mert jelenleg ez történik: oda kerülnek ki ezek a kiskutyák.

A javaslattal kapcsolatban szeretném még azt is megemlíteni, hogy én úgy gondolom, fontos lenne az államnak, és a kormánynak is nagyon fontos feladata lenne, hogy állatvédelmi feladatokban szerepet vállaljon. Ugyanis - az államtitkár úr is tudja, én is tudom - lehetetlen rendeleteket hoznak. Most csak egyet hoznék ide példának: ezt a kutyát lehet láncon tartani, nem lehet láncon tartani. Gyakorlatilag arról szól a rendelet, hogy huzamosabb ideig nem lehet láncon tartani egy kutyát, de nem szabályozza azt sem, hogy milyen hosszú láncon lehet tartani, meg azt sem, hogy mi az a huzamosabb idő. Lehet, hogy valakinek a huzamosabb idő a 24 órából 22 óra, valakinek meg 2 óra. És ha ilyen történik, ez bizonyíthatatlan. Szeretném az államtitkár úrnak felhívni a figyelmét arra, hogy ezt az ellenőrizhetetlen dolgot

mihamarabb korrigálják. De továbbmehetünk ezekben a témákban.

Én úgy gondolom, hogy méltatlan helyzetben vannak az állatvédő szervezetek is, amelyek gyakorlatilag a saját forrásaikból meg szerencsésebb esetben az 1 százalékokból végzik el egyébként azokat az állami feladatokat, tehát közérdekű feladatokat, amelyeket a gyepmesterek nem akarnak vagy nem tudnak ellátni. De kicsit menjünk vissza a törvényjavaslathoz - úgy gondolom, erről kell beszélni.

Egyértelműen kitűnik a szándék, hogy a MEOESZ monopóliumát megerősítse a kormány. Abban az esetben, ha az egyéb, nem magyar fajták tenyésztése kikerül az állami ellenőrzés alól, ezek az FCI-hez való kapcsolódás miatt csak a MEOESZ-en keresztül tudnak tenyészteni. Ebben az esetben visszaáll az 1998 előttihez közeli helyzet, de nem teljesen, mert a MEOESZ-nek nincsenek magánszemély tagjai a szövetségi státusa miatt. Úgy tudom, hogy a MEOESZ kijátszotta a '98-as VM-rendeletet, és megtartotta a MEOE egyesületi formát is, mert az FCI-nél nem a MEOESZ van tagként bejegyezve, hanem a MEOE.

(12.10)

Ez abból tűnik ki, hogy az export származási lapokra nem a MEOESZ, hanem a MEOE bélyegzőjét teszik rá - nem véletlenül teszik így -, ennek következtében az összes export pedigréokirat hamisítvány, mert a '98-as rendelet nem a MEOE-t, hanem a MEOESZ-t jogosította fel az export származási lapok kiállítására. Úgy gondolom, államtitkár úr, hogy ezzel is megérné foglalkozni, és oda kéne figyelni, mert sajnos - és engedje meg nekünk ezt a gyanakvást - nagyon sok olyan törvény került itt az elmúlt 5-6 évben az Országgyűlés elé, ami gyakorlatilag nem javítani akart valamit, hanem valakinek az érdekeit próbálta segíteni, és sajnos azt kell mondjam, hogy egy idő után már kénytelenek vagyunk ilyen szempontból is vizsgálni ezeket a kérdéseket.

A másik dolog, amit szeretnék kiemelni, és már képviselőtársam előttem beszélt róla, gyakorlatilag a kilenc magyar kutyafajta kivételével önök le kívánják venni a kezüket minden olyan kutyafajtaról, amit Magyarországon tenyésztenek, és amelyeknek egyébként nagyon szép eredményt elért és nagyon neves tenyésztői vannak. Államtitkár úr idehozta példának a kínai csupasz kutyát meg a máltai selyemkutyát, engedje meg, hogy én is idehozzak néhány példát: német juhász vagy akár a belga juhász. Most azért hoztam például ezt a két kutyát ide példának, és én mint jobbikos és mint magánember is azt mondom, hogy feltétel nélkül és mindenképpen támogatom, hogy a magyar kutyafajták legyenek előtérbe helyezve, de azért, ha őszinték vagyunk, ennek a kilenc kutyafajtának a tartói Magyarországon, akik törzskönyvezett kutyát, kiskutyát vettek körülbelül 3-4 százalék között vannak. Most továbbmehetünk például állami szervekhez, rendőrség, honvédség, milyen kutyákat használnak? Német juhászt használnak, belga juhászt használnak. És

akkor itt megint felvetődik a kérdés, hogy ha a rendőrségnek szüksége van jó vérvonalú kiskutyákra, honnan fogják azt tudni vagy honnan fognak tudni genetikailag jó állományú kiskutyákat beszerezni. Tehát én úgy gondolom, hogy ez egy elég felelőtlen döntés vagy felelőtlen javaslat az önök részéről, hogy ezekről a fajtákról gyakorlatilag önök le kívánják venni a kezüket.

Továbbmenve itt a kérdésekben, még lenne néhány gondolatom, államtitkár úr. Mi az, hogy a magyar ebajtákat például máshogyan lehet tenyészteni, mint a nem magyar? De akkor, ugye, beszélhetünk arról is, hogy a magyar disznót miért nem különböztetik meg a külföldi fajtától, a magyar lófajtát miért nem különböztetik meg a külfölditől, és ezt lehetne sorolni, ez az egyéb ebajták közötti különbségtétel, ami szerintem egyébként EU-jogba is ütközik. Ezzel a különbségtétellel nemcsak az ebeket különböztetik meg a származási helyétől függően, hanem az ebtenyésztő szervezeteket is megkülönböztetik. Miért kell más szabály szerint tenyészteni a magyar vizslát, mint a német juhászkutyát? A tenyésztésszervezést miért kell megkülönböztetni? Miért lesz közokirat a továbbiakban a magyar vizsla származási lapja, és miért nem lesz az a német juhászkutyáé? Miért kell tenyésztési program a vizsla tenyésztéséhez, és miért nem kell a német juhászéhoz? Miért különbözteti meg a vevőket az állam? Miért kap a kutyája mellé közokiratot az, aki magyar vizslát vesz, míg csak magánokiratot kap, aki német juhászt vesz, ez is egy érdekes kérdés egyébként. Ez az egész szerintem, véleményem szerint egyébként alkotmány- és alaptörvény-ellenes is, mert megkülönbözteti akár a tenyésztőket, akár a vásárlókat.

Az is érdekes, hogy mivel a törvényből kikerült minden magyar ebajtát, így ezekre a fajtákra nem lesz irányadó a törvény végrehajtására kiadott miniszteri rendelet sem. Hogy miért van különbségtétel a magyar és a nem magyar ebajták között, az az alábbiakat is jelenti egyébként, államtitkár úr: az egyiknél szabályozva van az egyedi jelölés, a másiknál nem; az egyiknél szabályozva van a fedezések száma, a másiknál nem; az egyiknél szolgáltatást kell nyújtani minden fajtát tartó személynél, a másiknál nem; az egyiknél szabályozva van a tagfelvétel, a másiknál nem; az egyiknél szabályozva van a külföldi képviselő, a másiknál nem; az egyik irat közokirat, a másik nem; egyiknél kell tenyésztésvezető, a másiknál nem. Tehát én úgy gondolom, államtitkár úr, hogy ezeket a kérdéseket mindenképpen át kellene beszélni, és itt a törvényjavaslattal kapcsolatban az aggályaimat megfogalmaztam már, de vissza szeretnék még egypár gondolattal kanyarodni az állatvédelemhez.

Rengeteg fideszes országgyűlési képviselőtől hallottam már, sőt csak azt hallottam, hogy nagyon fontos számukra is az állatvédelem, és megdöbbénnel tapasztaltam, hogy képviselőtársamnak egyébként az ez irányú javaslatát az Igazságügyi bizottságban egy sima tartózkodással a fideszes többség elintézte. Kérdezem államtitkár urat, és szeretném, hogyha erre majd adna egyenes választ, én

állatvédelemmel kapcsolatos törvényjavaslatot most benyújtottam legalább ötöt, hogy ha a fideszes többségnek és a kormánynak is egyébként fontos az állatvédelem, akkor gondolom, államtitkár úr azt tudja nekem előlegezni, hogy ezeket a javaslatokat minden körülmények között támogatni fogják önök is és a kormány is. Mivel én úgy gondolom, hogy ezek nem politikai javaslatok, ezek egyszerű jobbító javaslatok, semmi másról nem szólnak, mint hogy szeretnék gátat vetni Magyarországon az elszaporodó állatkínzásoknak, és szeretnék egyébként az ember legjobb barátjának az életét jobbra tenni. Tehát erről szólnak ezek a törvényjavaslatok, én úgy gondolom, hogy ez mindenképpen támogatható. Arra kérem képviselőtársaimat, fideszes képviselőtársaimat, hogy ebbe ne próbáljanak politikát vinni, mert itt ennek nem színe van, nem pártszíne van, hanem ennek az iránynak, ennek az akaratnak, úgy gondolom, hogy egy közös hátteret kell adni ahhoz, hogy végre elérjünk egy olyan szintre, ami megvalósíthatja Magyarországon az európai állattartásnak és európai állattenyésztésnek is az alapjait.

Még egyszer szeretném elmondani államtitkár úrnak azt is, mert ezt nem tudom elégszer hangsúlyozni, hogy végre tegyenek valamit, legyen papírra fektetve, legyen törvénybe fektetve az, hogy mi különbözteti meg a tenyésztőt a szaporítótól, mert Magyarországon jelenleg, én úgy gondolom, hogy a szaporítás, a kutyaszaporítás már gyakorlatilag egy iparágga nőtte ki magát, és ennek gátat kell szabni, mert ez egyébként a fajtáknak rontja a genetikáját is, másrészt pedig úgy gondolom, hogy egy embertelen cselekedet.

Úgyhogy én ezt szeretném kérni államtitkár úrtól, és várom a válaszait a felvetődött kérdésekre. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most az LMP vezérnöke következik. Ikotity István képviselő úr, parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ismét egy olyan törvényjavaslat fekszik előttünk, amelyik azt bizonyítja, hogy a magyar Országgyűlésben zajló munka messzire szakadt a közügyektől, a közérdektől és a valódi kérdésekre adott válaszoktól. A kormányoldal rendre különféle magánérdekek védelmezőjeként lép föl, akár azon az áron is, hogy súlyosbítja a problémát, amelyet a jogalkotás eszközeivel kezelni próbál. Most éppen az ebtenyésztés problémaköre szolgáltatja a példát, illetve a bizonyítékot.

A politika évtizedek óta próbál megbirkózni a még az előző rendszerből megörökölt feladattal, mindeddig sikertelenül. Magyarországon a kutyák törzskönyvezése, illetve a tenyészművelés odaitétele a rendszerváltás előtt a Magyar Ebtenyésztők Országos Egyesületének, a MEOE-nek a privilégiuma volt. Az ország egyik legrégebbi civil szervezete ezt a jogot és természetesen a vele járó bevételeket a 90-es években is megőrizte. Először 1997-ben, az

EU-csatlakozást előkészítő jogharmonizáció során merült fel, hogy változtatni kellene, a legtöbb EU-tagállamban ugyanis az említett jogszabályok az adott fajta minőségbiztosítását végző fajtatenyésztő egyesületekhez tartoznak. Ennek azért van jelentősége, mert a fajtatenyésztő egyesület abban érdekelt, hogy csak a valóban tenyésztésre érdemes példányok tulajdonságai öröklődjenek tovább. Ha viszont egy olyan szervezet adja ki a törzskönyveket és a minősítéseket, amelyek nem kötődik szorosan egy-egy kutya-fajta tenyésztőjéhez, akkor ott minél több kiadott papír, vagyis a bevételek maximalizálása kerülhet előtérbe, és a következmény a tenyészállomány felhígulása lehet.

Az EU-konform szabályozásra vonatkozó javaslatot még a szocialista Németh Imre földművelésügyi miniszter terjesztette elő 1998 elején, de már az első Orbán-kormány idején fogadták el, Torgyán József minisztersége alatt. Az új szisztéma lényege az lett volna, hogy a törzskönyvezés és a tenyészminősítések jogát pályázaton lehet megszerezni. Ki is írtak ilyen pályázatokat, amelyeken kizárólag fajtatenyésztő egyesületek nyertek.

(12.20)

A jogszabály-módosítás után azonban hosszas jogi csatározás kezdődött, amelybe a MEOE-n és a fajtaegyesületeken kívül az agrártárca, a Legfőbb Ügyészség és az Alkotmánybíróság is bekapcsolódott. Közben pedig kialakult a kettős törzskönyvezés gyakorlata, hiszen az országban kétféle törzskönyvet lehetett szerezni, és az egyes fajtákra, például a német juhászra a MEOE, illetve a fajtaegyesület is adott törzskönyvet.

A jogvita tárgya látszólag az volt, hogy jogszerűen rendezhet-e kutyakiállításokat a MEOE, ezek a kiállítások valójában a tenyészminősítésekről is döntenek, és az országos egyesület rendre azzal érvelt, hogy itt egy civil szervezet alapszabályszerű tevékenységéről van szó, amibe kívülről kívánnak beleszólni. Az Alkotmánybíróság 2009-ben ki is nyilvánította, hogy a MEOE tevékenysége nem jogsértő, az FVM viszont akkor úgy nyilatkozott, hogy a törzskönyvezésre és a tenyészminősítésre vonatkozó engedély megtagadása vagy visszavonása nem érinti az egyesület külön törvény szerinti jogszerű működését, kizárólag az állattenyésztéssel kapcsolatos adminisztratív tevékenységre van kihatással, ami viszont nem tartozik a MEOE profiljába.

A MEOE-nek az volt a fő aduja a vitában, hogy az országos egyesület képviseli Magyarországot a Nemzetközi Kinológiai Szövetségben, és ez utóbbi szervezet kizárólag a MEOE által kiadott törzskönyveket fogadja el, aligha függetlenül attól, hogy minden MEOE-papír díjából részesedik, vagyis nemzetközi relációkban csak ezeket a törzskönyveket lehet használni. Márpedig a kutyabiznisz alapvetően exportra épül, a csak Magyarországon érvényes papírok nem sokat érnek. Végső soron tehát pénzről, mégpedig sok pénzről van szó. A törzskönyvezéshez és a tenyészszemlékhez kapcsolódó bevételek milli-

árdos nagyságrendűek, a kutyaexport pedig évente tízmilliárdokat mozgat, mivel egy törzskönyvezett kutyakölyök magyarországi és nyugat-európai ára között akár tízszeres különbség is lehet.

Tény, hogy a MEOE törzskönyvkiadási gyakorlata a fajtaegyesületeknél sokkal engedékenyebb, és valószínűsíthető, hogy ez a hozzáállás szerepet kapott a magyar kutyaágak kialakításában, illetve abban, hogy Magyarország az EU első számú olcsó kutya-exportőre lett. Jellemző adalék, hogy idehaza évente nagyjából tízszer annyi törzskönyvet adnak ki, mint a szomszédos Ausztriában, amit a kutya-populációk létszáma közti különbség egyáltalán nem indokol.

A fajtaegyesületek szerint a gazdátlan és kóbor kutyák minden képzeletet felülmúló mennyisége azzal is függ össze, hogy sokan próbálnak megélni a mennyiségi kutyatenyésztésből, és a kínálat immár szignifikánsan meghaladja a keresletet. Évente legalisan 50-60 ezer magyar kutyakölyök kerül külföldre, és a feketeexport is hasonló nagyságrendű.

Az Orbán-kormány a törvényhozási teljhatalom birtokában 2012-ben szánta el magát az áldatlan helyzet rendezésére, de nem szemtől szemben. Különböző bűjtatott törvényjavaslatokkal, az illegális tenyészszemlékre kivetett horribilis bírságok fenyegetésével próbálta meg a MEOE-t leszorítani a pályáról. A szabálysértési törvénybe például becsempészték egy előírást, amely szerint megbírsághozható az, aki tenyésztőszervezeti elismerés nélkül törzskönyvezést végez, tenyészállatot minősít, nyilvános tenyészállat-bírálatot végez, egyéb tenyésztési szolgáltatást nyújt, vagy származási igazolást állít ki.

Már akkor kiderült azonban, hogy ezt a kérdést a magyar politika sem pártalapon, sem szakmai szempontok szerint nem lesz képes kezelni. 2013-ban végül a kutya-világkiállításra hivatkozva maradt el az európai mintát követő szabályok bevezetése, most pedig azt látjuk, hogy a Fidesz végleg meghátrál az üzleti érdekek előtt. Csak az őshonos kutya-fajtákat menti ki a tenyésztési káoszról, az összes többi fajta esetében szabad utat enged a posztkommunista kutyaszaporítási biznisznek.

Annak idején az akkor még fideszes államtitkár, Ángyán József így érvelt: „Nagyon nagy bajban leszünk, ha folyamatosan úgy módosítjuk a törvényeket, hogy ilyen típusú konfliktusokat alkalmi törvény módosítással próbálunk megoldani. Azt hiszem, a törvényalkotás nem erre való. Miközben én megértem azt, ha ez segít a rendezvények megrendezésében, akkor akár ilyen eszköz is felmerülhet, azt gondolom, nem ez lehet az alapvető eszköz. A törvényeséget kellene betartani.” Ez a szempont, vagyis a törvények betartása, a közérdek, az állatvédelem és az ebtenyésztés szempontjai ma már föl sem merülnek. A háttérben kötetett homályos alkuk nyomán marad a zavarosban halászás, a vidéki kutyaágak működése, a kamionos kutyaexport kiszolgálása és a fentiekhez hasonló összes adózási, állatvédelmi és egyéb visszaélés, s mindez a majdnem kétharmados szavazattöbbségű kormánytöbbség aktív támogatásával és érdemi indoklás nélkül.

Az LMP nem fog részt venni ebben a kutyák és jóérzésű kutyások bőrére folytatott alkudozásban. Az ebtenyésztés és az állatvédelem problémái ettől a törvényjavaslattól csak súlyosbodni fognak, amihez nem kívánunk asszisztálni. Ha viszont a kormány egyszer rászánja magát a rendezésre és az Európa szegényének számító magyar ebszaporító iparág kitakarítására, akkor abban mindenképpen partnerek leszünk. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Nincs független képviselő a teremben, kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki, így aztán további képviselői felszólalások következnek. Elsőként Magyar Zoltán képviselő úr következik, aki írásban előre jelentkezett. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, nem irigylem államtitkár urat. Ha jól számolom, akkor az elmúlt öt évben ön a negyedik államtitkár, akinek ezt a témát vinnie kell, úgyhogy az ebtenyésztés elég gyorsan fogyasztja az államtitkárokat, ahogy nézem.

Mit láthatunk most? Az állam teljes mértékben kapitulál a területről. Csak röviden szeretnék idézni, bár érdemes lenne a teljes történet kedvéért az egész jegyzőkönyvet felolvasni, amely a korábbi vitákból készült, de ettől most megkímélném a jegyzőkönyvvezetőket és a tisztelt Házat, de azért Budai államtitkár urat mindenképpen szeretném egy sor erejéig ideidézni. „Képviselő úr - ezt nekem mondta -, én itt lerakom önnek, önöknek a nagyesküt, akik itt vannak, hogy ha az az egészség, amibe bevontuk a pártokat is, nem fog eredményre vezetni, itt a vége, befejeztük. Október 1-jét - itt 2013-ra gondolt államtitkár úr - követően aki bújt, aki nem. Ezt most nagyon komolyan mondom.” Ezt államtitkár úr éppen erre az áldatlan állapotra és ennek a felszámolására mondta. Letette itt a nagyesküt az Országgyűlés előtt a korábbi fideszes államtitkár, méghozzá éppen a MEOE-vel szemben fennálló tarthatatlan állapotokra mondta ezt. Még hosszasan lehetne idézni tőle. Egyébként még többször letette a nagyesküt, és elmondta, hogy mennyire kemény a magyar kormány, és mennyire kiáll a valódi ebtenyésztés érdekei és a magyar nemzeti érdekek mellett. Hát, azóta sok idő telt el, és azt láthatjuk, hogy a kormány teljes mértékben feladta ezt a küzdelmet, és kivonul erről a területről.

További probléma, hogy semmiféle garanciát nem látunk arra, hogy az állami szerepvállalás a magyar fajták esetében - itt a kilenc őshonos fajtáról beszélek; a jogszabálynak ez az a része, amit egyébként kivételesen támogatunk - nem okoz versenyhátrányt a kilenc őshonos fajtára. A jelenlegi olvasatban én pont azt látom, hogy számukra ez inkább versenyhátrányt okozna, és így az ellenkező célt fogja elérni.

Azt sem értjük, hogy ez a korlátlan szabadpiaci mechanizmus, amit a többiek rávezetnek, milyen

célből szolgálná az ebeknek és a tisztességes ebtenyésztőknek, a magyar embereknek az érdekét. Nem sorolom fel azt a rengeteg negatív példát, amit az előttem felszólaló kiváló képviselőtársaim minden ellenzéki frakcióból elmondtak. Én is ezt tapasztalom, én is ilyen megkereséseket kapok, úgyhogy semmiképpen nem tartjuk ezt sem támogató dolognak. Ez sem az állatvédelemnek, sem a tisztességes tenyésztőknek nem szolgálhatja az érdekét.

Egyébként mi is abban vagyunk érdekeltek, hogy ne legyen ebből pártpolitika, de ezt nem azzal fogjuk elérni, ha az állam kivonul a területről. Láthatjuk, hogy mi történt a Torgyán által fémjelzett első módosítás után, amitől a legtöbb probléma keletkezett az első Orbán-kormány idején. Láthatjuk, hogy azóta mi történik. Úgy tűnik, hogy az ebtenyésztők egymás között képtelenek voltak feloldani ezt a problémát, ezt látjuk mi is, de szerintünk erre nem az a megoldás, hogy az állam bedobja a gyeplőt, és nem foglalkozik a kutyák 90 százalékos fölötti kitevőjével. Ezt egy végtelenül súlyos hibának tartjuk, s így természetesen, ahogy azt a vezérszónoki körben Egyed Zsolt képviselőtársam már elmondta, nem fogjuk tudni támogatni ezt a módosítást.

(12.30)

Bízom abban, hogy felülbírálják ezt az álláspontjukat, és ugyanolyan keményen járnak el kormánypárti képviselőtársaim a rendet be nem tartó, a jogszabályokat be nem tartó egyesületekkel szemben, ahogy egyébként más területeken arról híresek, hogy bizony el szoktak járni; gondolok itt verőlegényekre, mondjuk, egy népszavazási kezdeményezés környékén. Ugyanilyen keménységet elvártunk volna azon szervezetekkel szemben, akik évtizedek óta nem csinálnak mást, csak az aktuális magyar kormányokat zsarolják azzal, hogy a nemzetközi jogosítványokat ők birtokolják, és ezáltal tudják blokkolni a többi tenyésztői szervezetnek gyakorlatilag a megélhetését és a munkavégzését.

Ki kell mondani azt is, hogy itt nem történt semmi más, mint hogy valamilyen - hogy finoman fogalmazzak - rejtélyes, homályos okból jóban lévő nemzetközi szervezeti és hazai vezetők titkos kapcsolatából adódóan egy olyan kooperáció jött létre, ami sakkban tudja tartani a többi tenyésztői szervezetet és a mindenkori magyar kormányokat.

Arra is kérem államtitkár urat, hogy ne vonjon le messzemenő következtetést abból, hogy nem hagyják ott a MEOE-t a tenyésztői szervezetek, hogy ez azt jelentené, hogy elégedettek a szövetség munkájával, elégedettek a vezetésével. Ez csupán annyit jelent, hogy ezen tenyésztői szervezeteknek szüksége van a nemzetközi törzskönyvre azért, hogy nemzetközi versenyeken tudjanak indulni, azért, hogy az általuk tenyésztett ebeknek megfelelő ára legyen, és a nemzetközi piacon is képesek legyenek ezekkel a kutyákkal megjelenni.

Hibásnak tartom tehát azt a következtetést, hogy azért nem történt meg a kutyás társadalmon belül a tisztulás és a változás, mert annyira megfelelő

vezetők lennének, és annyira elégedettek lennének a különböző kutyás tenyésztői szervezetek egyébként a szövetséggel. Szó nincs erről. Tehát még egyszer mondom, én arra biztatnám a kormányt, hogy vegye fel a kesztyűt, és most már a sokadik határidő helyett végre teremtse rendet, és ne hagyja azt, hogy egy ilyen tenyésztői szervezet akármilyen nemzetközi háttérrel és segítséggel is sakkban tudja tartani a kormányokat, és ellehetetlenítse a tisztességes tenyésztők érdekeit, a munkáját. Az ebeknek is egyébként ez lenne a jó.

Még egyszer mondom, a kilenc magyar kutyafajta kiemelésével egyetértünk, de azokat a garanciákat elvárnám legalább érintés szintjén, amelyek azt fogják tartalmazni és számunkra bebizonyítani, hogy nem fog a magyar fajták számára versenyhátrányt okozni ez a külön kezelés. Ha éppen majd ez az előnyükre válik, vagy pozitív módon segíti őket, akkor természetesen ezzel egyetértek, és ha ezt éppen jogszabályban nem lehet leírni, azt is megértem, de legyen erre vonatkozóan valami biztosíték, arra kérem államtitkár urat. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor képviselő úr, a Jobbik képviselője következik. Tessék!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Igyekszem röviden én is hozzászólni, elnök úr. Nagyon sok minden elhangzott előttem, és a felszólalások nagyjából kijelölték a vita menetét, illetve az előzményeit. Nekem külön tetszett az, hogy Magyar Zoltán idézte Budai Gyula korábbi nyilatkozatát. És valóban, ez a nyilatkozat nemcsak itt, az Országgyűlésben hangzott el, hanem azokon a háttérbeszéléseken is, ahol volt szerencsém nekem is ott lenni. Próbáltam én is egyfajta mediátorként belevetni magam a hazai kutyás ügyekbe, bár szakértőnek nem mondom magam, csak jogásként ezen a területen. Tehát én próbálom a jogszabályok szempontjából megítélni a helyzetet. Nyilvánvalóan a kutyatenyésztés szakmai szempontjait az erre hivatott szervezeteknek kell ismerniük és megvalósítaniuk.

Visszatérve, Budai Gyula államtitkár úr már régen nem államtitkár, és ugyanúgy belebukott ebbe a projektbe, úgy tűnik, mint az elszámoltatásba, és sajnálatos módon elszámoltatási kormánybiztosként sem tudott túl sok eredményt felmutatni. Ezt a jelen lévő államtitkár úrnak is mondanám, hogy sajnálatos módon - és ez is bizonyítja, hogy egy államtitkári ígéret vagy egy államtitkári hivatkozás arra vonatkozólag, hogy majd mi lesz, ha az állam, a kormány vagy az Országgyűlés kívánalmái nem teljesülnek, az sajnós kevés, és az elmúlt időszakban -, ha csak az elmúlt hat évet nézzük, amióta itt, az Országgyűlésben szerepel a Jobbik, azt láthatjuk, hogy sajnálatos módon az ígéret nem kerültek betartásra. És akkor láthatjuk ezt a javaslatot, ami most bejön, ami tovább, bizonyos szempontból árnyalja, más szempontból rontja a helyzetet, mert az a káosz, ami kialakult, és próbáltak rendet tenni benne a különböző civil szakmai szereplők, a kormány, az Országgyűlés,

a pártok, országgyűlési frakciók, belefolyva a vitába, úgy tűnik, hogy egy olyan eredményre vezet, ami csak és kizárólag egyes érdekköröknek jó.

Mondhatom ezt azért, mert nagyon jól hangzik, hogy az állam kivonul. Bizonyos területeken ez nagyon jól hangozhat, hogy azt mondjuk, hogy rábizzuk a civilekre, minden jogosultságot odaadunk nekik, nincs hely itt az államnak, és a nagy béke és az öröm korszaka be fog következni. Sajnos, ez nem lesz így, mert az állami kivonulásnak is - ahogy mondtam, és be fogom bizonyítani - meglesznek a nyertesei és a vesztesei.

Az - és a törvényjavaslat erről szól -, hogy a jövőben állami feladat csak a magyar ebfajták vonatkozásában merül fel a tenyésztéssel kapcsolatosan, az őshonos fajtákkal kapcsolatosan, már önmagában egy értelmezésbeli probléma vagy egy világnézeti probléma, mert nem gondolom, hogy az egyéb szervezeteket, amelyek állattenyésztéssel vagy ebtenyésztéssel próbálnak foglalkozni, őket ne kellene az államnak szemmel tartania ilyen vagy olyan módon. Szemmel kell tartani, és én a példát jónak tartom, ami elhangzott előttem, arra vonatkozóan is, hogy mondjuk, amikor a különböző rendvédelmi szervek egy kutyát szeretnének vásárolni, nyilvánvalóan azt igazolni kell egy rendőrfőnöknek, hogy ő keverék kutyát vett, vagy mondjuk egy fajtisza német juhászkutyát vett. És mivel az államot nem érdekli tulajdonképpen, hogy ki tenyészt fajtisza német juhászkutyát, ezért egyéb módon fog majd sorra kerülni az, hogy hogyan lehet igazolni, hogy akkor ez a kutya fajtisza vagy nem, vagy aki még tegnap fajtisztának minősülő kutyát tenyésztett, az holnap miért nem teheti ezt meg.

De nem akarok ennyire előreszaladni, a törvényben le van írva, hogy a 180. napon a Kinológiai Szövetség és a magyar ebfajtának nem minősülő ebfajták fenntartására elismeréssel rendelkező tenyésztőszervezetek elismerése a törvény erejénél fogva megszűnik. Na bumm, mondhatnánk, és akkor ezek után egyébként - és itt hivatkoznék megint csak a jogrendszer jogbiztonsági elemére, hiszen ezek a szervezetek a múltban is nagyon sokat tettek azért, hogy ezt a státuszukat megőrizzék. Nagyon sok pénzt tettek ebbe bele, nagyon sok szakmai tapasztalatot és munkát tettek ebbe a feladatba, és egyébként a kormány az elmúlt években az Országgyűlés asszisztálásával többször átírta a szabályokat, folyamatosan meg kellett felelni az új szabályoknak, és azt látjuk, hogy amikor kialakul egy helyzet, utána húzunk egy újat, és közben nem látjuk, hogy emberi élettel játszunk abban a tekintetben, hogy ezek a tenyésztők, akik becsülettel végezték a feladatukat, nemcsak hogy a munkájukat veszíthetik el, nemcsak hogy a szakmájukat veszíthetik el, de bizonyos esetben - mert ilyen tendenciák is vannak - az országukat is elveszítik, mert máshova fognak menni, Felvidékre mennek majd, Ausztriába vagy akár Jugoszlávia felé is vehetnék az irányt, ha még lenne... Tehát Szerbia felé veszik az irányt, a posztjugoszláv országokba vagy akár Horvátországba, ha nemzetközi kapcsolataink van, és ott be tudnak tagozódni a rendszerbe.

Tehát szakmailag el kell hagyni a hazájukat, mert az egészen bizonyos, ami az indokolásban szerepel, hogy Európában egyedülálló volt a magyar rendszer. Csak a káoszban volt egyedülálló ez a magyar rendszer, abban nem, hogy mindenhol... - és ha tud, erre hozzon példákat, államtitkár úr, hogy van-e olyan állam, ahol teljes mértékben kontroll nélkül kivonul az ebtenyésztésből az adott állam, nem foglalkozik vele, se úgy, hogy az adott szakmai kereteket megteremti, és ráhagyja kontrollálatlan a civil szférára, ezt én meg tudom érteni. De úgy, hogy egyáltalán nem érdeklí az államot, hogy mi fog történni, én nem tudok ilyen példát, és ez, amerre lépünk ezzel a javaslattal, ezt fogja megteremteni.

Ahogy elmondtam, az indokolásban is szerepel, hogy a többi ebfajta - az őshonos kivételével - tenyésztésével kapcsolatos állami szabályozás meg fog szűnni, hatósági kontroll alatt nem fog állni, és a gyeplőt teljesen bedobják a lovak közé. Ezért van az a visszhang, amit elmondtam, hogy a különböző környező országokba fognak menni azok a tenyésztők, akik munkájuk kapcsán szeretnék tovább folytatni azt, amit megkezdték, és nem szeretnék betagozódni a MEOE-, MEOESZ-rendszerbe.

(12.40)

Mert sok esetben persze lehetnek viták, de ha az állam kivonul, az azt fogja jelenteni, hogy csak az tud kiadni egy igazolást, aki valamilyen nemzetközi szervezettől tudja származtatni az általa kiállított magánokiratot, rá tud rakni, mondjuk, egy FCI-peccétet. Mert az elfogadható lesz, nyilván nem a magyar tevékenység, hanem a nemzetközi szervezettel a háttérben ez elfogadható lesz. Aki ilyet nem tud megtenni bármilyen okból, akár mert nem szeretne, akár személyes viták miatt, akár nem tudom, még milyen indokok felsorolhatók, náluk tulajdonképpen bezárulnak a kapuk, és azáltal, hogy az állam kivonul, csak azoknak enged teret, akiknek van egy kis nemzetközi hátszelük, tehát egy nemzetközi szervezet tagjai tudnak lenni.

És tudomásom szerint az FCI-nek országonként csak egy tagja lehet. Tehát nem lehet az, hogy különböző szervezetek bejelentkeznek. Tehát ez egy olyan monopoljognak tekinthető, amit ha valaki, valamely ország elnyert, akkor arra vigyázni kell, és az állami kontrollal kell a civil szférát becsatornázni és ellenőrizni ezeket a tevékenységeket. Tehát - az előző példánál maradva - hogyha a honvédség vagy a rendőrség egy német juhász vagy egy doberman kutyát szeretne venni, akkor természetesen akárkitől vehet, de aki tegnap még elismert volt, ki tudott állítani egy okiratot, az holnap már nem tud, tehát tőlük már nem tudják megvenni, és ha nem úgy fájnak a szelek, akkor adott esetben, amíg, mondjuk, egy környező országba ki nem vándorol az a tenyésztő és ott elismertséget nem kap, akkor nem is tudja. De nyilvánvalóan akkor meg már nem tőle fogják megvenni a hatóságok, mert ugye, azt nem gondoljuk, hogy bár ugyanott vagy ugyanánál a tenyésztőnél vették, hogyha holnap nem tud okiratot adni róla, akkor azzal el

lehet számolni, mondjuk, a rendőrségen vagy a honvédségen belül. Tehát ez a probléma a javaslattal.

És államtitkár úr itt utalt rá, hogy az Igazságügyi Minisztériumban talán valami készül, arról nagyon szeretnénk részletesebben hallani. Bízunk benne, hogy valami jó dolog készül ott, csak akkor azt nem értem, higgye el, tényleg nem értek olyan módon az agrártárca ügyeihez, mint ön, de ha ezt most ide behozzák, és ebben teljesen egyértelmű kinyilatkoztatások vannak, hogy az állam kivonul a többi ebfajta területéről, akkor vagy jön az Igazságügyi Minisztérium részéről egy ellentétes előterjesztés - nem tudom, nincs információ arról, hogy mi fog jönni -, vagy akkor egyszerre kellett volna behozni, hogy megnyugtassák itt az ellenzéki képviselőket. Higgyék el, hogy ez is egy fontos szempont, tehát ha két javaslat van, akkor szeretnénk mindkettőt látni, mert a kép ebből fog összeállni. De higgyék el, hogyha ez így elfogadásra kerül, akkor csak tovább fogjuk növelni a káoszt. És egyébként, most lehet, hogy ez önöket nem érdekli, de olyan méltánytalan helyzetet teremtünk - most éppen az ebtenyésztés terén -, hogy az államot nem érdekli, hogy a különböző tenyésztők, ebben élők mennyit fektettek bele, mennyi szakmai munkát, mennyi pénzt, az állam most újra felülírja a szabályokat, és marad az a rendszer, ami már eddig sem vált be.

Én úgy gondolom, hogy ezt megfelelő módon szakmailag elő kellett volna készíteni. Én nem tudok róla, hogy a pártok szakembereivel is egyeztettek volna, csak azt látom, hogy passzírozzuk itt a témát ide-oda, de a végén, mint ahogy volt régen az a mondas, de talán még most is igaz, hogy a futballt kétszer tizenegy ember játssza, és a végén meg a németek nyernek - ez most is igaz egyébként, hogy a német válogatott jól szerepel -, de itt is azt érezzük, hogy egymást próbáljuk győzködni az Országgyűlésben, és a végén mégis mindig a MEOE-, MEOESZ-, nem tudom, most éppen hogy hívjam őket, érdekkör jön ki győztesként, és mindig véletlenül, így hozta az élet. Szóval, államtitkár úr, erre kellene válaszolni, és azt kell mondjam, hogy a választ nemcsak mi fogjuk itt figyelemmel követni, hanem, higgye el, megteszik a tenyésztőszervezetek is.

És tudom én, hogy ön sem mindenható, és van az agrártárcanál miniszter, meg van miniszterelnök, és a miniszterelnöknek vannak barátai még kutyás téren is, mit ad Isten, még arról is hallhattunk híreket, hogy olyan kutyák is vannak, akik szerelmesek Orbán Viktorba, mert sajtóhírek erről is jelentek meg, be kell ütni a keresőbe, és azzal nehéz mit kezdeni, ha mondjuk, Orbán Viktornak olyan tanácsadók próbálják ezekben a témákban megmondani, hogy mi legyen az irány, akiknek a kutyája rajong Orbán Viktorért. Ebben az esetben lehet, hogy egy kicsit a döntési pontosság eltávolodik, de azt kérem, hogy ne ilyen szubjektív vélemények határozzák meg egy ilyen fontos szektor szerepét, hanem ennél azért részletesebb szakmai egyeztetések.

És, higgye el, államtitkár úr, mi leszünk a legboldogabbak, ha egy olyan törvény születik, ami mindenki számára megnyugvást hoz, és nem azzal

jár, hogy bizonyos szervezeteknek monopolhelyzetük lesz Magyarországon, másoknak meg ki kell vándorolniuk, ne éljenek a Gyurcsány által már elmondottakkal, hogy akinek ez nem tetszik, az mehet külföldre. Nem jó szívvel fogják megtenni ezt ezek az emberek, ha így kell eljárniuk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Magyar Zoltán képviselő úr. Tessék!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Én csak szeretném megkérni államtitkár urat, hogy próbáljunk meg a vitában esetleg válaszolni, hogy nekünk is legyen módunk reagálni rá, mert a végszóra, ugye, már nem tudunk, és rengeteg levelet kaptunk a különböző tenyésztői szervezetektől, amelyek most a vitában még el nem mondott problémákat is feltárnak.

Természetesen ezeket a Jobbik módosító indítványok formájában be fogja nyújtani a jogszabályhoz, és ezúton is biztatnánk a kormánypárti képviselőket, hogy támogassák ezeket.

Még egyszer szeretném hangsúlyozni, rendkívül rossz iránynak tartom azt, hogy ha az állam nem bír egy adott területen, mondjuk, egy szervezettel, akkor egész egyszerűen onnan kivonul. És amíg sok kormánypárti felszólalás, kormánytagok felszólalásai 2012-ből, 2013-ból még azt húzták alá, hogy mennyire fontos itt az állami szerepvállalás, és mennyire elképzelhetetlen a terület anélkül, hogy önök megpróbáljanak rendet tenni, ehhez képest most homlokegyenest ezzel 180 fokos fordulatot véve teljesen ellentétesen érvelnek, és azt mondják, hogy mennyire jó lesz az majd, ha egymás között a kutyások megoldják a saját problémáikat.

Azt is rendkívül méltánytalannak tartom, hogy tényleg, akik ezt eddig komolyan vették, rengeteg pénzt öltek bele, a család egzisztenciája múlik ezen, és tisztességesen végzik a dolgukat, most akkor ők is gyakorlatilag magukra vannak hagyva.

A másik problémám pedig az, hogy mi van, ha majd a többi állatfajnál is ez felmerül, mi van, ha két év múlva majd a macskások miatt kell ugyanerről beszélgetnünk vagy éppen a vadászgörényesek miatt. Én ezt nagyon rossz iránynak tartom, államtitkár úr, szinte minden tenyésztői körben, társadalmi rétegben vannak konfliktusok, ez az emberi lét velejárója, ezt mi el tudjuk fogadni, de azt nem, hogy az állam feladja a küzdelmet pont egy olyan helyzetben, ahol egyébként néhány hónappal vagy évvel korábban még nagyon fontosnak tartotta a szerepvállalást. És azt is elfogadhatatlannak tartom, hogy gyakorlatilag egy szexuális orientáción alapuló lobbizás döntse el azt, hogy kinek van nemzetközi jogosultsága és kinek nincsen.

Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nem érkezik jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Igen. Nagy István államtitkár úré a szó, tessék!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Igen, szeretnék mindenképpen válaszolni a fölvetett kérdésekre. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd kezdjem úgy, hogy a tisztességes tenyésztőknek nincs mitől félni. Mindannyiuk felszólalásában azt érzékeltem, hogy szeretnének megnyugvást a kutyás társadalomban. Be kell vallani, két évtizede, mióta próbáljuk szabályozni, nincs megnyugvás a kutyás társadalomban. Tehát a törvény erejénél fogva, talán pontosan azért, mert eléggé messze is van a tenyésztőtől a törvényhozó, nem sikerül olyan szabályokat alkotni, amivel minden egyes tenyésztő egyet tudna érteni.

Horváth István képviselőtársamnak hadd mondjam azt, hogy igen, teljesen igaza van, ez a törvény egy esélyt jelent. Ezzel az eséllyel kell élniük a kutyásoknak, hiszen ez egy önszabályozásra ad lehetőséget. És azt kell mondanom, hogy az állam és a kutyások sokkal messzebb vannak egymástól, mint a kutyások a kutyásoktól. Tehát ha két tenyésztő nem tudja egymást kordában tartani, nem tudják földérinteni egymás között, hogy mi a szaporítás és mi a tenyésztés, vagy nem tudják jelezni az egyesület felé, hogy tessék itt vizsgálatot indítani, mert itt ilyen van, az államnak sokkal nehezebb lehetőségei vannak, hogy ezeket felderítse, mint egyik tenyésztő a másik tenyésztőről.

Kiss László képviselőtársamnak hadd mondjam; azt mondja, hogy a problémák jelentős része abból áll, amit a MEOE generál.

(12.50)

A kutyások úgy vannak, mint a futballrajongók: ehhez mindenki ért, és valahogy mindenki másként látja ugyanazt, valahogy mindenki ebbe bele akar szólni, és különböző érdekek ütközete zajlik ezen a terepen. Számonkéri az államosításból való visszavonulást, ugyanakkor pedig felhossa, hogy más területeken az állam szívesen vállal szerepet. Ez olyan, mint a nyuszika sapkája: ha van, azért, ha nincs, azért kell bántani a kormányt.

Azt mondja, diszkrimináció van az ebek között. Azt hiszem, ezt nyugodtan fel lehet vállalni. Igen, a magyar államnak érdeke, hogy azon kutyafajták, amelyeknek a tenyésztése itt alakult ki, itt fejlődtek ki, itt alakultak ki ezek a fajták, ezeknek a tenyésztésére gondot fordítson az állam, és ezt természetesen szabályozza. Nagyon igaz volt, képviselőtársaim, amikor azt mondták, hogy csak alig 2-3 százalék. Nem szegyen ez? Nem kéne elgondolkodnunk rajta, hogy akkor nem jól van ez így? Mégiscsak a magyar kutyák itt vannak Magyarországon! Tehát ennek a fenntartása, a további ellenőrzése, az, hogy a nemzeti parkokhoz egy-egy magyar kutyafajtát odahelyezünk, és a nemzeti parkok lesznek a felelősök azért, hogy ezeket a kutyákat fenntartsuk, tenyésztésüket ellenőrizzük, szerintem egy végtelenül jó dolog, és

tényleg el kell gondolkozni azon, hogy a mai világban miért csak 2-3 százalék Magyarországon a magyar kutyák jelenléte és tenyésztése.

*(Ikotity Istvánt a jegyzői székben
Mirkóczki Ádám váltja fel.)*

Azt kell mondjam, azt mondja Kiss László képviselőtársam, hogy garanciát jelent az állam ahhoz, hogy a folyamatok jól működjenek. Nem jött megnyugvás a kutyás társadalomban, nem lett béke ahhoz, hogy megfelelően lehessen működni. És hadd kérjem pont öntől, kedves képviselőtársam, hogy ne becsüljük le a civil társadalom erejét meg jelentőségét. Számos esetben bizonyították azt, hogy akár a kormánnyal szemben, akár az állammal szemben is érvényre tudják juttatni az érdekeiket. Akkor miért ne bízánk meg a kutyás társadalomban, hogy egyszer s mindenkorra rendet tudnak maguk körül tenni? Ha nem is azt mondjuk, hogy mint a haszonállatoknál, olyan gazdasági érdekeik vannak, de egymás között a tenyésztőknek bizony komoly gazdasági érdekeik vannak. Ha ők nem tudják elérni azokat az érdekeiket, hogy itt a tisztességes tenyésztők kerekedhessenek felül a szaporítókkal szemben, akkor rég nagy a baj. Ha nem tudják azt a hírt kelteni, hogy kitől nem lehet venni, mert ott gyakorlatilag nem megfelelő ellenőrzésből származnak az utódok, nincs megfelelő törzskönyvellenőrzés vagy teljesítményellenőrzés, akkor ott nagy a baj. Hát nem lehet a vásárlókat becsapni! Egyszer igen, kétszer talán, de hosszú távon biztos, hogy nem lehet. És azért a kutyás társadalom, a tenyésztők nem egy nagy, széles bázis, ők ismerik egymást, nagyjából a kutyautvonalak is megvannak, hogy milyen csatornákon kerülnek külföldre. Nem hiszem, hogy hosszú távon fenn lehetne tartani a szaporításból származó előnyöket. Nagyon szurkolok és nagyon drukkolok azért, hogy a legkeményebben oda lehessen csapni ezeknek, és minden lehetőségtől elvonni őket.

Szeretném Kiss Lászlónak is jelezni és a többieknek is majd, hogy az állatvédelmi törvény ezután jön. Az Igazságügyi Minisztérium elkezdte a törvény megalkotását, konzultációt kezd az összes állatvédelmi szervezettel, most vannak meghíva az Igazságügyi Minisztériumba, elkezdődnek ezek a konzultációk. Nagyon remélem, hogy mindannyiunk számára egy olyan törvény jön elő, amely kellő megnyugvást fog tudni hozni ahhoz, hogy az állatokkal való bánásmód garanciákkal legyen fenntartva.

Szeretnék egy hiedelmet eloszlatni. Az, hogy az állam kivonul a többi kutyafajtából, és csak a magyar tenyésztésűeknél marad benn, nem azt jelenti, hogy majd az állatvédelmi törvény hatálya nem terjed ki a többi kutyára. Az teljesen vicces, nagyon tévút lenne, bocsánatot kérek érte, ha csak azt néznénk, hogy akkor a pulikutyába nem lehet belerúgni, de egy szetterbe igen; ilyen nem létezhet, és az állatvédelmi törvény nyilván nem is erről fog szólni. Ezek az egyeztetések lezajlanak, és ezen egyeztetések után természetesen minden állatra kiterjedően az élethez

való jogot és a megfelelő tartáshoz való jogot biztosítani fogjuk.

Egyed Zsolt képviselőtársamnak mondom, hogy hol húzódik a határ a tenyésztés és a szaporítás között. Ott, ahol a tisztesség és a tisztességtelenség van. De azt kell hogy mondjam, ahogy a két évtizedes példa mutatja, nem sikerült az államnak itt hatékony szerepet játszani, nem sikerült, nem volt a kezében olyan eszköz, amely ezt meg tudta volna szüntetni. A piacnak ki kell kényszerítenie azt, hogy ez megszűnjön, tehát az egyik kutyatenyésztőnek a másikkal szemben fel kell tudni úgy lépni az egyesületeknél, hogy megvonják az egyesületi tagságát és megvonják a jogosítványait ahhoz, hogy itt tenyésztetni tudjon, nem maradhat fenn.

Egyre többször látjuk azt más egyesületeknél is, kisállattenyésztőknél, galambászoknál, hogy milyen fegyelmi eljárások vannak, tehát az egyesületek nagyon keményen fellépnek a szakma tisztessége érdekében. Én itt arra biztatom a kutyás szervezeteket is, hogy most már nem egymással kell majd harcolniuk, nem egymást kell kiszorítani vagy beengedni a pályára, hanem a tisztességes tenyésztő és a tisztességtelen tenyésztő között kell választaniuk. Én arra kérem őket és arra biztatom őket, hogy a tisztességes tenyésztők mellett álljanak ki, és ott a tisztességtelennel szemben nagyon kemény érdekeket érvényesítsenek.

Ikotity István képviselőtársamnak: azt mondja, hogy messzire szakad a valóságtól a törvény, ugyanakkor egészen korrektül felsorolja mintegy történelmi áttekintésként, hogy az egész kutyatenyésztés során milyen helyzet alakult ki. Teljesen igaza van, képviselőtársam, és azt hiszem, amikor elmondta ezt a felsorolást, akkor önnek is azt kellett éreznie, azt kellett mondania, hogy igen, az államnak tennie kell valamit. Nincs más lehetőség, nincs jobb, hiszen ha belegondol, hogy milyen széles körű, milyen széles látókörű az egész probléma, akkor egyszerűen rá kell bízni magukra a tenyésztőkre, magukra az egyesületekre azt, hogy rendet csináljanak maguk között, ami pedig az állam felelőssége, feladata, abban keményen járjon el.

Magyar Zoltán képviselőtársam annak a kérdésért firtatta, hogy mi a valódi ebtenyésztés és azt, hogy szerinte akár hátránya is lehet a magyar fajtáknak az állami védelem. Nocsak! Az, hogy minden szabályozva van, és az állam szigorú törvényekkel megvédi a saját fajtáját, és igyekszik a tenyésztésben elől járni, akár hátrány is lehet? Nem! Én azt mondom, hogy ehhez kell igazodni az összes többi fajta előállításánál. Akkor lesz rend, ha lesz elég erejük az egyesületeknek, a tenyésztőszervezeteknek ahhoz, hogy fellépve a legszigorúbban eljárjanak a saját fajtájuk érdekében is. Nem érdekem nekem sem, hogy kétes tenyésztőtől vásároljak. Nem érdekem, hogy kétezer forinttal olcsóbban vegyek egy kutyát, ha aztán az diszpláziás vagy bármilyen lesz. Nem érdekem, és amikor venni fogok, kellően utána fogok járni, hogy kitől érdemes. Egy rossz hír a tenyésztők között végzetes lehet bármelyik tenyésztőre, de ez nem elég. Arra biztatom minden tenyésztőszervezetet,

hogy igenis tegyenek különbséget a tisztességes és a tisztességtelen tenyésztők között, zárják ki soraikból és vonják meg az engedélyét annak, aki ilyet tesz.

Staudt Gábor kedves képviselőtársam Budai Gyula munkásságát idézte elő. Én a történelmi távlatokba nem szeretnék visszatekinteni (*Derült-ség. - Novák Előd: Történelmi személy!*), én azt szeretném inkább, hogy a mostanról beszéljünk, és hogy mondjam, abba a feladatba hajtsuk a fejünket, ami előttünk áll, hiszen a múltnak következményei vannak, és azokat a következményeket mindig a mának kell elhárítani ahhoz, hogy mondjuk, egy szebb jövőben reménykedhessünk. (*Novák Előd: Miben? Miben?*)

A szervezeteket az államnak szemmel kell tartani, ezzel teljes mértékig egyetértek. Egyértelmű, általános tenyésztési irányelveket kell megfogalmazni, és soroltam, hogy itt különböző törvénymódosításoknak kell következnie: a szerencsejáték szervezéséről szóló, az állattenyésztésről szóló és az állatok védelméről és kíméletéről szóló törvény módosítása következik, tehát ezeket az óhajokat, kéréseket, ezen felmerülő problémákat mind-mind ezen törvénymódosításokban lehet rendezni.

(13.00)

Staudt Gábor mondta, hogy az államot nem érdekli, ki tenyészt fajtatisztán, de azt kell mondjam, hogy a civileket igen. A tenyésztőket igen. Tehát ott nagyon szigorúan rendet kell tenni. Higgye el, hogy az, aki kutyát akar vásárolni, legyen az a rendőrség vagy bárki, nagyon komolyan meg fogja nézni, hogy kitől vesz.

Egyszerűen attól, ami ezután következett, nagyon elszomorodtam, ezt be kell vallanom. Azt mondja, hogy szakmailag le kell hagyni az országot annak, aki nem akar betagozódni a MEOE-hez. Hát, akkor hadd kérdezzek most valamit. Az ördögtől való az egyesület? Ha odatartoznak a kutyások, választások vannak, dönteni lehet, nem a saját kezükben van, hogy hogyan alakítsák az egyesületet? Jobb inkább háborút folytatni, beásni magunkat derékig a lövészárokbá, és elmenni külföldre egy szakmai szervezethez esetleg? El sem fogadnék egyet sem hazai viszonylatban, ha az a papír külföldről jön. Teljesen őszintén mondom, de ez csak a magánvéleményem.

Tehát ha itthon a különböző versenyhelyzetekben valaki nem tudja a helyét megállni, akkor az nagyon nem helyes dolog, hogy külföldre menekül, és onnan próbálja a dolgot. (*Dr. Staudt Gábor: Nincs verseny.*) Versenyt kell tenni! Nem egy tenyésztő van sehol sem, több versenynek kell lenni. (*Dr. Staudt Gábor: Nekik van pecsétjük.*) Azt kell mondjam, hogy verseny vagy nem. A szervezet vagy az egyesület kell legyen a garancia, mert itt azért egy dolgot nem szabad elfelejtenünk, nincs két német juhász fajta, csak egy. Arra kell garanciát kapni tehát, és az az egyik legfontosabb dolgunk, hogy annak a fajtaleírásnak mindenben meg tudjunk felelni, mint ami a fajta törzskönyvében szerepel. Nem lehet, hogy én elmegyek máshová, mert ott, mondjuk,

megengednek ikisz dőlésszöveget, nem lehet, hogy kivételeket vagy bármi mást kapok. Csak az lehet, hogy hogyan tudjuk fönntartani. És erre a legjobbak, akik a leginkább specializáltak, azok az egyesületek, amelyek ezeket a fajtákat tenyésztik, és a fajtafenntartásban, illetve fajtatenyésztésben jeleskednek.

Mert nem lehet azt hagyni, hogy a tenyésztések elinduljanak különböző irányba, és az ország keleti részében ilyenféle, a nyugati részben olyan, a déliben vagy az északiban harmad- vagy negyedféle kutyafajta legyen. Nem. Ahhoz nagyon szigorúan ragaszkodni kell, hogy azon leíráson, ami akár egy német juhászt vagy pulit jelent, mindenütt a világon ugyanazt értsük. Nagyon remélem, hogy az a verseny, ami gyakorlatilag majd így ki tud alakulni, az önkontroll, az az önszerveződés, ami ki tud alakulni, előreviszi a kutyás társadalom ügyeit, előreviszi a kutyák ügyeit, és nagyon remélem azt, hogy azzal, hogy az állam a hungarikumoknál, a kilenc kutyafajtajánál jelen marad, a tenyésztés fenntartásában érdekelt, abban főleg, hogy ne 2-3 százalékban legyen elterjesztve Magyarországon, az nagyon fontos feladat, hogy meghatározóvá váljanak ezek a kutyafajták Magyarországon is, és akkor mondhatjuk el majd, hogy ez a törvény, amit most ide, a tisztelt Ház elé terjesztünk, betölti szerepét.

Arra kérem önöket, hogy módosításaikkal, javaslatokkal segítsék, jobbitsák ezt a törvényjavaslatot, és majd, amikor újra elének kerül, akkor szavazataikkal támogassák. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Ezek közül elsőként napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, 5 percen. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Isten ajándéka a magyar gyermek. Orbán Viktor ezzel ellentétes elhíresült véleményére is válasz a címe annak a konferenciának, amely a Budaházy Edda vezette „Hozz világra még egy magyart” mozgalom szervezésében valósul meg, a Jobbik pártalapítványának támogatásával is, hiszen nagyon fontosnak tartjuk a demográfiai kérdéskört.

A harmadik nemzeti népesedési konferencia konkrét témája most Magyarország és Európa drámai népességfogyása és az illegális bevándorlás összefüggései. Az előadók közt ezúttal nemcsak magyar, hanem kiváló neves külföldi életvédők és politikusok is lesznek. Így kívánjuk megvizsgálni azt az immár, mondhatjuk, összeurópai problémát is, amely tulajdonképpen azzal fenyeget, hogy a fehér emberiség is eltűnik a földgolyóról. Bizony, a fehér ember is kihalófélben van, nemcsak, mondjuk, a fehér cápa vagy a fehér fülesfácán. De ha félünk a rasszizmus vádjától, akkor csak az utóbbi megmara-

dását szabad szorgalmaznunk. Szólnak is hírek, itt van például az egyik cím: „Kihalás fenyegeti a nagy fehér cápát.”

Nos, én valójában csak a cápától félek, az olcsó vádaktól nem, ezért az Országgyűlés Népesedéspolitikai albizottságának elnökeként is szeretném megkondglatni a vészharangot. Kötelességemnek érzem, hogy felhívjam a figyelmet erre a komoly problémára. Bizony, az aktualitását adja ennek az is, hogy kijött a minap a KSH éves jelentése, amelyből megtudtuk, hogy a népességfogyás, az úgynevezett természetes fogyás - ha nem vesszük bele a népvándorlást, tehát nem kéne, hogy annyira természetesnek vegyük, de mégis -, ez, a szaknyelv szerint természetes fogyásnak nevezett számadat a 2014. évi 35 ezer-ről 2015-ben 40 ezer főre nőtt.

A Jobbik ezért ismét komoly, komolyabb népesedéspolitikai lépéseket szorgalmaz. Be is nyújtottuk a gyermekneveléshez szükséges termékek áfaterhének 5 százalékra való csökkentését célzó törvényjavaslatot. A kormány sajnos többszöri kérésre, kérdésünkre sem mondta ki, amit a Jobbik programjában viszont leszögezett, hogy a magyarság legnagyobb problémája a népességfogyás. Nem az egyik, hanem a legnagyobb probléma. Ezt azért lenne fontos, hogy a kormány is kimondja végre, mert akkor nem lehetne például különböző államháztartási, költségvetési szempontokra hivatkozva lesöpörni a különböző, a demográfiai fordulatot célzó javaslatainkat.

Ezt kellene kimondja a kormány, hogy katasztrofális a demográfiai helyzet, ami miatt radikális változás nélkül nemhogy a nyugdíjrendszer, de az egész társadalombiztosítás, mi több, az egész államháztartás fenntarthatatlan, ennek összeroppanása fenyeget minket. A kormánynak végre szembe kellene néznie a társadalom elöregedésével, a cigányság népességrobbanásával és az aktív korú dolgozó magyarok már közel 1 milliós számban történő Nyugatra emigrálásával. Már nemcsak agyelszívásról beszélhetünk, népelszívás történik. Emiatt a hivatalos KSH-adatoknál valójában jóval rosszabb a demográfiai helyzet.

Bizony szembe kell néznie azzal, amit Pokol Béla alkotmánybíró is megírt könyvében, hogy a cigányság generációnként megduplázódik. Ez a cigányság népességrobbanása, miközben a magyarság pedig generációnként megfelelődik. Hiszen bár a hivatalos termékenységi mutató szerint 1,4 körül van az egy nőre jutó gyermekek száma, de az a magyar állampolgárok összesített adata. Ha ebből kivesszük például a cigányságot, akkor könnyen megállapíthatjuk, hogy a kifejezetten magyar nemzetiségűeké már 1 alatt van. Ez azt jelenti, hogy egy nőnek már átlagosan egy gyermeke sem születik, ez pedig azt jelenti, hogy generációnként megfelelődik a magyarság.

A Jobbik ezért, bár elismeri és támogatja a kormány családpolitikai erőfeszítéseit, de azok, mondjuk ki, kevésnek bizonyulnak. Ezért szorgalmazzuk például az első gyermek születésének nagyságrendileg nagyobb támogatását - ahogy azt Ózdon javaslatunkra már be is vezette az önkormányzat -, a máso-

dik gyermektől járó kedvezmények bevezetését azokon a területeken, ahol ma még kizárólag a nagycsaládosoknak jár olcsóbban például a tömegközlekedés vagy a táboroztatás.

Fontos volna a főállású anyaság támogatásának kibővítése és a párhuzamosan munkát választók számára a bölcsődei gondozási díj eltörlése, hiszen az előző Fidesz-kormány vezette be sajnos a bölcsődék fizetősé tételét, már magának a bölcsődei szolgáltatásnak is a fizetősé tételét. Sürgősnek tartjuk a kiszámítható, a nyugdíjakhoz hasonlóan inflációkövető családtámogatási rendszert, a már sajnos népbetegségnek minősülő meddőség miatt a lombikbébiprogram fokozottabb támogatását, a családbarát felsőoktatást, a demográfiai földprogramot az ez iránt fogékony fiatal párok földhöz juttatása érdekében, valamint a szülői életjáradék bevezetését, hogy a gyermek személyi jövedelemadójaiból automatikusan támogassák szüleiket.

Javaslatainkat még hosszasan folytathatnánk, de egy biztos: demográfiai fordulatra, radikálisabb népesedéspolitikai lépésekre van szükség. Köszönöm figyelmüket, és várjuk szeretettel önöket a szombati konferenciánkra. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, 5 percben. Tessék!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Azért kérttem napirend utáni felszólalásra lehetőséget, mert van itt egy-két téma, amit, úgy érzem, nem elég egyszer vagy kétszer hangsúlyozni e Ház falai között, hanem rendre elő kell hozni, hiszen a kormány láthatóan nem tanul ezek tanulságából.

A múlt hét nemcsak a balhész népszavazást hozta, hanem volt egy másik népszavazási kezdeményezés, sőt a mai napon a Jobbik Magyarországért Mozgalom is kezdeményezett egyet, és ezek mellett szeretnék érvelni, már csak azért is, hogy majd kormánypárti képviselőtársaim is alá tudják írni, illetve arra tudják biztatni saját szavazóikat, hogy tegyék meg.

(13.10)

Az MSZP-nek volt egy múlt heti népszavazási kezdeményezése, amely elfogadásra is került, és lassan az aláírások gyűjtése is megindulhat, amely kifejezetten a földprivatizációt hivatott megállítani. A Jobbik természetesen támogatja ezt a javaslatot, és üdvözljük, hogy lehetőség nyílik majd erről népszavazást tartani. Az a határozott véleményünk, hogy a kormánynak kutya kötelessége lenne legalább addig leállítani a privatizációt, amíg maguk a tulajdonosok, a magyar emberek nem döntenek arról, hogy az egyik utolsó nemzeti vagyonunk, a magyar állami termőföld vajon eladható-e vagy nem.

A Jobbik javaslata ennél tágabb képbe helyezi a kérdéskört, hiszen fenntartható módon, hosszú távon, véglegesen a magyar föld sorsát csak úgy lehet megoldani, úgy lehet megvédeni ebben a globalizált

világban, ha azt a hazaáruló módon aláírt csatlakozási szerződést végre képesek lennénk módosítani. Ezért arra biztatjuk ebben a kezdeményezésben a kormányt, hogy módosítsa ezen szerződést, és ne tőkeként tekintsünk a továbbiakban a termőföldre.

Így tehát a kérdésünk úgy szól: „Egyetért-e ön azzal, hogy az Országgyűlés olyan határozatot fogadjon el, amelyben felkéri a kormányt uniós csatlakozási szerződésünk módosításának kezdeményezésére annak érdekében, hogy a magyar termőföld tulajdonját a magyar állam, az önkormányzatok és az egyházak kivételével csak belföldi magyar állampolgárok szerezhessék meg?” Azért kellett ilyen hosszasan megfogalmazni, mert a kormány sokat játszik a szavakkal, és mint tudjuk, az ő értelmezésében a magyar nyelv szabályaival ellentétben a „külföldi” már nem azt jelenti, amit egyébként minden normálisan gondolkodó magyar embernek jelent, hanem bizony a kormány gondolkodása szerint az európai uniós állampolgárok már például nem is számítanak külföldinek. Sok hasonló példát tudnék felhozni, így mindenképpen szükségesnek gondoljuk ezt az örület megállítani.

Most annyi változás van - hiszen ez egy korábban beadott kérdésünknek az ismétlése -, hogy új értelmezést nyert az európai jog, legalábbis a Nemzeti Választási Bizottság érvrendszerében, hiszen míg korábban a Jobbik több olyan javaslatát arra hivatkozva utasították el, hogy az európai uniós jog nemzetközi jog, ilyen módon nem lehet róla népszavazást tartani, ahhoz képest most a kvótás, visszatoloncolásos kormányzati népszavazási kezdeményezés átmehetett, miközben elég keményen európai uniós jogot érint. Ez nem azt jelenti, hogy a Jobbik ne támogatná, mi is nagyon határozottan kiállunk amellett, hogy a magyar emberek akarata ellenére, a fejünk fölött egyetlenegy más kultúrájú embert se lehessen ide letelepíteni, ugyanakkor ez megnyitja a lehetőséget arra, hogy a termőföld védelmében is jelentősen előrelépjünk, és talán meg tudjuk nyitni ezeket a kérdésköröket, és meg tudjuk ezt a módosítást tenni. Természetesen ehhez a kormánynak kell majd a lépést megtenni, ezért nyújtottuk be ezt a népszavazási kezdeményezést most újra. Bízunk abban, hogy ha utólag is, de végül mégis igazat ad a Jobbiknak a Választási Bizottság, és elindulhat ebben a kérdéskörben is az aláírásgyűjtés.

Hogy a privatizációt addig miért is kellene leállítani, erre is jó néhány példát lehetne hozni. A Jobbik az elejétől kezdve, a programja miatt is, a világnéze- te, a gondolkodása miatt is mélységesen elítéli azt, hogy a jelenlegi kormány tovább folytatja az elmúlt 25 év tevékenységét, és gyakorlatilag a nemzeti vagy- gon elherdálását végzi, mindeközben persze az ál- lamadósság tovább növekszik vagy legjobb esetben is stagnál. Ezt a folyamatot eleve elítéljük. De ezen túlmenően az a célok sem valósultak meg, amiket egyébként maga a kormány tűzött ki, amikor a föld- privatizációt elindította. Itt jelesül a helyben élő csalá- di gazdálkodók támogatása és ennek a folyamatos hangoztatása, amit fel kell példaként hozni. Ez oly- annyira nem sikerült - csak két példát hadd mond-

jak -, hogy a hét legnagyobb agrárérdekeltség tekintetében például az agrártámogatások mértéke 50,6 százalékkal nőtt 2011 és 2014 között, ezek a legfris- sebb adatok, ami azt hiszem, jól mutatja, hogy meny- nyire csak kommunikációs szinten maradt meg itt a helyiek támogatása. De még maga a támogatott terü- let is 78,8 százalékkal nőtt ezen hét érdekeltséget figyelembe véve.

Azt hiszem, ez elég érv arra, hogy mindkét nép- szavazási kezdeményezést támogassák a tisztességes emberek. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője következik. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem mondom, hogy megszokhat- tuk, de nem vagyunk meglepődve azon, hogy amikor fontosabbnál fontosabb témákat hozunk fel napirend után, akkor egy kezemen megszámálható azon kor- mánypárti képviselők száma, akik szemben ülnek vagy éppen állnak, a válaszadók pedig egész egyszé- rűen hiányoznak.

Így járunk most a kilakoltatási moratórium meghosszabbítása kérdésköre tekintetében is, hiszen egészen elképesztő módon most március 1-jével lejár az az átmeneti mentesség, amely megvédte magyar családok százait a kilakoltatástól, az otthon elveszté- sétől. Ez néminemű kegyelmi vagy türelmi időt biz- tosított volna a kormány számára arra nézve, hogy a téli időszakban, amikor ez a mentesség fennáll, egy jól kimunkált törvényjavaslat-csomaggal vagy jól ki- munkált javaslataival elejét vegye annak az árverés- cunaminak és annak a kilakoltatástömegnek, ami most várhatóan beindul.

Látható, hogy a korábbiakban az úgynevezett devizahiteles elszámolások kapcsán 210 ezer végre- hajtási ügyet függesztettek fel, de továbbra is 15 ezer ingatlan vár árverezésre, ami egy hatalmas szám, és tulajdonképpen, amit most Magyarország Kormánya megenged, az az, hogy a korábbi, negyedévesnek tekinthető kvóták szerint, a bankrendszer irányítása és útmutatása szerint továbbra is magyar emberek százai, rossz esetben ezrei veszíthessék el az otthon-ukat.

Mondhatnánk azt, hogy ezek a piacgazdaság kemény és markáns szabályai, de a fő probléma az, hogy itt szó sem volt piacgazdaságról, amikor a kor- mány egy paktumot kötött a tavalyi évben mind a Bankszövetséggel, mind az EBRD-vel, és lényegében abban egyeztek ki, hogy további terheket nem rak- nak az érintett bankokra sem devizahiteles rendezés kapcsán, sem más úton-módon. Csakhogy jellemző módon az történt, hogy ezek az emberek fölverték a hitelüket 165-170 forinton, aztán kaptak a nyakukba egy 256 forintos vagy autóhitelesknél annál is ma- gasabb árfolyamú, piaci árfolyamon történő elszá- molást. A kettő között lévő, hatalmas vagyontömeget pedig indokolatlanul lenyelték a bankok, sőt az úgy- nevezett devizaátváltások kapcsán a Magyar Nemzeti

Banknál százezer milliárdos nagyságrendű, egyes becslések szerint egy 200 milliárdos nyereség keletkezett, egy olyan profit, amit nyugodtan tekinthetünk közpénznek.

Ehhez képest pont ezen a héten megszavazta a Fidesz-KDNP-s többség azt, hogy a Magyar Nemzeti Banknál felhalmozódott többlet elköltésének körülményeit lényegében titkosítja. Tehát, ahogy kezdte a postatörvény kapcsán - hogy a Magyar Posta ügyletét is kivéti adott esetben a kikérhető adatok hatálya alól, de még a perelhető, tehát per útján történő kivételt is lehetetlenné teszik vagy nagyon megnehezítik -, ugyanígy jártak el most az MNB kapcsán, ahol azok a korábbi műkincs-, festmény- és ingatlanvásárlások, amelyek nagyon nagy társadalmi felháborodást váltottak ki, a továbbiakban mindenféle ellenőrzés nélkül folyhatnak.

A Jobbik ezen 200 milliárdos többlet és pénztömeg terhére egy olyan kártérítési alapot hozna létre, amelyből támogatnánk, nem segítenénk, hanem az eredeti állapot visszaállítása felé mozdítanánk el azokat az ügyeket, ahol az érintetteket már kilakoltatták otthonukból, a családjukat szétszakították, adott esetben a munkaerőpiacról is teljes mértékben kikoptak az érintettek. Szeretnénk ezeket az embereket oly módon kártalanítani, hogy kapjanak egy lehetőséget az életük tisztességes mederben történő újrakezdéséhez. Ez a különbség önök között és közöttünk, hogy amíg ott a túloldalon titkosítják az elképesztő ingatlanbefektetéseket, festmény- és műkincsvásárlásokat, oktatási projekteket, addig a jobbikosok visszaadnák a devizahitelek pénzt, hiszen mindezen befektetések, amelyeket a függöny mögött kívánnak önök a jövőben meglépni, a devizahitel-károsultak indokolatlanul elvett pénzéből ke-

rülnek finanszírozásra. Éppen ezért egy Jobbik-kormány, egy esetleges és leendő nem fog várni a helyzet rendbetételével, hiszen úgy tisztességes, hogy a hitelek felvételi árfolyamon történő forintosításával csoportosítsuk vissza ezeket az összegeket az eredeti tulajdonosok számára.

Egészen elképesztő módon a kormány most kinyitja ezt a kaput, tehát a kilakoltatási moratórium meg nem hosszabbításával engedi, hogy kilakoltásnak magyar családokat, és a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar nyilatkozza azt, hogy nem kell azért annyira aggódnunk, mert idén várhatóan ezer alatt marad a kilakoltatások száma. A Jobbik azt mondja, hogy egy kilakoltatás is sok abból a körből, ahol az érintettek önhibájukon kívül vagy jórészt önhibájukon kívül kerültek nagyon nehéz helyzetbe. Nyilvánvaló, hogy önkényes lakásfoglalókat a Jobbik ebbéli tevékenységükben nem kíván támogatni, de számíthat ránk minden becsületes magyar ember, aki a bankok, a pénzügyintézetek játszadozásai nyomán került elképesztően nehéz helyzetbe.

A Jobbik tehát nem adja fel azt, hogy igazságtételt érjen el számukra, és nem adjuk fel a hitelkárosultakért folytatott harcunkat a következő, nagyon nehéznek ígérkező hónapokban sem. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés jövő héten hétfőn 11 órakor folytatja az ülést.

Az **ülésnapot bezárom**. Mindenkinek további jó napot kívánok!

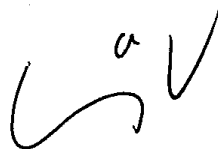
(Az ülésnap 13 óra 20 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)